

Fəlsəfi pıçılıtlar

İskəndər Etibar

S ev ə n l ə r ə

M ə k t u b

Bakı- 2006

Vaxt gələcək

Vaxt gələcək;
Yerdən planetlərə
Səyahət əsri olacaq.
İnsanlar Yeri unudub,
Göyün əsiri olacaq.

Saflaşacaq duyğular;
Qurulmayacaq
çaylar üzərində hidrogenlər,
Atomlu qurğular.
Aydan işıq çəkəcəklər evlərə.
Ay işığında yazılacaq şeirlər.
Gecələr Ayla işıqlanacaq
Ellər, obalar.
Ay işığına bələnəcək
Xeyirlər, şərlər.
Günəşlə odlanacaq sobalar.
İnsan beyni
Təmizlənəcək hisdən, pasdan.
Yaxşılığa yüklənəcək hüceyrələr.
Adilşəcək möcüzələr.
İnsan mələkləşəcək, -
Olmayacaq qarın davası.
Bir həblə,
Bir gün, bir ay yaşayacaq insan.
Qarın yox,
Pak vicdan, ürək,
Ruh daşıyacaq insan.

İzləyin Yeri, yaranandan, -
İnsanla yarımandan;
Əvvəl xərdlər döyüşdü,
Sonra qəbilələr,
İllər dəyişdi, insan dəyişdi,
Yer üzündə şahlıqlar,
Xanlıqlar, knyazlıqlar,
Nə bilim nələr döyüşdü.
Dinlər püskürdü.
Harda ki, şah,
peyğəmbər öskürdü
İnsanlar Yerlə süründü.

İndi də
Ölkələr udur bir-birini.
Balaca hakim bilir irini.
Şeirimi bilməyin yuxu
Bir az qorxu,
Bir az insanlıq birləşdirəcək
Ölkələri.
Qalacaq kölgələri...
Hamının
Yer adlı bir vtəni olacaq.
İnsanlığın
Bəşər adlı bir bədəni olacaq.

Bu, Allahın yoludu,
Bu əmrin altında
Allahın möhürü,
Allahın qoludu.

8.09.06

TANIŞLAŞAQ, ANLAŞAQ, SONRA ŞEİR OXUYAQ

1937-ci ildə fevralın 15-də Şamaxıda anadan olmuşam.

Bu kitaba “Ön söz” yazdırmaq istədim və ha götür-qoy etdim, kiməsə çox səhixəlik kitabı oxudub nə isə yazmaq əziyyəti verməyə ürəyim yol vermədi...

Oxucu, bu kitabı, yəni ömrümün taleyini sənə tapşırıram. Gəncliyimdən üzü bəri özüm haqda tərif yazdırmaq üçün kimlərinsə qoltuğuna girməmişəm, heç kimə yarınmamışam. Odur ki, haqqımda deyib-danışan olmayıb. İlk kitabım “Səslər” haqda “Azərbaycan” jurnalında bir neçə kəlmə mərhum şair M.Rahim, sonra ötəri də olsa “Sabir poeziya günləri” almanaxında şair R.Rza, qəzetlərdə çıxan şeirlərimdən nümunə kimi ədəbiyyatşünaslardan B.Nəbiyev, A.Axundov söz açıb.

Haqqımda, yəni yaradıcılığımdan söhbət açılmayıb. Mən ancaq yaxşı şeir yazmağa çalışmışam. Bilirəm ki, əgər bu varsa, kiminsə tərifinə ehtiyac yoxdur. Oxucu, xahiş edirəm bu kitabı ürəklə oxu, məsləhət bilsən, ürəkdən gələn sözünü de. Kitabıma tələsik və ürəksiz yanaşmamağımı arzu edirəm.

1981-ci ildən Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin üzvü olsam da onun heç bir imtiyazından istixad etməmişəm və bu təmənnada da olmamışam.

Həmişə yaşlı, özümdən qabaqkı və sonrakı nəsələ ehtiram bəsləmişəm, inanmışam. Onların bəziləri, yəni özümə ən yaxın bildiklərim həmişə gizli və aşkar sinəmdən təpikləyiblər. Onlara qarşı içimdə kin oyansa da heç kimlə üz-üzə durub - niyə elə etdin, belə etdin - deməmişəm. Şeirə, sözə daha çox bağlanmağa, daha yaxşı şeir yazmağa çalışmışam, yəni sakitcə öz işimi görmüşəm. Bilirəm ki, son sözü paxıllıq, iddialar yox, qələm deyəcək. Şeir yazan da, şair də çoxdu. Bu həmişə belə olub (Oxucudan üzr istəyirəm, bunları öyünmək üçün demirəm, örnək üçün deyirəm).

Həyata fikir verin. Bir var palıd, çinar, bir də var söyüd ağacı. Bir də var onların közü. Şairlər də söz ocağında yananlardılar. Söz isə onların közüdü. Bir var palıd şairlərin, bir də var közlənməyi ilə sönməyi bir olan söyüd şairlərin közü.

Heç kimə paxıllıq etməmişəm, əlim yetənlərə qayğı göstərmişəm. Ən çox acığım gələnin də yaxşı şeirindən sevinmişəm, ona zəng edib, ya da görəndə təbrik etmişəm.

Adamlara o qədər inanmışam ki, uzun illər mənə olan paxıllığa, xəbisliyə inanmırdım. İnanmırdım ki, jurnala, qəzetə təqdim etdiyim yaxşı şerə kimsə - pis - deyər. Şeirimi geri qaytaranda düşünürdüm - şeirim o kimsəni təslim etməyibsə, məğlub olubsa, deməli, mən günahkaram. İşləməliyəm. İnananda aşağıdakı şeiri yazmışam.

**Ürəyi qurdlu
Görsə ucalırsan, üzünə gülər,
Badalaq vurur, kələk gələr,
Dirlənəsən aşağı...
İtə hürməz,
Adama hürər it uşağı.
Qəlbinin qaranlığı,
Gözlərinin işığı ilə oxuyar
Yazdığını.
Qovrular, qurdalanar yerində,
Görər gələcəyinə “Qəbir qazdığını”.
Üzünə tüpürəcəm,
Sözdən silib-süpürəcəm
Əla, gözəl şerimlə.**

Özümə ən yaxın bildiyim, süfrəmin başında oturduğum belə dostlarımdan biri “Gənclik” nəşriyyatında şöbə müdiri idi. Nəşriyyatın baş redaktoru İlyas Tapdıq 3 çap vərəqi həcmində “Nəğməli günlər” adlı kitabımı plana salmışdı. Bunu eşidən “dostum” nəşriyyatın direktoru, yazıçı Əzizə Əhmədovanın yanına girmiş, az qala qırğın salıb demişdi; “İskəndər Etibarı mənim kimi heç kim tanımır, o şair deyil, onun kitabı plandan çıxarılmalıdır”. Uzun müddətli mübarizədən sonra o kitabı ləğv elətdirə bilməsə də, həcmi 6 dəfə azaltmağa nail oldu.

“Məndən elə nə qaldı” kitabı “İşıq” nəşriyyatında çapa hazırlanmışdı, direktor Qılman İsmayılov kitabı oxuyub çox sevinmişdi. O, bu kitaba həm rəy, həm də “Ön söz” yazdırmaq məqsədi ilə həmyerlim, az qala doğma ana kimi hörmət etdiyim yazıçıya göndərdi. Bu “əzizim” kitaba elə qəzəbli rəy yazmışdır ki, Q.İsmayılov oxuyanda əsəbdən özünü saflaya bilməyib bir neçə yağlı söz işlətdi və onun rəyini cırıb zibil qabına atdı. Mən həmin “əzizim”ə bir söz demədim. Kitab çap olunan kimi ilk nüsxəni ona hədiyyə etdim. O, ölənəcən onun namərdliyindən xəbərdar olduğumu bilmədi. Hələ qayğımla yetişib qələm tutanları demirəm. Paxılın şairliyinə inanmıram. Belələri - kimsə şeir yazır, mən niyə yazmayım, savadım var, qayda-qanunu bilirəm - deyib paxılıqdan şer yazanlardır. Yəni onları Allah seçməyib. Paxılın söz oduna yanması bir taya küləşin yanması kimidir.

Hiss və duyğuların ilham odunda yoğrulub hansı qəlibdə tökülməsinin məsələyə heç bir dəxli yoxdur. Söhbət təfəkkürün şeirə çevrilməsindən, deyilən sözün siqlətindən, fikrin obrazlılığından, orijinallığından gedir. Son vaxtlar qaxiyə ilə mübarizə aparan şaircilər özlərini yenilikçi, Avropa ədəbiyyatının tədqiqatçıları hesab edirlər. Gəlin görək Avropa-Qərb, Şərq, o cümlədən Azərbaycan ədəbiyyatından öyrənməyi başa çatdırdı ki, biz indi onlardan öyrənək? Öyrənək. Amma nəyi?! Belələri öz cılızlıqlarını pərdələməyə can atırlar. İkincisi, əgər qaxiyəsiz şeir yazmaq ənənəsinin tarixinə fikir versək, bu, bizdə daha qədimdir və neçə min illərin arxasından boylanır.

2000-ci ildə İraqda keçirilən beynəlxalq poeziya xestivalında məndən müsahibə götürən Əlcəzair jurnalisti ərəb ədəbiyyatındakı bugünkü yeniliyi, yəni sərbəst şerə doğru böyük addımlar atıldığını sevinclə qeyd edərkən mən ona dedim: “Ola bilsin ki, sərbəst şeir ərəb dünyası üçün yenilikdir. Azərbaycanda isə bu şeirin 2500-3000 il yaşı var və bu gün “Dədə Qorqud” adlandırdığımız kitabdakı şerlər ən böyük sərbəst şeir nümunəsidir”.

Əlcəzair jurnalisti heyratə gəldi və bunu Əlcəzair televiziyası, radiosu və qəzetləri vasitəsilə car çəkəcəyini bildirdi.

Üçüncüsü, qaxiyəsiz şeirin nümunəsini M.Ə.Sabirin “Adətimiz daş idi dava günü” şeirindən öyrənin.

Şeir yazın, ay yenilikçilər, nə formada istəyirsiniz, yazın. Siqlətli, ilhamlı, yeni bənzətmələrlə, yeni nəfəslə yazılmış şeir!.. Kimlərsə ittiham etməklə, tələbəmiş Qərbi kor-koranə yamsılamaqla şair olmaq mümkün deyil.

Mən tarixçi deyiləm, şeirlə həm də tariximizi yazıram.

Satiram qərəzçilik yox, vətən yangısı, milli haraydır. Şeir və məqalələrimdə qərəzçilik axtarıb məni təqib etmək, düşmən münasibət bəsləmək nadanlıqdır.

Özümdən nümunə dediyim üçün üzr istəyirəm. Əlinizdəki kitabda oxunan “Hələ yarı kəsək, yarı palçıqam” şeirini yazdıqdan sonra hey oxuyurdum ki, görüm bu şeirdə nə çatmır. Bir neçə həftədən sonra həmən şeiri bir də oxuyarkən hiss etdim ki, bu şeirdə bölgü var, ritm var, qaxiyə yoxdur. Yəni şer məndən xəbərsiz belə doğulub.

Qərb üçün dəsmal gəzdirenlər, Qobustan qayalarındakı yazılar ulularımızın sərbəst şeir nümunəsi deyilmi?!

İstər satirik şeirlərimdə, istərsə də digər şeirlərdə əruz vəznindən istixadə etməyi fikirləşməmişəm. Fəqət, yazdığım bir çox şeirlərin və tərcümələrin ruhunda əruz vəzni hiss olunsada mən onları öz ruhumun şeiri, bəlkə də öz vəznim adlandırardım.

Çünkü bu yaradıcılıq məhsullarında tam şəkildə nə ərəbin vəznı, nə də türkün hecası var. Deməli, bu şeirlər mənim öz ruhumun vəznindədir.

* * *

Kitabın bir sonuncu bölməsini “Balaca böyüklər” adlandırdım. Çünki nə bayatı, nə də rübai qəlibinə sığmayan, lakin onlar kimi yığcam fikir daşıyan bu şeirlərə başqa ad tapa bilmədim.

Ayda 20 min nüsxə ilə satılan “Tək səbir”i boykot etdilər və ayda 5-10 nüsxə belə satılmadı. Köşklərdə gizlədildi, əldə satanları hədələdilər. Bununla da ədəbiyyatımız qarşısında böyük günah etdilər. Bu qəzet çapa başlayandan az sonra imkansızlar məni dövrəyə alıb ürək-dirək verdilər. İmkanlılar mənə salam verməyə belə cəsarət etmədilər ki, birdən bilən, görün olar, onu müxlisləşdirərlər.

“Tək səbir”in saylarından birində çox ciddi yğazıdan sonra mənə saman altından yeridilən su kimi təzyiqlər artdı. Dəfələrlə məni həkim əli ilə zəhərləyiblər və buna cəhd ediblər. Nə üçün? Anlaya bilmirəm.

Öyürlər, öyürlər “ölü” Sabiri, Görmək istəmirlər diri Sabiri.

Bunu xuraxatçılar etsə, qəbuldur. Savadlı, - Millət! Millət! Vətən, Vətən! - deyənlər edəndə, adamı dəhşət bürüyür. Axı, hər ölkədə tək-bir də olsa düz danışanlar olmasa, ölkə yalana qərq olar. Satiriklər, karikaturaçılar bəşəri ehtiyacdır. Atın yolu düz getməsi üçün cilova, maşının sükana ehtiyacı olduğu qədər bəşərin, cəmiyyətin düz sözə ehtiyacı var. Satira, karikatura rəhbərə tuşlanmır ki, o xoşlanıb bu sahənin yolunu kəsə. Satira bəşəri olduğu üçün hər rəhbər də bəşər naminə özünə aid olan tənqiddə belə, dözümlü olmalı və Müəllifə ehtiram bəsləməlidir ki, ədəbiyyatın bu sahəsi nə qədər çox inkişaf etsə, ölkə o qədər asan idarə olunar.

Nə qədər dünyanın toxu, acı var, Bəşərin düz sözə ehtiyacı var.

Kim nə fikirləşir, öz işidir. Bu qəzetin xəaliyyətində heç zaman şəxsi hisslərə uymamışam. Uşaq sadələvhliyi ilə sözün düzünü demişəm. Bu qəzet mənə böyük mənəvi ruh verdi və həm də çox böyük məhrumiyyətlərlə üzləşdirdi. Xaqani, Nəsimi, Seyid Əzim, Sabir, Hadi, Səhhət ömrü yaşadım, sınımadım. Heyix, çox heyix ki, onların şair ömrünü yaşamağa qüdrətim çatmadı.

Həyatda bir həqiqəti dərk etdim. Həqiqətən bulağın gözünü burdan tutsan, haradansa özünə yol açır. Satira yolunu bağlasalar da, lirik, xəlsəxi şeirlərlə özümə yol açdım.

Çap olunmayan bir neçə - həm satirik, həm də lirik kitabım durur, iqtisadi imkan olarsa...

“Tək səbir”i boykot etməsəydilər, istər-istəməz satiranı davam etdirəcəkdim.

Səhvlərim də, uğurlarım da vətənimə, xalqıma olan atəşli məhəbbətimdəndir. Mən Vətəni qısqandıqım qədər heç nəyi qısqanmıram.

1988-ci ildən başlayan Azərbaycan və onun xalqının faciələri məni az qala dəli edir. Səbəbkar axtarır və bu axtarışlarda haqlı və haqsız olduğum anlar da olub. Fəqət, heç zaman hər hansı bir hədisəyəy, hər hansı bir şəxsə şəxsi mənaxə baxımından münasibət bəsləməmişəm. Heç kimə qərəzli münasibətim olmayıb. Azərbaycanlıyam- deyən hər nəfərin aşıqıyəm, onun ağrısını, dərini özümünkü bilirəm.

Gözlərim önündə kreslo naminə baş verən hadisələr yadıma düşdükcə kövrəlib ağlamaq istəyirəm. Bu anlarda ürəyim elə göynəyir ki... Bütün bunlar özünütərif yox, həqiqətdir və mənə yaxın olanlar bunun şahididirlər. Deyirlər ki, Şərqi böyük şairi

Əbülqasım Firdovsiyə Sultan Mahmud “Şahnamə”ni yazmağı tapşıranda şair imtina etmiş və şah da onu həbs etmişdi. Həbsdə ikən şairin yanına həbs edilmiş bir çobanla söhbətləşən zaman bir də görür ki, çoban ağlayır. Şair həyəcanla soruşur: - Çoban qardaş, nə üçün ağlayırsan?

Çoban deyir: - Kişi, sən danışdıqca saqqalın tərpnir, sürümdəki keçim yadıma düşür.

Bunu eşidən şair dəhşətə gəlir və qapıya cumub zindanbanı çağırır - Yazıram! Yazıram! - deyir. Şairi azad edirlər və o “Şahnamə”ni yazır.

İndi mən də həyatda bu cür hadisələrlə, yəni vəzifəli, sərvətli nadanlarla tez-tez rastlaşır, onların iddiaları, təşəxxüsləri, şeşlənmələri ilə üzləşir, ruhən alçaldılırım və böyük Firdovsinin zindanda çəkdiyi o anları yaşayıram.

Bir az qeyri-təvazökarlıq olsa da, yada salmalıyam ki, poeziya düşüncələrim təkcə Azərbaycan, onun xalqı ilə yox, həm də bu gün qloballaşan dünya, o cümlədən müsəlman dünyasının sevinci, dərd-səri və taleyi ilə, insanın, insanlığın saflaşması, sözün qüdrətinin artması, onun müasir silahları əvəz etməsi, problemlərin anlaşmalarla, yəni sözlə həll olunması arzusudur. Axı, dinindən, irqindən asılı olmayaraq, insanıq. Bu baxımdan bəşər övladı olduğumu unutmuram. Dünya hamınıdır və hamımız atası Günəş, anası Ay olan vahid Yer evin övladlarıyıq. Azərbaycana aid “Açıq məktub”larımla yanaşı, ABŞ prezidentləri B.Klintonu, Buş oğlu Buşa, BMT-nin baş katiblərinə ünvanladığım məktublar, “Bəşəri mərkəz” yaratmaq üçün dünya dövlətlərinin başçılarına müraciət və s. yazılar əyani sübutdur. Pis hal odur ki, istər ziyalılarımız, o cümlədən ədəbiyyatşünaslarımız, siyasət adamlarımız Azərbaycanda yaranan hər hansı satirik yazını və ya karikaturanı Azərbaycana və azərbaycanlılara, siyasətçilərə ünvanlayırlar. Əslində bu, belə deyil. Bu cür düşünmək təfəkkürün məhdudluğundan irəli gəlir. Məsələn, M.Ə.Sabirin “Əkinçi”, “Fəhlə” şeiri ancaq və ancaq o zamankı Azərbaycan həyatı idi? Əsla yox. O zaman əkinçinin, fəhlənin həyatı dünyada belə idi. Eləcə də mənim bir çox şeirlərim və “Tək səbir”də çap olunan karikaturalar. Məsələn, “Yalan, yalan, yalan” şeirim “Tək səbir”də çap olunarkən böyük etiraza, narazılığa səbəb oldu. Gəlin görək yalan təkcə Azərbaycandamı tüğyan edir? Bu, bu gün dünyanın bəlasıdır. Burada adamın yadına “Soğan yeməmişən, için niyə göynəyir” zərbi məsəli düşür. Mənim satiram da, lirikam da vətənə, millətə, bəşərə məhəbbətlə süslənib. Qarşıdan yetmiş illiyim gəlir. Yaşın yox, şeirin zirvəsinə can atıram.

Bu gün Azərbaycan ədəbiyyatını kimi Qərbin, kimi də Türkiyə şeirinin köləsinə çevirməyə can atır. Buna yol vermək olmaz. Qədim və köklü ənənələri olan bugünkü və gələcək ədəbiyyatımız Xaqani, Nizami, Nəsimi, Füzuli, Sabir təfəkkürlü poeziya ilə süslənməlidir. Burada üslub və formadan yox, məna, fikir, obrazlılıqdan söhbət gedir. Söz demək yox, sözü bədiiləşdirmək, ona can vermək, hərəkətə gətirmək şairlikdir. Bəzən deyirlər ki, yaradıcılıq hər kəsin öz həyatını əks etdirir. Yox, bu, düz fikir deyil. Həyatımda “Tək səbir”lə başlayan dönüşdən sonrakı yaradıcılığım birinci növbədə xalqımıza, vətənimizə, bəşərə sonra öz həyatıma güzgüdür.

Nə isə. Sağlıq olsun. Yəqin ki, yenə də görüşərik. Azərbaycanda dünya üçün doğulmuşam. Məgər Azərbaycan da dünyanın bir parçası deyil?!

İnstitutdan sonrakı ömrüm 1962-ci il mayın 5-dən 1964-cü ilin oktyabrınadək “Yeni Şirvan” qəzetinə, 1965-ci ilin yanvarından 1966-cı ilin iyununadək “Kənd həyatı” jurnalına, sonra Kənd Təsərrüfatı Nazirliyinə, 1974-cü ildən 1992-ci ilədək (18 il) “Kənd əməkçisinin təqviminə”, 1992-ci ilin ortalarından 2003-cü fevral-mart ayınadək “Tək səbir”ə səpildi.

“Kənd əməkçisinin təqvimi” həyatımda mühüm dövrdür. Bu illik məcmuədə redaktor rəmzi olaraq nazirin, məsul katib isə mənim adım yazılırdı. Bütün işləri mən görürdüm. Nazir son nəticəni görürdü və qürurlanırdı. Bu məcmuədə kənd təsərrüxatı, ədəbiyyat, musiqi, rəssamlıq, heykəltəraşlıq və sair adamların zövqünü oxşayırdı. “Tək səbir” ömrümdə başqa aləmdi. Ədəbiyyatda deməyə cəsarət etməsəmdə, jurnalistikada xəaliyyətim tutumludur.

Müəllif

GƏL, BİR NƏĞMƏ OXUYAQQ

Gəl, bir nəğmə oxuyaq

Gəl, bir nəğmə oxuyaq;
Bir dodaq mən olum,
Bir dodaq sən ol.

Harda ürək su desə,
Bir bulaq mən olum,
Bir bulaq sən ol.

Üşüyən əlləri isitmək üçün
Bir ocaq mən olum,
Bir ocaq sən.

Gəl, yalan deməyək bir-birimizə,
Bir uşaq mən olum,
Bir uşaq sən ol.

Qıyma eşqimizə, biz uzaqlaşaq,
Bir uzaq mən olum,
Bir uzaq sən ol.

Gəl, elə yaşayaq, elə yanaq ki,
Yolçular yol getsin işiğımızda.
Qoy bizə oxşasın uşağımız da.
Göz açıb həyatı görən körpəyə,
Bir qucaq mən olum,
Bir qucaq sən ol.

Daş üstündə bir qız gördüm,
Elə bildim daş gül açıb.
Dedim - görən hansı bağça,
Hansı çəmən güldən olub?
Çiçək bilib bu gözəli,
Daş da dönüb güldən olub.

Göydü gözün

Göydü gözün!
Göy dənizin dibi var,
Göy meşənin sahili,
Gözlərinin yox, gözəl.
Gözlərinə - Göy- deyən
Nəyə baxıb -göy- deyib?
Rənginə yox,
Bəlkə də
Göyə baxıb -Göy- deyib.

Göydü gözün!
onun da səma kimi
Mın aləmi, sirri var.
Göyləri kəşf edirik,
Gözün də kəşf olunar.

Pıçılı

Ürəyimlə qulaq asdım;
Meşənin o başında
Dərdini pıçıldayır işıldaböcək,
Pıçılıyla danışır
ot otlə, çiçək çiçəklə.

Gecələr
Ulduzların pıçılısıdır,
Yağır üstümüzə işıq-ışıq.
Yerlə göyün sevgisindən
Çücərir toxum.
Pıçıldayır bənövşəÖ:
- Günəş, Günəş,
Tut əlimdən, göyə qalxım.

Oxucuya

Mənə toxunmayın, yazım, yaradım,
Bu yolla vətənə bəlkə yaradım.
Hələ də bir inci tapa bilmədim,
Nə qədər söz mülkü gəzdim, aradım.

Hədərdi ömrümün keçən günləri,
Özümü boş yerə oda qaladım.
Səni birçə dodaq güldürmək üçün
Bütün həyatımı söküb-taladım.

Sabah daha yaxşı şer yazacam,
Özümü həmişə özüm tovladım.
Mənimlə gizlən-paç oynadı ilham,
İt kimi iy çəkib onu aradım.

Sehrinə düşmüşəm, çıxə bilmirəm,
Tez-tez eşidirəm daha - kar - adın,
- Mən sənə gül kimi ömür vermişdim,
İskəndər, sən onu niyə korladın?

Gedib daş yonaydın, çəkmə tikəydin,
Bəlkə adamlara gərək olardın.
Səhv edir ömrümə qibtə edənlər
Bilir nə çəkmişəm oğlum, arvadım.

Çəmən ürəyimin gülüdü şerim,
Kiminə xoş gələr, kimi bəyənməz,
Nadana ha yanım, ha dönüm külə,
Nə odu, nə də ki, külü bəyənməz.

Fevral, 2004.

Ürəyim işıqla doludur mənim,
Gecə yol gedənlər götürsün onu.
Mənzilə çatanlar atmasın yerə,
Arxadan gələnə ötürsün onu.

Oxumasan, yaxşıdı

Şeirimi oxuyub, üşümədirsən,
Bəşəri, vətəni düşünmədirsən,
Oxumasan, yaxşıdı!

Şeirimlə bir zərrə ucalmadınsa,
Eşqə, insanlığa uc almadınsa,
Oxumasan, yaxşıdı!

Şeirimi oxuyub məni görməsən,
Mən gülən nadana sən də gülməsən,
Oxumasan, yaxşıdı!

Oxşadım şeirimdə oxu, gör kimi,
Qoxuya bilməsən sözü gül kimi,
Oxumasan, yaxşıdı!

Saldım söz çəmənə söz yaxasında,
Nə qalıb, görməsən söz arxasında,
Oxumasan, yaxşıdı!

Böyük kəhkəşan var sözdən o üzə,
Durmasan o göylə Yerdə üz-üzə,
Oxumasan, yaxşıdı!

Yaşaya bilməsən sözlə qol-boyun,
Girmə, sənlik deyil bu meydan, oyun,
Oxumasan, yaxşıdı!

Ölüb-dirilmirsən sözlə əgər sən,
Çaya susuz gedib, susuz gələnsən,
Oxumasan, yaxşıdı!
Oxumasan, yaxşıdı!

24.06.06

Hara gedirsən?

Dərdin ürəyimə, hara gedirsən?
Məni sənsiz,
kimlə qoyub gedirsən?
Sel sahili ovantək

Məni ovub gedirsən!

Belə dərin ovma, gülüm,
Bir də dönüb gəlməyin var.
Nar kimiyəm, qan ağlaram,
Məni sıxma.

Doymadım

Doymadım, nə qədər sevdim həyatda,
Oldum məhəbbətin əsiri, acı.
Şair İskəndərəm, indi bildim ki,
Dünya hökmdardı, məhəbbət tacı.

Mənəm! Mənəm! - Deyən qəhrəmanları,
Kimi ovlamadı? Sevgi ovçumu?
Doymadı gözlərim, ürək sevgidən,
Ölsəm, açıq görər ellər ovcumu?

03.12.01.

Bir qız sənə oxşadı

(N-ya)

Bir qız sənə oxşadı,
Ağlım çıxdı başımdan.
Sənli keçən günlərim
Gəlib keçdi qarşımdan.

O günlər ki, mən səni
Başım üstə qaldırıb
Rəqs edərdim, Günəşi
Göydən Yerə saldırıb.

O günlər ki, sevgidən
Qanadlarım var idi.
Nə Şamaxı, Yer üzü,
Göy də mənə dar idi.

Bir qız sənə oxşadı,
Fırlandı Yer başıma.
Qocalmışam, bu yaşda
Niyə çıxdın qarşıma?!

11.05.05.

Bu, mənim əfsanəm

Deyirlər bir ağac olub,
Tanrı ona nəfəs verib,
həvəs verib,
böyüsün,

torpağın sinəsində
ürək kimi döyünsün!..
Ağac boy atıb, qollanıb,
budaqlanıb,
Budaqları yarpaq-yarpaq pullanıb,
Nə payızda, nə də qışda,
Saralmayıb, solmayıb.

Ağac kölgə salmayıb,
Qohum, qardaş, dost gələndə
burun sallayıb.
Tanrı da qəzəblənib,
Yox edib onu bir gün,
Elə bil ki, heç olmayıb!..

7.09.03.

Budur olanım

Həmişə mənimlə olanım,
Məni məndən alanım,
Ömrüm boyu
yanında olmayıb yalanım,
Məhəbbətlə, eşq ilə
olmayıb alverim,
bir canım var, al, verim,
neyləyim, budur olanım.

Gözlərin kimi

Gözlərinin gecəsindən gələn gecə,
hər tərəfi gecələdi,
Yerə, göyə güc elədi,
ulduzların yolunu kəsdi,
Ay da inciyib küsdü.
Gözlərinin gecəsindən
tül pərdə çəkdi rənglər,
Qınına çəkildi
səhərə kimi şəhərlər, kəndlər.
Məhəbbət nəğməsi oxudu
yaşlılar, gənclər.
Təki beləcə
gözlərinin rənginə bürünsün dünya,
Gözlərin kimi
gülər, şən görünsün dünya!..

17.02.03.

Yaraşığın

İşıqla zülmətin qarışığısan,
Əriyib itərsən, qar ışığısan.
Yaşayar zirvədə, zirvədən doymaz,

Ovçunu dağlarda gəzməyə qoymaz
Qar işığı.
Günəş çıxar, atar səni
yaraşığı!..

28.07.03.

Sən hardan biləsən

Sən hardan biləsən, bu sevgi nədir,
Sevə bilməmişən, sevilmişən.
Sən hardan biləsən, nədən dilində
- Dəlisən! - deyilib, söyülməmişən.

Sən hardan biləsən bu sevgi nədir,
Qışı bahar bilib gözləmişən.
Sən, sənən ürəkdə ocaq qalayıb
Özünü yandırıb közləmişən.

Sevə bilməmişən, hardan biləsən,
- Yeri orbitindən ata bilərsən.
Bir qızın gözündən məhəbbət içib,
Ayı ulduzlara qata bilərsən.

Sən hardan biləsən məhəbbət nədir,
Bir səsə köklənib asılmamısan.
Alışib eşq ilə, bəşər yolunda
Yer boyu, göy boyu açılmamısan!

Qatırdı sevməyən, başını salıb
İşləyib, dişləyib yaşayacaqdır.
Günləri günlərdən seçilməyəcək,
Bu günü dünəntək başlayacaqdır.

Sən hardan biləsən məhəbbət nədir,
Ehtiras düşgünü olmusan ancaq.
Başını bulayıb sənə baxanlar,
Həyatın müşkülü olmusan ancaq.

Sevmədin, bilmərsən, kəsib getməyin,
Geriyə dönməyin ləzzəti nədir.
Qocasan, ay cavan, bilməyəcəksən
Gözlərdə ölməyin ləzzəti nədir.

25.07.03.

Sən elə gözəlsən

Sən elə gözəlsən, gözəlliyinlə
Qaranlıq içində dünya nurlanır.
Sən Yerdə gəzdikcə, səni gəzdirən
Ayağın altında Yer qürurlanır.

Sən elə gözəlsən, yel bəhanədir,
Gövdəli ağaclar sənə baş əyir.
Çinarın, pəlidin qürurlu başı
Yoluna dəyir.

Göy səni günəşdən qorusun deyə,
Başının üstündə bulud gəzdirir.
Yerimir vaxt, zaman, Allah da susub,
Bütün kainatı sənə gözlədir.

Amandı, xalına göz dəyər deyə,
Səhər ulduzları göydə gizlədir.
Elə tamamlayıb, Tanrımız sənə,
Pərilər evinə zəmanət verir.
Səhər Ay Günəşə, axşam olanda
Günəş səni Aya əmanət verir.

Kiməm ki, mən sənə - sevgilim - deyim,
Sən Tanrı yanında, mən kəndəyəm.
Görüşə bilmərik, - sən orbitdəsən,
Mən isə orbitdən çox kəndəyəm.
Sən elə gözəlsən, səni gəzdirən,
cığır heyətlənir, yol heyətlənir.
Səni tikanından qorusun deyə,
Yoluna gül tutan kol qeyətlənir.

10.07.03.

Əlimizdən deyimlər

Əlimin içində əlin nə zərix,
Elə bil Tanrıdan gələn məktubdu.
Orda yazılıb ki, - Məni duymayan,
Əbədi zülmətə, zülmə məhkumdu.

Ana qucağında körpə ər kimi,
Əllərin əlimdə istilənirdi.
Məni xəyanətin elə yandırdı,
Ocağı başımda tüstülənirdi.

Fikri nə, sözü nə, desin, eləsin,
Əlinin əlimə ixtiyarı var.
Əlin əlimdədi, yatır, dincəlir,
Görəsən əlimdən bəxtiyarı var?!

Əlimə əlinin işığı düşür,
Əllərim boy atır sənə sarmaşa,
Ən böyük sözüümüz oğul, qız ola,
Nəvələr qolumdan tuta, sallaşa.

Ay qız

Çəkib ürəyimin yağını,
İçib işıq yerinə

Gözlərimin ağını,
Hara gedirsən, ay qız?!

Mən -
yazılıb-pozulmuş kağız,
Sən bəyaz.
Nə olar,
Xoş danış bir az,
Pozulsun yazılanım,
Mən də yazlanım
Yazılım sənə.
Qaralım ağ kağız kimi cözünə,
Belə yaşlı görünməyim gözünə.
Od tutub alışım közünə,
Şölələnim misra-misra.
Bu da bir hörmətdi, yaxşılıqdı
Bacara bilsən.
Qoca qalmaz dünyada
Üzünə gülsən.

1.05.04.

Arı və gül

Arı göydə qanad çalıb,
Sinəsinə çökdü gülün.
Gül üzünü öpə-öpə,
Şirəsinə çəkdi gülün.
Arı ondan, o, arıdan
Sevgi içib qidalandı.
Gül xoş oldu, fərəhləndi,
Ləçək-ləçək qanadlandı.

Arı getdi, Leyladı gül,
Göz yaşları tökür hər gün,
- Məcnun!.. Məcnun!.. deyə-deyə,
Qəm karvanı çəkir hər gün.

01.05.03.

Allah! Allah!

Baxın, baxın, cilvələdir;
Zirvəsindən zirvə enir,
Əyilməyən, bu enməyən
İskəndərin zülmə enir,
Allah! Allah!

Yer üzünü mat qoymusan
Şimalından qərbə kimi.
Həpdu mənə işıq kimi
Gözlərimdən qəlbə kimi,
Dəli oldum! Allah, Allah!

Bu, nə dəhşət, bu, nə lov,
Şölələnir alov-alov.
Mən tazıyam, o da bir ov,
Tanrı, ona - Qaç! - deyirsən,
Mən yazığa - qov, onu qov!
Yer də sənin, göy də sənin,
Hara qovum, Allah! Allah!

İki böldü bir dünyamı,
Haçalanmış ağac kimi.
Belə qızı qoy başıma,
Gəzdirərəm tac kimi,
Allah! Allah!

23.09.04.

Bu səhər üzünə ayılmışdım

Mən səndən eşq alıb, məhəbbət içib
Köklənib torpağa damarlanmışam,
Əyri, kələ-kötür bir budaq idim,
Əlin sığal çəkib hamarlanmışam.
Ürəyim meyl etmir, əlim uzanmır,
Başqa gözəllərə - başqa güllərə.
Yanında boy atan ağac kimiyəm,
Əl edə bilirəm ötən illərə!

Qızılgül kolusan, kölgəndə bitən,
Yetim bənövşəyəm bayılmışam mən.
Yel əsib üzünü görüb gözlərim,
Bu səhər üzünə ayılmışam mən.

Qırılmaz, əriməz sevgi zənciri,
Hara istəyirsən çək apar məni.
Məhəbbət qaranlıq, təklil istəyir,
Əzizim, o yerə tək apar məni.

18.10.04

Gözlərimdə

Gözlərimdə
Gözlərimin heyranlığı,
vicdanımın pəkliği,
ürəyimin viranlığı!..
Necə unudum, necə,
Gözlərimdə keçən cavanlığı?!..

Köhnə tanışlar

- Sənin gözəlliyin mənə tanışdı,

Od saçan gözlərin bunu danışdı.
- Sən də mənə tanışsan,
Yadıma düşdü;
Bu, uzun tarixdi,
Bu, uzun işdi.
- Qədim Qobustanda görüşmüşük biz.
- Bəlkə Azıx olub görüş yerimiz?
- Doğru deyirsən! Yadıma düşdü
İlk dəfə sən mənim
oduma düşdün,
O zamandan dəyişdin.
- O vaxtdan insan olub,
İnsanlığ yoluna düşdük.
- Biz məhəbbət közüyük!
- Bizdən köz götürüb sevən ürəklər!
- Bizik - Odam! - deyən qəlbi kövrəklər!

Bilmirəm

Yanaqların
ocaq üstə dəmir kimi közərir...
Kipriklərin,
yelpik kimi yelpikləyir, yanmasın.
Başın üstə,
Qonmaq üçün yer axtarır qəm, kədər.
Əllərin ürkdür, sənə qonmasın.
Üxüq kimidi gözlərin,
udur fikirlərimi
üfük günəşi udan kimi.
Sinən - qarlı dağ sinəsi,
baxışlarım sürüşür üstündə,
Gözlərim yıxılır ümitsizlik dərəsinə.
Dönürəm eşqin dəlisinə.
Çıxa bilmirəm insan dairəsinə,
yapış əlimdən!..

Dilin! Aman! Aman!
Dad əlindən!

15.02.03.

Bumu

Səndən ötrü gözlərinde
Gecəni əridib gündüz edən,
Səndən ötrü cəhənnəmin
Qapısını bağlamağa gedən
Şairə hörmətin,
Heyrətin bumu,
Dili məni doğrayan?!

Açılmayan fikirləri açdım,

Səni yalan yeməsin.
Qüdrətdən nurlu doğulan,
Vətəmindən qovulan
doğrulara qaçdım,
Yalançılar
Olmayanı olan deməsin.

Yalana qalxan oldum,
Yalan səni kəsməsin.
Şimşəklər oynayanda,
Şimşəkötürən oldum,
Səni göydən qorudum,
Şairə hörmətin,
Heyrətin bumu,
Dili məni doğrayan?!

29.06.03.

Mən dalğalar qoynunda
üzən bir gəmi,
Sən mənim
ürək adlı göyertəmdə sərnəşin.
Dalğa məni atıb-tutur,
Əllərin yaxamdan bərk-bərk tutur.
Sən məni düşünürsən, özünə görə,
Yalvarırsan, taleyin üzünə gülə;
Çevrilməyə bu gəmi.
Mən dalğalarla döyüşürəm,
Sənə görə.
Çalışıram, dalğalara
Ümid sinə görə!..

08.04.02.

Elə soyuq “sağ ol” dedin

Soyuq “sağ ol” dedin, bu soyuq sözün
Gəzən güllə kimi gəzdi canımda.
Çatıb ürəyimə, söz parçalandı,
Həkim söz mikrobu tapdı qanımda.

Bu günün günəşin içib qurtardıq,
Günəş doğmaq üçün üfəqə batdı.
Yaşınmaq istədi bəlkə Yer Aydan,
Gecə çadrasını başına atdı.

Əritdim gecəni məhəbbətimlə,
Sürüşdü başından Yerin çadrası.
Nur dolu günəşi aldım əlimə,
Gecəyə töküldü Yerin qadasi.

Soyuq “Sağ ol” sözün gör nələr etdi,

Sözün xərçəngini gəzdirirəm mən.
Dərdim yoluxmasın kimsəyə deyə,
Özümü hamıdan gizlədirəm mən.

Demə ki, qocayam, bu yaşım da,
Gülüm, günah deyil səni sevməyim.
Gənclik eşqi ilə gülüm, hər səhər
Günəşi yoluna açıb sərməyim.

01.12.01.

Yol üstə bitən gül

Bir topa gül püskürüb torpaq altından,
Dayanıb yolun üstə,
Gülür, hey gülür,
hər gələnə, gedənə
 sevinc, təbəssüm səpir.
Çiçək xanım
 gülü dərmək istədi,
Əli gülə yetmədi.
Bilmədim ki, Çiçək gülə,
Gül Çiçəyə yetmədi.

Dilə gəldi gül bu an;
- Mənim ömrüm
sənin ömrün deyil ki,
Mən hamının gülüyəm,
Sən birinin.
Mən yol üstə bitmişəm,
Çox ürəyi oxşayım.
Sən get oxşa
ürəyini ərinin!..

2.06.03.

Gəncəyə gəldim

Gəncəlilər
kırpık-kırpık kırpıqləyib
üfqü sökür,
Gecə üfqüün dibinəcən çökür.
Səhərə haray salan sərcələri
Oyanmayıb hələ.
Oyandıqca ulu şəhər
Çiçəkləyir hər küçə, məhlə.
Əridim, torpağına qarışdı ömrüm.
illərin tapdağına,
Evlərinə çığırdım,

Gəncliyimi çağırıdım!
Səsimi duyub
Sökdü, dağıtdı küçələrin asfaltını
xatirələr;
hasarlardan aşdılar,
Pəncərədən daşdılar,
hay salıb qışqırdılar,
göz vurub qaş qırdılar,
O qızı görmədim,
Yara kimi göynədim...

Gəncə çayın sahili...
Gəzir dahiləri, cahili.
Əl uzatdı Nizami,
Salam aldı Abbas Səhhət!

Ey dadi-bidad,
Kövrəldi könlümdə
kövrək bir ad - yaralı fəryad
Məhəmməd Hadi!..

Namərd gördüm, buynuzu içində
Mərd gördüm, qəm biçimdə.
Nadana bax, hökm edir,
Elə gedir,
Ayağı asfalt deşir,
Burnu göyü eşir.

Qəm yemə, Gəncəm,
Bu, hər yerdə belədi.
Bir də gördün -
Qartal uçdu sevinclə,
Onu göydə qəm bələdi.

*Gəncə-Bakı,
Oktyabr, 2004.*

Gözlərinin göylüyündən,
Gözlərimə göy düşüb.
Üşündüm və düşündüm;
Günəşin kürəyindən
Sürüşüb, birdən-birə
Gözlərinə göy düşüb?

Nə şərab düşgünüdür,
nə də mey,
Gözlərini görən gündən
Göy olub key!..

Təsdiq və inkar

Tanrı səni
Yerə gətirməsəydi, küsərdim.
Sən küsəndə,
Ürəyimi
Həsərinin közünə sərdim;
Közü düşüncə yansın,

Həsərinini kül etsin.
Həsərinin
közünü kül basanda,
Kırpıqlarımla yelpiklədim,
Ürəyim
Ocağa qoyulmuş yaş söyüd kimi
Göz çıxartmasın.

Dilin məni pisləyəndə,
Həsərinin ocağı
Ürəyimi hisləyəndə
Baxışlarım çənləyib
Həsərinin közünü yaladı,
Səhər çəni, ağacları, otları
Məni yalayan kimi.
Həsərinin ürəyimi taladı,
Günəş məni talayan kimi.

Səni unutmuşam,
Həsərininə uymuşam.
Səni qınamıram,
Uşaq ürəkli olmağıma yanırım.
Uşaq kövrəkliyim,
Uşaq hisslərimlə
Səni çoxdan duymuşam.
Bəli, sən o,
Mən buyammış.
A yanmış,
Arıçının əli bala,
Mənim əllərim
həsərininə bulanmış.

Sən yoxsan,
Həsərinin yaşayır
Bağrımnda, ağrımnda...
Həsərinin varlığımnda Günəşdi.
Mənə səhər bəxş edir
Səhərləri götürüb
Səni axtarıram...

İstəmirəm

Sevgilim,
İstəmirəm məndən ötrü
Ay olasan, Günəş olasan.
İstəyirəm adi xanım,
Ürək dolusu
Sevinc, gülüş olasan.
Adi bir koma:
Pəncərəsi Aya,
Qapısı Günəşə açıla.
Bu komada
Öpüşən göyərçinlər kimi,
Bir -can! - sənin,
Bir - can! mənim dilimdən
Süzülə bal kimi,
Səndən mənə, məndən sənə.
İkimiz də ballanaq, hallanaq,
Yaşayaq adam kimi.

Bu dünyanın heç nəyi bizim deyil,
Nə qədər - “Bu mənim”,
- “Bu sənindi” - desək də
Hamısı bizdən sökülüb, tökülüb
Torpaq adlı döşəkdə.
Nəfsi yox,
Gözü tox,
Bir ürək səndə,
Bir ürək məndə olsa,
Həyatımız gözəl olar.
Tanrı bizə cənnəti
Bu dünyada bəxş edər.
Adımızı Yer üzünün
Tarixinə nəxş edər.

27.12.05.

Dünya dağılmaz ki

Elə-belə baxma mənə
Gözlərin sürüşər.
Mən elə-belə adam deyiləm
Gəl oturaq üz-üzə;
Kipriyimlə
Gözlərinə sığal çəkim.
Öpüşümlə
Əllərinə gül səpim.

Ürəyinə
Sığal çəkim dilimlə.
Vaxtı, saati
Baldan şirin yemiş kimi,
dilimlə,

- Oxxay...y... - deyib gir həyata.
Fərəhə uzan,
Sevinci çək üstünə.

Torpağa yağış hopan kimi,
Yağım söz-söz hopum sənə.
Sözlərimdən tutuşan
Yanaqların közərsin,
Qığılıcım-qığılıcım
Qopum səndən,
Paltarına od düşsün,
Alova bürün,
Onda bilərsən
cənnətdi ömrün!..
Unudaq göyü, Yeri,
Elə bilək boşluqdayıq.
Dünya dağılmaz ki,
Ömrü belə başlasaq?!
Bir saat, bir gün
Belə yaşasaq?!

Elə-belə baxma mənə
Gözlərin sürüşər.
Mən elə-belə adam deyiləm.

19.11.05.

Gizli-gizli

Torpaqda vulkan kimi
Səs boğulur içimdə
Gizli-gizli.

Fəlakətdi doğulsa!
Sancılanıb, sancıdan
söz doğranır içimdə
gizli-gizli.

Xəbərdarlıq edirəm;
Bu vulkan püskürəcək,
Adamlar səni, məni
Bu işıqda görəcək
gizli-gizli.

Qanım damarlarımda,
Zəhər gəzir qanımda
gizli-gizli.

Əzrayıl da görünmür
Hər gün gəzir yanımda

gizli-gizli.

Doludur güllə ilə
Əldə ölüm gilizi...
Tanrının xoxu gizli,
Söz də var, deməmişəm.
Qalıb məndən küsülü,
Milyonların içində
Mən aşkar, fikrim gizli,
Demirəm, düşünürəm
gizli-gizli.

Sənə söz deməyə yox ixtiyarım,
Qaydalar, qanunlar kəsib yolumu.
Qol açıb istədim qollayam səni,
Gördüm həya, ismət tutub qolumu,
Ağladım gizli-gizli.

31.12.04.

Saçlarından öyrənib

Aşib-daşan saçlarından öyrənib
şəlalələr axmağı.
Gözlərin öyrədib heyrət ilə baxmağı.
Sel ağzında batıb-çıxan tək mənəm?
Mən təpəyəm, selin yıxıb dağları.
Gözlərinin buludundan öyrənib
göydə bulud çaxmağı.
Əllərimdən ayrılan əllərindən dərs alıb
can, canımdan çıxmağı.
Dözən mənəm,
Çoxalardı aşiqin,
Olmasaydı sel içində daşların
Hərdən vurub-yıxmağı.

18.09.03

Daha bu oyunlar nəyə gərək

Odu sönmüş ocaqlarıq,
Külümüzün qoru yox.
Kiçilib
balacalanan dağlarıq,
başımızın qarı yox.
Mənə - ağsaqqal - deyirlər,
sənə - qarı!
Fələk cırıb yelkəni,
Daha üzə bilmirik

həyatın ümmanında,
Günün günorta vaxtı
azırıq dumanında.
Əli yetməz gümanın.
Daha o İskəndər,
Daha o sən yoxdu.
Sağımızda, solumuzda
pöhrələr qalxdı.
Ürəyimiz - Sevirəm! - deməyə qorxdı.
Yaş, o yaş deyil,
Baş, o baş deyil,
Ürək, o ürək deyil,
Daha bu oyunlar nəyə gərək?!

25.09.03.

Ay günəşin balası

Ay günəşin balası,
Anasının parası,
Göydən düşüb, Yerdə sən
Hara gedirsən belə?
Uzaqların üşüyür,
Yaxının dönüb külə.

Sənə baxa bilmirəm,
Qamaşdırma gözümü.
Qırma işıq ipini,
Azıb itməyim deyə,
Sənin işıq ipindən
Mən asmışam özümü.

30.04.04.

İçəcəm səni

Gözəlim,
Suyu qara buluddan enən,
Torpağın kişiliyindən,
Mərdliyindən,
Sərtliyindən dönən,
Günəşdən od gizlədən,
Bir qədər
Şamaxı şərabısan,
İçəcəm səni.

Aydan süzülən,
Ulduz qarışıq nursan,
Yerə hopmusan: -
Torpağın
dağ döşündən sıxdığı
Dirilik suyu olmusan,
İçəcəm səni.

Ruhumu oxşayan mehsən,
Sübhə kimi
Səhərin gözlərində dolaşan,
Qızılgülün ətrinə bulaşan
Şehsən,
Çiçəklərin qarışığı,
Ətirlərin barişığı
Balsan,
İçəcəm səni.

Göyərçinim,
Rütbəm - çinim,
Günəşəm, sən dənizsən,
Yarıb, ağlar qoyub
Qara buludları,
İçəcəm səni.

Ayın, Günəşin,
Ulduzların nurusan, -
Dum-durusan,
Kırpiyimlə
Gözlərimə biçəcəm səni.
Məndə,
Günəşin Yeri çəkdiyi qədər
cazibə qüvvəsi var:
hara getsən,
Çəkəcəm səni,
Son damlana, zərrənəcən
İçəcəm səni.

A qonşu qız,
Uşaqlığım düşdü yada,
Uşaqlıqda,
Dağlarda, dərələrdə
Başıma çəkdiyim
Tabaq-tabaq qaynamatək
Başıma çəkib
İçəcəm səni.

17.12.05.

Gözlərin

Gözlərin gözlərimi əsir alıb,
Gözlərim məğlubdu, gözlərin qalib.

Hara aparırsan əsir gözümü,
Necə qıyırsan ki, mən gözsüz qalım?

Qorxuram gözümü gözündən salıb,
Dərədə, təpədə itirəsən, qız.
Kiminsə gözünü ovlayıb, bir gün

Mənə, gözüm kimi gətirəsən, qız.
Qorxmursan?
Sənə, gözüm kimi baxmaz o gözlər.
Sən ondan, tezliklə, o səndən bezər?!

16.09.03.

Ölüdirildən

İştah dərmanısan, ölüdirildən,
Dirildib qaçma ki, yaşaya bilim.
Nə vaxtsa qırılıb yarımçıq qalan
Bir ömrü təzədən başlaya bilim.
Üstümə yıxılan Ayı, Günəşi,
Sonrakı illərə daşıya bilim.

Həyatı daddırıb tamarzı qoyma,
Ağzından süd döşü çıxan körpətək,
Ağlaram zar-zar.
Məqsədin yaşatmaq deyilsə əgər,
Niyə incidirsən məni bu qədər?!

Sənə lənət olsun, ölüdirildən,
De, öldürəcəkdin, niyə diriltidin?
Ölmüşdüm, gəlmişdi ağlım başıma,
Dirildib təzədən sən dəli etdin.

2.04.04.

Əllərin

Əllərin əlimdə uşaq kimidi,
Güclənib, nurlanıb boy atmalıdır.
Əllərin əlimdə günəş kimidi,
Bütün duyğuları oyatmalıdır.

Özümə qaytar məni

Aparmısan,
Yoxam özümdə.
Özümə qaytar məni.
Yoxam əlimdə, gözümdə
Əlim məni axtarır,
Əlimə qaytar məni,
Gözümə qaytar məni.
Bomboşdu evimiz də,
Evimə qaytar məni.
Nə vaxtı axtarıram,
Yoxam eldə, obada
Elimə qaytar məni.

Mən nə Yerə girmişəm,
Nə də göyə getmişəm,
Göydə, Yerdə itmişəm,
Yerimə qaytar məni,
Göyümə qaytar məni.

Aparmısan!
Hardasa itirmisən elə bil,
Daşdan, buzdən soyuğam,
İçimdə küləklər oynayır,
Elə bil ki, oyuqam,
Mən hardayam?!
Özümü çağırım deyə
Dilimə qaytar məni...

20.02.05.

Dünya cənnət olsa da

Allah səni apardı,
Qalıb göynəyirəm mən.
Yadımdamı, deyirdim
Sənsiz neyləyəyəm mən?

Dünya kiçik komadı,
Sığınmışam komaya.
Göyün üzü qırışıb,
Səslər, rənglər qarışıb.
Ağ xalatlı bir qadın
Mənə baxıb deyirdi
- Yazıq düşüb "komaya".

24.02.05.

Sən bir evdə, mən bir evdə...

Sınıq düşən budaq biz,
İlk görüşdən öpüşün
Közü qalan dodaq biz,
Bu köz ocaq qalamaz.
Sən bir evdə, mən bir evdə...

Qara bulud ahımı
Göydə yeyib dolanır.
Ay işığı ilan tək
Gecə bizə dolanır,
Sən bir evdə, mən bir evdə...

Qovrulur, qıvrılırıq,
Gecələr təngə gəlir,
Gündüzə qovuluruq,
Sən bir evdə, mən bir evdə...
Günəş bizi oxlayır,
Qan sızır yaramızdan,
Sanki iki sahilik

Dərd axır aramızdan,
Sən bir evdə, mən bir evdə...

Ahımız bulud olub,
Yerdən Ayı küsdürür.
Ah düşüb Qobustana,
Gecə-gündüz püskürür,
Sən bir evdə, mən bir evdə...
Əriyib qurtarmışıq,
Qov kimidir çəkimiz,
Yer "ah"a qərq olacaq,
Ah yağırıq ikimiz,
Sən bir evdə, mən bir evdə...

15.03.04.

Səndə ki, bu eşq var

Kibrit dənəsidi kirpiklərin,
Yandıracaq,
gözlərinin qarasına çəkilsə.
Söndürəcək,
gözlərinin buludu
gözlərimə çökərsə.

Qaşların qoşalaşan dağlardı,
Gözlərin bu dağlardan axan bulaq,
Susuz quruyar həyat,
Gözlərindən su içib böyüyür uşaq.
Sən torpaqsan;
Dodaqların
içini püskürən vulkan.
Mən sənə demişdim
kim olacaqsan.
Səndə ki, bu eşq var,
Özünü yandırıb
kül olacaqsan.

28.07.03.

Aç gözlərinin qapısını

Aç gözlərinin qapısını,
Açılsın səhər, qonaq gəlim.
Yoxsa, qaranlıqda qalar, şəhər.

Aç gözlərinin qapısını,
Gözlərinin günəş nurunu saç,
Boy atsın,
pöhrələnsin arzular,
Bizi görə bilməsin
bayquşlar, yarasalar.

4.01.04.

Gül və qız

Ətrini saçan gül,
Ürəyimi açan gül,
Küləklərə qoşulub
Gedənlərə qaçan gül,
Ətrin tutub aləmi
Bir qız dərib çəməndən
Mənə dedi: - Al, əmi...
Gül dərən qız üstümə
Yağdırdı bulud qəmi.

19.04.05.

Gec deyil

Bu günün
sənsizliyini ondan bilirəm ki,
Pəncərəmin o üzündə
çırpınan küləklər
- nə yatmışan, oyan, deyib çığır mır,

Qapı - Gəldi! Gəldi! - deyib çağır mır,
Avazıyır işıq.
Evimizin pəncərə gözləri
bərələ qalib yoluna baxmaqdan,
həsrət tükənib axmaqdan,
qəm dolub yerinə.
Heç bir qadın
zülm etməyib bu qədər ərinə.
Nə yaman amansız olmusan
xüsrət düşən kimi əlinə?!

Dekabr, 2002

Səndən sonra

**(Vəhşi, yırtıcı tanıdığımız canavarlarda böyük ailə məhəbbəti var.
Ailə başçısından biri öləndə digəri tərkidünya olur. Sürüdən ayrılıb
tək yaşayır. Belə canavarlara - yalquzaq - deyilir.)**

Səndən sonra
Taylaşa bilmirəm,
Toylaşa bilmirəm,
Vaylaşa bilmirəm,
Yalquzağam, yalquzaq.

Başım gedənə ayağım getmir,
Ayağım gedənə başım.
Unutmuşam,
Varmı bacım, qardaşım?
Ağrısını hiss etmirəm
Ayağıma dəyən daşın.
Dünyanı dumanlı görürəm,
Ümidi gümanlı görürəm,
Bilmirəm payızam, baharam,

İtirir rəngini, ahəngini
Sənsiz nəyə baxıram.
cuvarı olmayan sular kimi
Başsız axıram.
Getdiyimdə otura bilmirəm,
Oturduğumda qala bilmirəm,
Gedim hara? Bilmirəm.
Səndən sonra...

02.05.05.

Keçmişəm

Yanaqlarının
alından, qarasından keçmişəm,
Özüm də bilmirəm ki,
Gözlərinin harasından keçmişəm.
İki dünya birləşdirən
Gözlərinin üstündəki
köprü qaşdan keçmişəm.
Mən sənə yetmək üçün
Qara daşdan keçmişəm.
Sözü sevib
Söz dəlisi olmuşam,
Xaqanidən, Sabirdən
Dözüm dərsi almışam,
Çətin yollar gedirəm...

12.02.04.

Yazığam, öldürmə məni

(Mahnı üçün)

Ömür yolum eniş, yoxuş,
Yaz ömrümə sən olma qış,
Şimşəkləyib baxış-baxış,
Yazığam, öldürmə məni,
Aləmə güldürmə məni.
Unut, unut, olanları,
Ara vuran yalanları,
Gəl yaşadaq qalanları,
Yazığam, öldürmə məni,
Aləmə güldürmə məni.

Etdim elin tacı sözü,
Ömrün qışı, yazı sözü.
Ox eləyib acı sözü,
Yazığam, öldürmə məni,
Aləmə güldürmə məni.

Hələ ömrün bu başıyam,
Mən çox işdə çox naşıyam.
İstəyirəm, çox yaşıyam,

Yazığam, öldürmə məni,
Aləmə güldürmə məni.

Sən bir cığır, mən bir cığır,
Bu cığırlar yola çıxır,
Ölümə yox, eşqə çağır,
Yazığam, öldürmə məni,
Aləmə güldürmə məni.

Bitməz ayın, ilin sayı,
Bəxtimizin yoxdu tayı,
Mənəm sənə sevgi payı,
Yazığam, öldürmə məni,
Aləmə güldürmə məni.

Yaxşı bilir qohum, qonşu,
Sənə qonub könül quşu.
Yaza çatır ömrün qışı,
Yazığam, öldürmə məni,
Aləmə güldürmə məni.

12 yanvar, 1998.

Eviniz

(Mahnı üçün)

Eviniz göy qübbəsi,
Bacanız eşq qülləsi.
Göz vurur ulduz kimi
Gözlərimin giləsi,
Sən görünəndə.

Evinizin qapısı
Sökülən dan yeridi.
Qadası, ay qadası,
Göy üstümə yeridi,
Sən görünəndə.

Fikrim sizdə isinir,
Mən küçədə donuram.
Ay yalan, ulduz yalan,
Sizdən işıqlanıram,
Sən görünəndə.

Eviniz gündoğandı,
İndi səni doğacaq,
Ürəyimdə, fikrimdə
Qaranlığı boğacaq
Sən görünəndə.

Ürəyim pəncərəndə
Qızıl quşdu, oxuyur.
Özünü həsrət kimi
Pəncərəyə toxuyur

Sən görünəndə.

Nə yaxşı ki

Xoşum gəlmir üzəvari tərifdən,
Yarımqıq yaxşılıqdan,
Durğun sudan.
Çalışıram,
Gündən-günə dəyişəm, durulam,
Gördüyümə heyranlıqla vurulam.

Dünən gördüyümü,
Bu gün təzə görürəm,
Yaşayıram sevinclə.
Qismətimlə razıyam,
Aram yoxdu simiclə.

Nə yaxşı ki, Yer boyanmır,
Ömrümün qızlarıtək;
Çirkin, gözəl bilinməzdi,
Gecənin ulduzlarıtək.
Mən də ölüb-dirilməzdim,
Hərdən rəngsiz, boyasız
Gözəl görəndə.
Heç olmasa bilirəm
Kimdən ötrü ölürəm, öləndə.

31.05.05

Sevgi

Mənim məhəbbətim bir dəli sevda
Bu dəli sevdaya kim olacaq tuş?
Mənə aşiq olan kimsə həyatda
Udacaq bəlkə də, bəlkə uduzmuş?

Sərtliyi, mərdliyi var bu sevginin,
Tufanlı, boranlı qışa bənzəyir.
Sevməyi bacaran, sevgi oyadan,
Baharda dil açan daşa bənzəyir.

Sevgi mərhəmətli torpaq kimidi,
Baxmasan, qayətək sərtləşəcəkdir.
Sevgimə sevgiyə cavab versə kim,
Sevgim gündən-günə mərdləşəcəkdir.

2005.

Şam

Çəkib ürəyini alovlandırır,
Kimsə qaranlıqda qalmasın deyə.
Qaranlıq gecənin qaranlığında
Kimlərsə peşiman olmasın deyə.

Sevincdən yanırdı, yoxsa kədərdən
Şamın bu sirrini bilən tapılmaz.
Şam yanıb qurtardı - öldü yolunda
Uğrumda şam kimi ölən tapılmaz.

Darıxma, qarım

Qarım, gəlirmi yadına?
Düşdük eşqin oduna,
Tapılmadı su səpən,
Heyrətindən əlini
Çaşıb ağzına təpən.
Külümüzü göyə sovurdular,
Nə közümüz qalmışdı,
Daşdılar.
Qaralmış ocaq daşımızı
qaşdılar,
özlərinə ocaq çatdılar.
Bizi atdılar cecə kimi,
Səhər sıyrılib əyinlərdən,
atılan gecə kimi.

Darıxma, qarım -
Ac illərdən, günlərdən
Qalan dövlətim, varım!
Gecə də qurtarar, gündüz də,
Nə qədər dərslər də,
Yenə qalar gül, düzdə!..

14.04.05.

İnsanlığın fəlsəfəsi

- Səni sevirəm! - dedim,
Sevməsəm də.
Sən məni sevməsəydin,
Sənə yalan deməzdim.
Sənə görə
yalanıma bal qatdım,
Özümü də, səni də aldatdım,
Qırılmasın ümidin.
Nə edim?
O vaxtdan
Səni sevindirə-sevindirə
içimi yedim.
Ürəyinə yağmurlayan

Göz yaşımın qurudanı oldum.
Nə yaxşı ki,
Nadanlığımın yox,
İnsanlığımın qurbanı oldum.
Budur insanlığın fəlsəfəsi -
İnsan üçün yaşayır insan,
Kəsilincə nəfəsi.

12.03.05.

Elan

Bir sevimli qadın istəyirəm,
Sevə məni, sevə sözü.
Məndən başqa
Heç kimi görməyə gözü.
Bütün kişiləri qardaş bilə,
Məni sevgili.
Şerimlə qucaqlaşa,
Bütün dərddən uzaqlaşa.
Mən şəri səsləyəm,
O, bəsləyə ana kimi.
Şerimin əlindən tutub,
Ürəkləri gəzdirə.
O qədər şirin ola,
Şirinləşə acı həyat.
Mən şerə,
O da bir dəhiyə Müəllif ola.

1.08.05.

Oxşa məni

Qurumuşam,
Oxşa məni, cücərim.
Oxşa gülüm, oxşa məni,
Oxşa, yaşayım cənnəti.
Bir kimsədən
Çəkməyim minnəti.

Oxşa gülüm, oxşa!
Oxşa, ruhum təzələnsin,
Əsəblərim tellənsin,
Sevinc daşıb sellənsin,
Yuxuma Günəşin
Zərrin tozu ələnsin.
Oxşa gülüm, oxşa!
Oxşa,
Ürəyim səsinə bələnsin.
Sevdiyəm,
sıx sinənə bağırıla, -
Çıxsın ürəyimdən ağrılar.

Oxşa, gülüm, oxşa!
Oxşa,
Qucağında dincəlim,
Yuyulsun qocalığım,

Qayıtsın ucalığım.
Oxşa, oxşa,
Bahar gəlsin, baharlanım.
Sənə yağmaq üçün
Təzədən buxarlanım.

Oxşa, oxşa, oxşa,
Səsini kəsib,
Salma məni
Ömürdən yır-yığışa.
Oxşa, oxşa,
Qayıdım sənə
Səhvimi bağışla.

Oxşa, oxşa,
Səsindən yapışıb çıxım
Ömrün cəhənnəmindən.

Oxşa gülüm, oxşa,
Oxşa,
Dünya təzələnsin -
Açılsın gözlərimin pərdəsi,
Görüm necə fırlanır
Bu qarı dünyanın cəhrəsi.
Oxşa gülüm, oxşa,
Elə oxşa ki,
Klinik ölüm gəlsin,
cismimdə can dincəlsin.
Görsən qayıtmıram,
Əyil, öp, öp dodaqlarımdan.
Diksinim, ayılım,
Sarmaşım sənə, -
Sarmaşığıq
Çinara sarmaşan kimi.
Məni
O dünyadan qayıdan adam bil.
Unuda bilmərsən məni,
Damağında qalan dadam, bil.

6.02.06.

Sızlayıram sızım-sızım

Barmağına tikan batıb,
Budağı kəsilmiş söyüd kimi ağlayıram.
Nəsihətlər gülləsiz tufəngdi,
Öyüdlər cəfəngdi.

Sızlayıram sızım-sızım,
Yanaqlarımda duz bağlayan
Göz yaşımı hara sızım,
Göllənə?
Səndən gizlədə bilmədiyimi

Allahdan necə gizlədim, görməyə?
Soyunuram eşqimin əynindən,
cırılmış köynək kimi.
Hələ yaram göynək görməmiş
Bu göynək kimi.
Uxultularım
Yarama səpilən duz kimidi.
Hara qaçım, Allah, hara,
Üstümə göndərdiyin dərdlər
Quduz kimidi.
Ürəyim çıxdı sinəmdən,
Sən tikanı çəkincə barmağından.
Ölməyi daha düzdü
İskəndərin belə qalmağından.

12.08.05.

Sənsizlik

Sənsizliyin səssizliyində,
Qaranlıq kölgəsində
Fikrimi çözləyirəm,
Əridib qurğuşun kimi,
İrili-xırdalı söz eləyirəm.
Söz atomu, söz hidrogeni atıram
Namərdlərin bayquş diləyinə,
Adım düşməsin dillərinə.

Sənsizlik
Qışda damların qırağındakı
Salxım-salxım buz kimi
Salxımlanıb ürəyimdə,
Gilələnir və istəyir
- Səni sevməyəcəm! - deyəndə,
Ürəyimə bağladığım daşı dələ.
Bu gecənin qaranlığında
Qoruyuram həsrətini,
Düşməsin naşı ələ...

Sənsizlik can sirdaşımdı,
Kimsəyə deyə bilmədiklərimi
Sənsizliyə deyirəm.
Səhərlər hara getsəm,
Köynəyimin altından
sənsizliyi geyirəm.
Odur ki,
Sükut var içimdə,
Qarışmıram heç kimə.

Düşdüm sənsizliyin çöllərinə,
Günəş qəsd elədi,
Ay tumarladı, məst elədi.
Küləklər yolumu hamarladı,
Tufanlar pələng olub

Məni quzu kimi qamarladı,
Burulğanlar ruhumu ərşə çəkdi.
Aman Allah,
Nə idi mənim günahım,
Sevməkmi?
- Bəli!
Hər şey zərrə-zərrə,
Qram-qramla hesablanıb.

Sevgi şərab kimidi,
Artıq içiləndə ağıl korlanır,
Qulaq karlanır,
Göz kor olur...

13.08.05.

Alın, sizə qaytarıram

Alın, sizə qaytarıram
Sizdən aldığımi,
Gözünüzdən içdiyimi,
Üzünüzə heyran qaldığımi,
Gözəllər.
Səsiniz, sözünüz
Şeirimdə qaymaqlanıb,
O odlu dilinizlə
Söz-sözə qaynaqlanıb.
Alın, alın,
Mən mirzəlik etmişəm,
Sizsiz yazan şerləri.
Gözəllər, ay gözəllər,
Fikrin söz ölkəsində,
Allahın kölgəsində
Siz böyütdüz şairləri.

12.08.05.

Sənin gözlərində

Sənin gözlərində həyat eşqi var,
Bircə zərrə götürüb ürəyimə qoysam,
Fırladacaq məni Yer orbitində,
Su verəcəm susuzlara,
Gül bitirəcəm otbitməzdə.
Ürəyi sönmüşə ürək-dirək,
Aclara çörək verəcəm.
Gözsüzə göz,
Sözsüzə söz verəcəm.
Elə söz ki,
Yeri damarlaya bilsin.
Mətləbini, arzusunu daşıyan
Daşlı-kəsəkli yolları
Hamarlaya bilsin.

Sənin gözlərində həyat eşqi var,

Bir zərrəsi bəsimdi ki,
Nadanlığın astarını üz edim.
Öyünməsin dahilər
Atomla, hidrogenlə.
Gözlərinin zərrəsini
İllərdi şimşəklərə dözən,
Oturmaqdan bezən
Dağın bağına qoysam, yeri yər.
Göydə Günəş
Bəlkə sənənin sağ gözündü?
Sol gözün Aymı?
İşığına güc ver,
Nuruna güc ver,
Fırlat, fırlat məni,
Yer kimi orbitimdə.

Fırlat, fırlat, keçim
Payızından, yazımdan
Elə şer yazım ki,
Səni duymayanlar
Görsün, duysun yazımdan.

26.07.05

Sevgi nağılı

Həsəətini qapı daşı edib
Oturmuşam üstündə.
Sən gələntək,
Həsəətində bir təpik vuracam,
İtəcək Yer orbitində.

Vüsəlin qanadlarına alıb
Səni qonaqlayıram;
Dədəgünəş, cəngi meşələrində,
Bulaq başında.
Sənə dünyanı tanıtmaq,
İnsanlığı tanıtmaq üçün
Bir sevgi koması tikərəm
Üxüq qaşında,
Yer fırlanar qləbus kimi
qarşında.
Tapılmarsan,
Axtarışa çıxsa igid qardaşın,
kinli atan.
Getmə,
itirmişəm həsrət daşını,
gözləməyə yerim yoxdu.
Quş da olsam,
Çox qala bilmərəm havada,
Yıxılaram,
Yox olaram!

Mən həyatam, dənizəm

Həyatam, şərbətimlə,
Unutma ha,
 zəhərim də var.
Göyün qübbəsindən dənizlərin dibinəcən
Qaranlığım, səhərim var.
Çağla mənimlə
Qalx zirvəmə.
Mərdşən, ağla mənimləö.
Sevinc özü gələcək.
Hara baxsan sevincdi.
Kimdə dərya-dərya,
Kimdə sərnice-sərnice,
Kimdə misqal-misqal.
Götür gücün çatanı.

Mən dalğalı dənizəm,
Sən qayıq ol, atım-tutum.
Sən ağlama,
yaş çiləyim,
şəbnəmləyim üzünü,
Ləpə-ləpə dilimlə
yalayım ayaqlarını.
Oyadım yatan duyğularını,
Oxşayım ayıqlarını.
İstəyirəm səni bağır layam,
Qorxuram, ağrıl layam,
Yerdən, göydən oğurlayam!
Axı, mən dənizəm!

1.08.05

Bu pərdənin o üzü

Bu pərdənin o üzündə
İşıqlı gecə,
Bu üzündə qaranlıq gecə.
Bu pərdənin o üzündə
İki dilim məhəbbət şölələnilib,
Zəbanə çəkir.
Bu üzündə sükut ağlayır.
Bu pərdənin o üzündə,
Məhəbbət əl açıb
 Məhəbbəti qucaqlayır,
Sevgi üz ağlayır.
Bu pərdənin bu üzündə
Zülmət gecədən doyub,
Gecə saçlarını suya qoyub
Qeyrətindən ağlayır.

Bu pərdənin o üzü

Gündüzdən aldığı
İşıqla yaşayır hələ də.
Bu pərdənin bu üzünü
can verir
Gecə adlı tələdə.
Duyğulanıb,
At kişnəyir tövlədə,
Səhərin addım səsi gəlir,
Göy üzünün qaranlığından.
Bu pərdənin o üzündə,
İki cavan at çapır
Məhəbbət daşlığında.
Bu pərdənin bu üzündə
Gecənin əli qalıb
Göy üzünün boşluğunda.

Həsrətin

Könlümü üşüdür gülüm, həsrətin,
Baharı gələrmə bir gün, həsrətin?

Düşüb uzaqlara, sürgündə qalıb,
Dönərmə, sevgidən sürgün həsrətin?

Ölür, əldən düşüb söz Sibirində,
Gəlsə, dirildərmə, ölgün həsrətin.

Boylana bilmirəm, qəlbi hörmüsən,
Ah çəksəm, uçarmı hörgün-həsrətin?

Gör necə pis günə qalıb İskəndər,
Mən idim el baxan sərgin, - həsrətin.

31.05.05.

II

Həsrətini ürəyimdən çıxartsam,
günəşə tutsam,
gözləri qamaşar günəşin,
ulduzları gündüz də işıqlanar ərşin.
Günəş uzaqdır deyə
bu daş, divar ərimir.
Həsrətini ürəyimdən çıxartsam,
daşa, divara tutsam, əriyər.
Həsrətində atom gücü var,
qoysam dağın ürəyinə, dağ yeriyər!..

Həsərətini də çox bilirlər mənə

Bu həsrət
Könlümün sevgi göyüdü,
Həsərin kimi
Göydə dərinlik sonsuz!..
Həsərinin duasından
 gül açaram,
Həsərinin kini,
Məni sənsiz kül edər;
Tökərlər
Xaqaniyə qıyan,
Nəsimini soyan,
Hadini didərgin salan
Dünyanın başına.

Kimsə məndən qabaq töküb ki,
Dünya qalıb qaşına-qaşına.
Elə bil birə daraşib,
Qurd yağı sürtüblər adamlarına,
Nifrət yükü daşıyır bir-birinə.

Həsərinin dərinliyinə
Səsim çatmaz,
Əlim yetməz.
Həsərinin sərinliyinə,
Baş qoyub yata bilmərəm.
Həsərinin yarpaqları
Qoz ağacıtək zəhər dadır.
Fəqət mərdidi:
Bər-bəzəkli,
Zəhərli güllər kimi,
Nə böcəkləri, arıları,
Nə də kəpənək aldadır.
Həsərin
İçimdə boy atan qoz ağacıdı,
“Qoz ağacı, - qız ağacı” - deyib
Yetən daş atır.
Nə qoz düşür,
Nə qız düşür ağacımdan;
Budaqlarım yaralanır,
Yarpaqlarım paralanır,
Həsərətini də
Çox bilirlər mənə...

2.10.05.

Şimşəklədin üstümə

Şimşəklədin üstümə,
Odlanıb tüstüləndim
korun-korun.
Kim idi göstərən məni?
Kim idi göndərən səni?

Üfür, üfür alışım,
Alovlanım dilim-dilim.
Havaya uzansın,
Samana uzansın əlim,
Xilas üçün.
Xilas ola bilməyim.
Yanı, yanı,
Nə yaşayım, nə də ölüm.

Şimşəklədin üstümə,
Buludlar qarışıb tüstümə.
Əriyirəm damla-damla
Əlini tut yağ məni,
Bəlkə gərəyin oldum.
Səp, səp məni
Sevməyəm ürəklərə,
Sevgi cücərtsin.

Sökülürəm ilmə-ilmə,
Götür, apar ilməmi,
Ayrılan ürəkləri ilmələ.
Açılan ümidlərin
Yaxasını düymələ.

Şimşəklədin üstümə,
Göy bürünüb tüstümə,
Yağışlanan buludlarda,
Gözlərinin sürməsiyəm.

Günəş çəkdi,
Sənə döndüm işıq-ışıq.
Ay sümürdü,
Gözlərinə sağıldım.
Ulduz əmdi,
Kırpiyinə sığındım.
Yox olmadım, itmədim,
Yenə səndə cücərdim,
Yad ürəkdə bitmədim.

3.10.05

Gözəl qadın

Gözəl qadın,
Başdan-ayağacan şəfəqsən.
Bu, necə tərponiş,
Bu, necə duruşdu?
Kişiləri demirəm
Qadınlar da
Tamaşana durmuşdu.

Sözün səndən xəbəri yox,
Səsin səndən xəbəri yox.
Sənə baxıb
Utanan gözəllərin,
Üz örtməyə xəlbiri yox.

Söz sənə heyran qalır,
Söz də, səs də
Əks-səda verir;
Geri dönmək, -
Yerə enmək,
Səni görmək,
Qucağında ölmək üçün.

Gözəlliyin içində
Ürəksən, döyünürsən.
Baxdıqca,
Gözlərimdə böyüyürsən.

Niyə də öyünəsən,
Özündən çıxasan?
Bir az da yanğı verib
Ürəkləri sıxasan?

Bəli, gözəl,
Tanrı yaradıb səni -
Yarıdıb səni.
Qədrini bil,
Yarıt kimsəni.
Tanrım belindən vursun
Aldatsa kim səni.

Gözəlliyi tanrı verib,
Qazanmadın.
Sən hələ bircə gün də,
Gözəlliyin
istisinə qızınmadın,
Günəş kimi.

Yeri, göyü,
Hamını isidən Günəş,
İsinirmi istisinə?

Bəlkə, o, bizi isidir,
Özü kor olur tüstüsünə?!

10.02.06.

Hara gedir bu cənnət

Yerin kimə olan vədidi,
hara gedir bu cənnət?
Baxıram, içimin içi göynəyir,
Arzumun beşindən üçü göynəyir,
Hara gedir bu cənnət?!

Zəlzələdən qorxan sütunlar kimi,
Dışimin səsinə quşlar oyanır;
Arada bir addım, bir qarış qalıb,
cənnətə yetməyim
Nə zillət imiş?
İlahi, İlahi, bu bircə addım,
Nə qalın,
Nə uzun bir zülmət imiş?!

Məni məndən çəkə-çəkə,
Gözəlliyini yol boyu tökə-tökə,
Ürəyimdə, beynimdə
Tikdiyimi sökə-sökə
Qoşulub mənsizliyə
Hara gedir bu cənnət?!
Bu zülmünü
İlahi, pisləmirəm.
O dünya cənnətin də
Belədisə istəmirəm,
Apar məni cəhənnəmə...

13.08.05.

Ay insafsız

Yazığın gəlsin mənə,
Kırpiyini çəkmə
Gözlərinin qarasına,
Kül olaram.

Günəş ilə yol gələn,
Günəş nurundan tutub
Endim, endim gözünə,
Günəş nuru çatmadı,
Bağrım çatladı.
Fəryadımı eşit,
Gözlərini yana tut,
Ay insafsız.

22.09.05.

Sevgi qüdrəti

Tufan qopur, qar yağır...
Qucaqlaşıb iki sevgi:
Külək tutub belindən,
Kələk tutub əlindən,
Çəkir, çəkir, qoparsın,
Sən üfünə aparsın.
Bacarmır, gücü çatmır.
Əsəbləşir.

Qucaqlaşan sevgiyə
Qar yağır qalaq-qalaq.
Sənür hikkəsi,
İtir özü, kölgəsi.

Günəş gülür;
O yerdən - o torpaqdan
cücərir iki sevgi,
Gülümsəyə-gülümsəyə.
Sevgidən güclü nə var,
İnsanlar?!

27.12.05.

Mən Günəş atayam, sən torpaq qadın

Gözəlim,
Mən Günəş işığı,
Sən torpaq...
Düşüm qucağına,
Çək məni ocağına.
Alışdırım ruhunu,
Oyadım yatan,
Yuxuya batan duyğunu.
Torpaq, Günəş qarışığında,
İnsan dursun qarşında.
Ver közünü, ocaqla,
Qoyma üşüyə.
Üşüsə,
Aç cənnətini, qucaqla.
İsinməsə kəlikdi,
Kəs tağını bıçaqla.

Hazır ol, enirəm göydən,
Torpaq, məni qarşıla,
Məni alqışla,
Səndə insan cücərdim!
Yağışım, odumla
Səni becərdim.

Mən Günəş atayam,
Sənsə torpaq qadın.
Gülümsə bərq vursun
Günəbaxan toxumu dişlərin,
Bilim məni sevirsən.

Həyata çox inanma,
Bir də gördün.
Günəbaxan dişlərini çırtıdadı,
Fikirdən başın çartıdadı.

İşığımı, istimi,
Övladların yoluna səpərsən;
Məni daşsınlar
Və yaşasınlar!..

27.12.05.

Duyum

Bazara girdim,
Duydum, bazardasan.
Səni axtarıram,
Bəs hardasan?!

Gözlərini görmürəm,
Tanıyam səni,
Əlim yetmir, gözümlə,
Talayam səni.

Bir bazar insanlıqda,
Səni duymuşam.
Heyrət məni bürüyüb,
Donub durmuşam.
Nə var həyatdan şirin?
Mən ondan da doymuşam!..
Sənə təşnəyəm, sənə!..

Şamaxı, 26.10.05.

Qadın

Alışmağa hazır
Benzin kimidi:
Xoş sözdən yanır,
Yandırır xoşlaya-xoşlaya.
Acılasan,
Üz tutub gedər
xışlaya-xışlaya.

Qürurludur, yerişer dađ kimi.
Xoş sözdən, xoş qılıqdan
Ərişer yağ kimi.
Baxar, axar ürəşə
Meşələr qoynunda
Zümzüməli bulaq kimi.
Qaralasa o, kimi,
Götürər buynuzuna
Qəzəbi, kini.

Bərəkətli torpaqdı;
Gələcəşyi böyüdü.
Dünyanı nizamlayır
Nəsihəti, öyüdü.
Torpaq ölməş!
Analar susanda,
Deməşyin, - öldü!

10.12.05.

Görüşünə yetincə

Görüşünə yetincəÖ;
Vaxt içində
İçimin içindən keçirəm,
Fikrimin arana, dađa daşdıđı
Köçündən keçirəm.

Görüşünə yetincə,
Şimşəkləşən fikrimin
Odu düşür, yarılıram
Meşədə palıd kimi,
İki oluram,
Üç, beş oluram.
Bilmirəm,
kimimə qulaq asım.
Yanan hüceyrələrimin
gözü işıldayır - sevinir!
Bilmirəm,
Bu işıldaböcək nuruna,
Yoxsa, yanan hüceyrələrimin
gülünə qulaq asım.

Görüşünə yetincə;
Sökülüb-quruluram özümdə.
Axtarsan, necə məni taparsan
cıđırımnda, izimnda.
Qaynaq edilən metal kimi
həşya qıđılcımlayır üzümdə.

Mən
Məni tanıda bilmirəm,

Sən məni tanımırsan.
Sən mənə aydın səma,
Mən sənə
Qönçəsi sökülməyən gül,
Ürəyi, fikri müşkül.

Zirvəyəm, endirmə məni ayağa,
Yatan görə bilməz, görünürəm oyağa.

Məndən nə deyib qoduqlar,
Dedikləri,
Düşüncəni qıdıqlar!..
Bilirəm,
Eşşək oluncadı
qoduğun ceyranlığı,
Gözləyirəm o anı,
Biləsən kim kimdi?

22.11.05.

Altmış doqquz yaşında

Altmış doqquz yaşım var...
Yer şarı qaş-göz oynadır.
Çatılmış qaşların
Uçrumundayam,
Qəbir açıb ağzını.

Bu yaşda;
Həsrətindən
Sızım-sızım sızlayıram,
Buzlayıram,
Daş dəyən ayaq kimi
Göyərirəm.
Göynəyirəm.
Heç kimi görməyirəm.

Vaxtı geymək istədim,
Dar gəldi əynimə.
Dünya elə bezdirib;
Sərçə boğazı kimi
Üzərəm boğazını,
Keçsə əlimə.

Vaxt püskürür, küylənirəm,
Budağı kəsilmiş
Ağac kimi şülənirəm,
Oğul-oğul, qız-qız.

Gör nə qədər ürəklənmişəm,
Diləklənmişəm...
Közləmişəm,

Mən bir ömür
Bunları gözləmişəm?
İt də, həşarat da
Beləcə paylanır!
Yox, yox! İllər boyu
Arıtmışam ömrümü,
Qaytarmışam ölümü.
Yaratmışam eşq ilə -
Yarıtmışam eşqimi.

Sənsizliyin içində
Yaşayıram,
Yaşadıram səni də.

Bir məktəbli oxudu şeirimi, -
Sözlərdə sənin ətrin,
Eşqimizin odu vardı.

Qanadsız insana
Qanaddı şeirim.
Sənsizlik dənizini,
Qala-qala illəri
Yarıb gələn
İnaddı şeirim! -
Sənsizliyə köklənib.

Altmış doqquz yaşımda,
Məni göynədə-göynədə
Göyərdir,
Sevmək öyrədir eşqin!

15.02.06.

Nəzirəm

Eşq yolunda nəzirəm;
Sən mənim qurbangahım,
Səni gəzirəm!..
Kəs başımı, qan axım,
Günahımı qan yusun.
Axan qanım qarqara,
Sürt alınına xal olsun.
Yetişdirib ürəkdə
Arzuların kalını,
Tanrı versin kamını!..

Şamaxı, 26.10.05.

Doyarmı, gözəlliyə ac

Gülüm,
Üzümün nuru
Əllərinin işıq izidi,
Ay kimi işıqlanır.
Gözlərinin nurunu

Üstümə sıxdın,
İçdim, içdim, doymadım.
Mən səni duydum,
Sən məni duymadın,
Bu təşnə könlümü
Nurunla doyurmadın.

Sən işıqlı tac,
Mən işığa möhtac.
Yağ, yağ işığını,
Doyarmı gözəlliyə ac?

24.09.05.

Hardasan

Əli əlimdən üzülü,
Səsi səsimdən üzülü,
Sözü
Xatirələr düzümü,
hardasan?
Bir ağız bulağında
Qaynamırsan.
Sənsizəm,
Bir gəlib qınamırsan,
hardasan?

İtirib çiyindənən ağırlığımı,
İçib
Külək ağzında çırpınan
Buludların fağırılığını,
Paslanıb izin, cığırın,
Sənə çatmaz səsim,
Necə çağırım, -
Hardasan?

Şamaxı, 4.10.05.

Ay eşqim

Gələn günlərimin işıq üzüsən,
Ömrüm gecə olar məndən üzülsən.
Zərrəsən, ay eşqim, məndən güclüsən,
Bir az aşkardasan, bir az gizlisən.

Arabir deyirsən - bir az gözlə sən,
Ay eşqim, a sevgim, a məhəbbətim,
Günəşsən, haqqım nə, əksinə gedəm.
Fəqət,
Bir şərtim var,
Yalana bürüyüb,
Dalınca sürüyüb aparma məni.
İstəmirəm Məcnun olum,
Mal kimi səhrada otarma məni.
İnsanam!
İnsanlığ ləyaqətim var.

Eşqimsən, məhəbbətimdən, sevgimsən, nədən,
Çək məni insanlıq zirvəsinə,
Qoş məni ən ali
İnsan zümrəsinə.
Deyim, gülüm, sevim, sevilim,
Günəş olub başım üstə
Yansın sevgilim.
Günəşə kim yetib,
Yetsin mən yetim?
Günəş həyat verir uzaq olsa da.
Atılım sevgimə,
Ən isti, ən odlu qucaq olsa da.
Qurtardı Məcnunluq, ağıl əsridir,
Eşq ilə yaşayan,
Bəşəri sevən oğul əsridir!..

21.08.05.

Gülümsündün

Gülümsündün,
Gündüzün işığı əridi
İşığında.
Bir az da gözəl göründü
Evimdəkilər.
Dil açıb danışmaq istədi,
Həsərətini soyunan qapımız.
Əynimin qara paltarını
Gizlətdi işığın.
Qapı dalında
Ziyrik döyür kədərim.

Baxdım,
Ağarıb qaranlıqda çimənlər.
Payızı itələyib
Gül açıb dibçəkdə gül.
Sən getdin,
səhər göydən qırılıb
uçdu başıma,
Yaşıma bir gün də qalandı,
Qocalığım böyüdü.

29.09.05.

Həsərin sevinc gümanı

Həsərin buluddu,
Şimşəkləyib yağıb,
İçimin ümmanını
bahar yağışı bilib,
Həsərinin yığır hər gün.
Həsərin içimdə dərinləşir,
Yağışdan sonrakı təbiət kimi,

İçim sərinləşir.
Vay o günə, mən ağlayam,
Bəndi dağılmış çaylar kimi,
İllərlə yığılan həsrətin
Aşib-daşacaq,
Fərəhin düzləri içəcək.
Dağılacaq yolların dumanı,
cücərəcək həsrətin sevinc gümanı,
Həsrətini dərd edəcək...

10.08.05.

Sən sonuncu mərtəbədə

Sən sonuncu mərtəbədə
Parlayırsan ulduz kimi.
Mən də yerdə, çinar kimi
Ac gözlərimi, yarpaq əllərimi
Açmışam işığına.
Çəkilmə,
Çəkilmə eyvandan,
Kəsmə işığını
Mənim kimi heyrandan.
İşıq ver, işıqlanım
Od ver, odlanım
Torpaq məni ucaltsın
Sənə kimi.
Bəlkə həsrətimin, arzusun
Sənə kini.
Kirpiyinlə
Sənə sinəmə gözlərini,
Göz dəyməsin sevgimə.
İlahi, gətirmə axşamı,
Silmə bu sərgini,
söndürmə bu sevgimi.

10.08.05.

Gizlindi eşqim

Gizlindi eşqim,
gizlindi eşqin,
Bir kirpiyin gözə çəkilməsindən
Alışa bilər.
Bilirsən nələr olar?..

Gəl, başı açılmamış
Ələddin çırağıtək
Ataq dənizin dibinə sirmimizi.
Kim nə vaxt tapar, tapar.
Bu da bir tarixi kəşf olar.

Bu eşq düyünü bir boxçadı,
Açılsa,
Şimşək döyən bulud kimi leysanlayacaq.
Sevə bilməyənlər kişilənib,
Bizi nöqsanlayacaq.

Göz yaşımız
yumurlanıb, yumurlanıb,
İçində mirvari saflayan
Daş olacaq,
Dənizlərin dibində...
Qəvvaslar daşıyacaq,
Gizli doğulan eşqimiz
Hamıdan xəbərsiz yaşayacaq.

27.07.05

Gülüm, hardasan

Könlüm sənə görə ayaq üstədi,
Kırpık də çalmayıb gözüm bu gecə.
Dərd məndən, qəm məndən ayaq istədi,
Gülüm, hardasan?

Ayağım altında torpaq döyənək,
Həsərin başıma döyür dəyənək,
Quş, böcək qoşadı, mən qalmışam tək,
Gülüm, hardasan?

Səbrim hər dəqiqə neçə tük enir,
Ömrüm qum saati! Axıb tükənir.
İskəndər cüt idi, indi təklənir,
Gülüm, hardasan?

2005

Dərdinə şərikəm

Gözlərim bir anlıq sənə qovuşsa,
Hardan hara kimi uçar ürəyim?
Sevincdən ürəyim elə gəncələşər,
Göyü vərəq-vərəq açar ürəyim!
Sən mənə - yox - desən, arxa çevirsən,
Gülüm, cəhənnəmə qaçar ürəyim.

Kimim var ki, kimə tutum üzümü,
Ölsəm də qarında öləcəm, gülüm.
Bütün sevinclərin qoy sənin olsun,
Dərdinə şərikəm, bələcəm, gülüm.

İcazə ver

Gözəlim,
And verirəm
Nəsiminin bir sətrinə,
İcazə ver.
Əlim dəysin çətrinə;
Səhərlərin mehi kimi
Yaxın olum, bulaşım
Sənin ətrinə,
Bu günüm, bu saatım
Dönsün behiştə.

Sevinim ki, varam,
Yaşayıram.
Bu səhəri
Səninlə başlayıram.

İcazə ver, xətt çəkim,
Sənə kimi ömrümə,
İnanmayım ölümə.
İcazə ver;
Əlim dəysin əlinə,
cərəyana qoşulan
Soba kimi yanıma,
İsədim səni də.
cərəyan soyuq olur,
Sobadı çevirən onu istiyə.

Gəl, gəl, tutum əlindən,
Günəşdən güc alan Yer kimi,
Bətnində yatanları oyadım.
Torpaq kimi
Hər arzuna bir rəng verim,
Hər səsə ahəng verim.
Arılanan duyğular
Şirə çəksin güllərdən.
Küləklənən həvəsin,
İlham alsın illərdən.

Əsirgəmə mərhəməti; -
Gülüm, təkcə məndən yox,
Təbiətdən, ellərdən,
Ömrümüzdən,
Sabahlara
Əsib gedən yellərdən.
Əsirgəmə mərhəməti;
Üşüməsin sabahlar.
Səndən, məndən, əsrimdən.
Yaman fikrə
Düşməsin sabahlar.
Unutma ki,

Bizlər məhkum,
Hakimilər sabahlar.

Təklənib
Tüstü-duman yaratma
Ahlardan.
Azma fikrin dumanında,
Yatma xəyal ümmanında.
Gücü, qüdrəti
Yer Günəşdən,
Günəş alır Allahdan.
Gülüm, xeyirxah olmağı
Öyrən Allahdan.

İcazə ver,
Əlim dəysin çətrinə.
Gülüm, sənin xətrinə
Qırım-töküm
Yerin, Göyün tilsimini.
Şimşəkləyim,
Qaçıb getsin qaranlıq,
Qalmağa yer tapmasın
Ümitsizlik, nigaranlıq.
Kor edim
Yurda qıyanları
Milləti kor qoyanları...

Yanvar, 2006

Səni sevəndən

Dərdin, - azarım kimidi,
Dünya, - məzarım kimidi,
Səni sevəndən.

Qəm yükündən yorulmuşam,
Karvanımdan qırılmışam,
Səni sevəndən.
Sevinclərə kar olmuşam,
Gözəllərə kor olmuşam,
Səni sevəndən.

Gözün çaxıb, palıd kimi
Alışmışam, süpür külü.
Səni sevəndən.

Eşq sözünün vurğunuyam,
Mən bu yolun yorğunuyam,
Səni sevəndən.

Səadətə eşq! - deyənlər
Yalan deyir!
Baxsın mənə eşq öyənlər,
Səni sevəndən.

Mən bilirəm, nə çəkmişəm,
İtinə də diz çökmüşəm,
Səni sevəndən.

15.01.06.

Tək mənim gözümü

Ay işıq topası, Günəş zərrəsi,
Hara gedirsən?
Sənə həsrət qalan çinarlara bax,
İşığın gözündə sınınlara bax.
Gör neçə oğlanın, qızların belə,
Gözləri qırılıb səndə qalıbdır.
O qədər nurlu göz sayrışır səndə,
Elə bil bir parça ulduzlu göysən.
Soyunma, baxışlar dağlar Yerə,
Gör necə qiyamət qopar, ay gözəl.
Gözləri qırılıb səndə qalanlar
Çətin gözlərini tapar, ay gözəl.
Silkələn, tökülsün bütün baxışlar,
Tək mənim gözümü apar, ay gözəl.

15.08.05.

Mənim də Allahım var

Elə bil bu dünya
Səndən ötrü yaranıb.
Gecələr;
Ayın, ulduzların bağı yarılib,
Nuru səni göstərə,
İşıq gələ gözlərə.
Gündüzlər;
Günəş gəlib ki,
Sənə baxıb darana,
Yer kürəsi yarına.
Nə var, sənindi,
Yerin, göyün sahibisən
Sən indi.
Yol döşənib ayaqlarına,
Ağaclar yelpikləyib, -
Günəş səni yandırmasın.
Günəşə Günəşin
Səndən qüdrətli olmasını
İnandırmasın.

Necə də əzəmətli, qürurlusan,
Şimşəkləyib baxış-baxış,
Baxanları qurudursan.
Necə də zalımsan, -
İnsafi,
Mürvəti unudursan.
Allah sənə nə var, qıydı

Sən Allahın
İskəndər bəndəsinə,
Bir təbəssüm qıymadın.
Məni sənə, səni mənə
Yaxın qoymadın.
Allah səni bağışlamaz,
Bu işini alqışlamaz.
Sən Allah, sən mənim canım,

Yola gəl, xanım.
Götürmə boynuna belə günahı -
Sənin gözəlliyin, qürurun varsa,
Mənim də Allahım var axı.

6.06.06.

Ürəyimdən keçirsən, -
Ayaqlarının səsi,
Ürəyimin döyüntüsü.
Ürəyimdən köçürsən, -
Ürəyim
Baharı köçmüş bağ kimidi.
Qayıt,
Ayaqlarının səsi gəlsin
Ürəyimdən.
Bilim ki, varam,
Bəxtiyaram!..

6.06.06.

Sevənlər, sevməyənlər

Deyirlər ki, ölür, dirilmir insan,
Bu, yalandı, olan deyil!
Yar məni öldürür, dirildir hər gün,
Bu, yalan deyil.

Sevib-sevilməyənlər,
Ölür, bir də dirilmir.
Bu dünyada sevənlər,
Hər gün ölür, dirilir.

18.12.05

Baxmasa gözüm

Ürəyim inciyər, ruhum da küsər
Gözələ şövq ilə baxmasa gözüm.
Bürünüb həsrətə dönüb sellərə
Gözəllər dalıycan axmasa gözüm.

Demək, ölməmişəm, qocalmamışam,
Hələ də gəncliklə qol-boyunam mən.
Gecəni əridib, səhəri açıb

O kənd gözəli

Bir naşı şəhərliyə

Kənd qızı şəhərdə xam göyərçindi,
Həyadan şəhərdə təklənə bilər,
Onun ürəyinin təmizliyində,
Yüz min “şəhər qızı” paklana bilər.

Sadə, səliqəli geyinib o qız
Nəfəsi ətirli gül nəfəsidi.
Hələ eşitməyib hərcəyi bir söz
Qulağı müqəddəs söz qəfəsidi.

Dilinə fikir ver, necə çağlayır,
Gör necə durudu Ay nuru kimi.
Səsinə quş səsi qarışıb deyə,
Nəğməyə bürünüb qəzəbi, kini.
Sözə bax: - “Necəsən, ay canım-gözüm,
Necədir can-ciyər Tükəzban bacı?
Atana salam de - halal kişidi?”
Gör sözdə, niyyətdə varmı bir acı?!

Sən adi qadınsan, o, kişi tacı,
O qoymaz alçala kişinin başı!
Ona hörmət edir kəndli, şəhərli,
Onu lağa qoyar sənintək naşı!

Kəndlər şəhərlərin donor qanıdı,
Hər il şəhərləri kənd saflaşdırır.
Qoymayı yad hopa qana, iliyə,
Sısqa düşüncəni kənd çaylaşdırır.

Halal mayası var, haramı yoxdu
Halallıq öyrədir kəndlər şəhərə.
Kəndlər olmasaydı bəlkə də indi
Haram allahıydı şəhərdə hərə.

25.10.04

Var idim, yox idim

Bilmirəm var idi, yoxsa yox idi,
Bəlkə də az idi, bəlkə çox idi,
Sən keçəndə qarşımdan,
Ağlım çıxdı başımdan.
Mən hardan biləydim sən doğulmusan,
Doğulmazdım mən, gülüm.

Nə anam, nə atam çəkərdi zülüm,
İndi torpaq idim, gül bitirirdim.
Nə mən Məcnun idim, nə də sən Leyli,
Nə də ki, çöllərdə vaxt itirirdim.

13.06.05

Ürək, ürək

Ürək, ürək, sən nəsən;
Xəyanətə yuvasan,
Sevinc də bəsləyirsən.
Sən insanı nifrətə,
Sevməyə səsləyirsən.

Arzuların bal şanı,
Zəhər dolu şanın var.
Sən kişisən, papağın,
Qadın kimi şalın var.
Özün yumruq boydasan,
Tutumun ağla sığmır.
Bu yer, bu göy, kainat
Ürək, sənə sığmır.

Bilmək olmur, nəsən, kimsən,
Gahdan odsan, gah da külsən.
Hər bəlanı mən çəkirəm,
Məndən küsür, səndən küsən.

31.05.05

Ağlama ürəyim

Yaralı pələngsən, ağlama, ürəyim,
pələng ağlamaz.
Yağya atılan zağlı tüfəngsən,
ağlama ürəyim, tüfəng ağlamaz.
Qobustan dağlarında
“Pül-pülə”sən,
püskürməyin var,
ağlama ürəyim, vulkan ağlamaz.

Əllərim, ayaqlarım,
gözlərim cüt-cüt,
tək gülümsən, ürəyim,
gül ağlamaz.
İnadım, təkidimsən,
yaşadansan,
yaşadan ağlamaz,
ağlama, ürəyim.

02.09.02.

Ürək quldur, mən quldar

Ürəyim zəncirlənib sinəmdə,
Qıra bilmir zəncirini sinnimdə.
Hədiyyədi yar üçün
Sinə adlı sinimdə.
Dartınır, dartınır,
Əlləri zəncirdən çıxmır,
Qəzəblənib üstümə çımxırır.
Dərdi vurur gözümə,
Qoluma, dizlərimə,
Gələ bilmirəm özümə.

Ürək quldu, mən quldar,
Əbədidi quldarlıq.
Mən qulu sevirəm,
Sevə bilmir qul darlıq.

Mənim könlüm

Mənim könlüm sənin könlün deyil ki,
Yetənə aşıq olsun.
Mənim könlüm göydə günəş deyil ki,
Yetənə işıq olsun.
Mənim könlüm mavi dəniz deyil ki,
Yetən girə qoynuna.
Mənim könlüm dəli dünya deyil ki,
Yetən minə boynuna.
Mənim könlüm aşıq deyil, pul verib,
Yetən sala oyuna.
Mənim könlüm fahişəxana deyil ki,
Yetən gələ, soyuna.
Mənim könlüm qoyunlara qoşulmur,
Kərə, kürə sayıla.
Mənim könlüm zirvələrdən ucadı,
Çıxa bilməz hər yetən.
Mənim könlüm müqəddəsdi, əlini
sıxa bilməz hər yetən.

Oktyabr, 2003.

Cavanlar

Cavanlar, gözünüz niyə bağlanıb,
Piltəsi sevgiyə həsrət çıraqdı,
Açılsın qızlara üfük qolunuz,
Yandırın, nurlansın ömür yolunuz.

Gözəl var, qönçəsi sökülə bilmir,
- Sevirəm! - sözünün həsrətindədi.
Göz gözü cəzb edir, ürək ürəyi,
Görəsən kim kimin qismətindədi?

Oğlanlar, ovlayın, onsuz da qızlar,
Sizi sizdən qabaq ovlayacaqlar.

iyul 2006.

Mən ölincə

O vaxt cavanlığımda;
Səni əkdim ürəyimdə.
Qanımla qanladım,
Göz yaşımıla suvardım.
Səni unudan anları,
Uşaq kimi danladım.

Səni əzizlədim,
hər gün yarpaqlarını,
Ləçəklərini təmizlədim.

Demirəm ki, xəbissən, -
Yox, yox, xəbərsizsən.
İki ömür sürürsən;
Biri məndə,
Biri də məndən uzaq.
Məndə təksən!..
Uzaqda -
Başını qatıb ailə, uşaq.

Yetmiş illik ömrümün,
Əlli il əvvəllində
Necə vardın eləsən.
Mən ölincə,
Mümkün deyil öləsən!

25.06.06

Yerə yazığın gəlsin, gülüm

Günəş sənə baxırdı,
Sən Günəşə baxmadın,
Günəş küsdü,
Yerdən salamı kəsdi.
Yer yıxıldı qaranlığa,
Düşdüm nigaranlığa.

Ürəyini yeyə-yeyə,
Ay qaçaraq gəldi göyə.
Ay nrunu üzünə,
İzinə sürtdü,
Əmr elədi ulduzlara,
Ulduzlar alay-alay
Gəldi səcdənə,
Açılmadı qaş-qabağın.
Ay da küsüb,

Çəkdi ulduz ordusunu.
Ümidini itirməyib;
Günəş yenə gələcək,
Ay da yenə gələcək,
Sənin üzün güləcəkdir?

Yerə yazığın gəlsin,
Bizə yazığın gəlsin.
Küsdürmə Günəşi,
Ayı, ulduzları,
Yer yetim qalar!..

28.05.04.

Bu, möcüzə deyilmi

Möcüzə axtarırsan;
Sənin gözlərindən düşən qaranlıq,
Mənim gözlərimdə işıq yandırır,
Bu, möcüzə deyilmi?

Fikrinin dumanından
Üstümə yağan sözün,
Məni işıqlandırır,
Bu, möcüzə deyilmi?

Şimşəklədin sözünü,
Söz könlümü qaraltdı,
Bu, möcüzə deyilmi?

Ayrı-ayrı dağ çayıyıq,
Hərəminizin öz dağı,
Öz dərəsi, öz düzü,
Axırıq, qovuşmuruz.
Qovuşarıq cənnət adlı dənizdə.
Yar, bəlkə də... Nə bilim?!
Bu, möcüzə deyilmi?!

21.09.06

Eşqə layiqsən

Əlini əlimə qıysan,
Əlimin səsini duysan,
Sözüm çatınca dursan,
Özümdən qabaq səsime çıxsan,
Səsimi sinəmə sıxsan,
eşqə layiqsən.
Qışda baharı görsən,
solmayan gülsən.
Gəlmək mümkün olmayanda
görüşə gəlsən,

məni özündən də ucada görsən
Göyün ulduzlu küçələrində,
gəzib-dolaşa biləsən,
Ayla danışa biləsən,
ulduzlarla yarışa biləsən,
indicə bilsən ürəyimdən nə keçir,
eşqə layiqsən.

Dekabr 2002

Axı, mən...

Səni sevən ürəyim,
Sevməz kimsəni.
- Onu yadla gördüm, - deyib
aldadır kim səni?
Yer şarı kimi
içi dolu möcüzəyəm, sirrəm,
təkəm öz orbitimdə,
fəlakət olar
kim çıxarsa qarşıma,
səndən özgə.
Deyilənə inanma,
bir də hər işimə qarışma.
Tək-tənha, kimsəsizəm,
baxma ki, məni yeyir
insanlar, dövələr, fillər,
qarışqa.
Dözməliyəm, dözüürəm,
axı, mən yer kürəsiyəm.

28.11.02

N-ya

Bir arzu əkmişdim sevgi bağında,
Becərdim, suvardım, bitmədi, neylim?
can atdım nə qədər mən sənə tərəf,
Əllərim əlinə yetmədi, neylim?

Dekabr 2002

Sən işıqsan

Sən işıqsan, yaraşıqsan,
Zülmətlə qarışıqsan,
Səni görcək,
tez ayağa qalxıram,
ışığına qaçırım,
zülmətindən qorxuram!..

15.05.03

Sən demə

Ay gözəl, bilmirəm bu necə işdir,
Daşın daş ürəyi həlimləşibdir,
Səni sevəndən.

Köhnələr gözümdə təzələniblər,
Adəm, Həvva göydən təzə eniblər,
Səni sevəndən.

Bu dağlar, qayalar nə mehribandı,
Ayrıldım, sinədə od mehri qaldı,
Səni sevəndən.

Hamı mehribanım, əzizim imiş,
Ürəyim bu sirri anlayıb, bilmiş,
Səni sevəndən.
Yaxşılıq general, əsgərdi könlüm,
Özümü yaxşılıq yolunda gördüm,
Səni sevəndən.

Vardımı İskəndər - bağı yarılmış?
Sən demə, həyatda mən də varammış,
Səni sevəndən.

Gəldin

Gəldin;
Ürəyimi çıxartdın,
Ağrımı çoxaltdın.
İndicə şimşək çaxacaq,
Yağış yağacaq -
sevgi yağışı!..
Sevmək istəyənlər
Çiməcək bu yağışda.

Oktyabr, 2003

Söz vüsalı

Mən içdim eşqimin söz vüsalını,
Sərməstəm sözlərin hərarətindən.
Baxanlar, biləcək mənim halımı,
Görəcək yar ilə qeylü-qalımı.
Sərməstdən nə umur sərməst olmayan?
Arıxlar anlayır, nadan nə bilsin.
Eşqin sərməstləri güldü solmayan.

Küsmərik daha

Gündüzü ötürüb,
Sənsizliyi götürüb
Gəlirəm sizə.
Sənsizliyim tərslik edir,
uçurur körpüləri,
- Unut - deyir - körpələri.
Sənsizlik dolu gecəni
ayaqlayıram,
Gəlirəm sizə.
Sənsizlik səni görüb
İşıq görən kimi qaçır.
Barışırıq,
həsrətdən közərən öpüşlərlə.
Gəncliyimiz qayıdır
Yada düşən görüşlərlə.
Küsmərik daha!..
baha oturur, çox baha!
Mən baş aydım,
sən də baş ay
İlk eşqimiz Allaha!

9.11.03.

Əllərin, əllərim

Əllərini sıxdı əllərim,
Əlcəkdən çıxan
isinmiş əllər kimi
Əlimdən çıxdı əllərin.
Bütün payızı, yayı,
Dağlara həsrət qış kimi,
Darıxdı əllərim.
Birdən,
Kimsə ürkdən quş kimi
Karıxdı əllərim
Və
çırpıldı əllərimin astanasına.
Az qaldı
Kövrək duyğulardan hörülmüş
Astana sına.
Əllərim
əllərini çəkdi özünə,
Sənsiz yata bilməyən əllərimin
Yuxu gəldi gözünə,
Əllərinin nəfəsi dəydikcə,
Əllərimin közünə,
Əllərimin alovu oyandı.
Əllərimin gecələyən sevinci
Nura boyandı.
Əllərimin gec əriyən kədərinə

Baharı sezən,
Günəş sızan torpaq kimi
Oyanış başladı.
Aşib-daşacaq
Əllərimin bərəkəti.
Ürəkli olacaq
Arxalı uşaq kimi əllərim.
Sönməz olacaq
Atomlu işıq kimi əllərim.

30.12.03

Sevgilim

Səhər-səhər
Üzündə süd qoxusu,
Əzizləyir, oxşayır
Səni Tanrı yuxusu,
Sevgilim.
Evim candı,
Sən evimin ürəyi.
Arzuları oyadır
Nəfəsinin küləyi,
Sevgilim.

Oyan, oyan,
İşıqlansın evimiz,
Çiçək-çiçək açılsın,
İşıqlansın evimiz,
Sevgilim.

Uçsun, uçsun,
Evdə qapı qanadlar,
Sınsın, sınsın gecədən
O küsülü inadlar,
Sevgilim.

Mən bir işıq topasıyam,
Söz qönçəsi, butasıyam
Ayda, Marsda yüksələn
Nəğmələri tutasıyam
Sevgilim.

Günəş olub,
Nur çiləyək vətənə,
Saf, müqəddəs, işıqlı
Sevinc verək yetənə,
Sevgilim.

Heyf sənə, heyf mənə

Qocalmışam,
Qocalmışan sən də gülüm;
Sevincini itirən ürək kimisən,
Daşa toxunan külək kimisən,
Dərinləşib gözlərinin quyusu;
Yandırmaz gözlərinlə
yandıрмаq istəsən kimi sən.

Qocalmışam,
Qocalmışan sən də gülüm;
Uzaqlar yaxın olmur,
Yaxınlıq uzaq olub.
Dönüb, sönüb
yanaqların ocağı;
gül çırtmamaz, gülüş çaxmaz,
elə bil ki, buzlaq olub.
Aslan boğan igidlərə
meydan açan baxışların
yazıq olub...

Qocalmışam,
Qocalmışan sən də gülüm;
Zirvədən ayrılan daş kimisən,
Diyirlənirsən dərəyə.
Günəşdən ayrılan işıq kimisən,
Hopursan torpağa.
Qorxuram sabahların əli çatmaya
səni tutmağa.
Qocalmışam,
Qocalmışan sən də gülüm;
Heyf sənə!..
Heyf mənə!..

Oktyabr 1989

Sən də belə gözəlsən

Qaşın qaş yerində,
Gözün göz yerində,
Başın baş yerində,
Ağlın deyil yerində.

Sən də belə gözəlsən,
Bəzənərsən, gəzərsən.
Ölsən də, yaşayarsan
İskəndərin şeirində.

3.11.03

Sevgi günüyəm

Doymuram sevgidən,
hələ də acam.
Sevgim nifrətimi, döyür həmişə.
Bir qızıl tacam,
Ölsəm,
cücərəcəm yerdə gül kimi.
Verin sevnələrə, sevgi gülüyəm.

Doğulduğum günü
bayram edin, mən
sevgi günüyəm.

Mart 2003

Dolub sinəmə dərdin

Dolub sinəmə dərdin;
İztirab içində sızlayır qəlbim.
Dərdin qışdı, qar yağır,
qar yağır, sinə dərəm,
aman vermir, sinə dərəm, gülüm,
buzlayır ürək.
Dolub sinəmə dərdin;
bir səsə, bir sözə bəndəm,
dolu barıt çəlləyitək...
Sevincimi qəm yeyib,
atıb məni
alma çəyirdəyitək.

Dolub sinəmə dərdin;
nazını çəkirəm namərdin,
namərd də qara daşdı
cənnət bağında,
götürən də peşiman,
götürməyən də.

Dərd əlində yeyilib
qurtarmışam,
kəsilib doğranmışam,
gözdən oğurlanmışam,
həyat! Həyat belədi, -
kəsirlər ağacı
meyvə gətirməyəndə.

Dolub sinəmə dərdin;
ürəyim bir badədi,
siləmə, dərdin.
- yaman dərdlisən - deyib
səni məndən gizlədin,
fikrin, sözün tinində

sevincimi gözlədin.
sinəm elə yandı ki,
ürəyim söz közlədi.

Dolub sinəmə dərdin;
yayda, qışda
- cik-cik - oxuyur sərçə dərdim,
baharı gözləyir
qaranquş sevincim.

Noyabr 2002

Gözlərimi qınama

Bu yaşımda gəncliyi yaşayıram.
Hər gözəllik görəndə
Ömürümü təzədən başlayıram.
Gözəllik qönçə güldü,
Gözlərim bal arısı.
Harda görsə, gözələ
sığal çəkir gözlərim.
Gözlərim şimşəklədi,
Eşidəndə sözünü;
- “Qardaşıma deyərəm, tökər sənin gözünü”.
- Göz tökülsə,
Gözümdən köz dağılar,
Odlanar Yer kürəsi.
Gözlərimi qınama,
Yığışdır gözəlliyi.
Gözlərim it kimidi
Gizlətsən də tapacaq,
Tez duyur gözəl iyi!..

24.09.03

Darıxma gəlirəm

Günləri yolum üstə
muncuq-muncuq düzülən,
Qapısının dabanı çartlayan,
ümidləri yol üstündə çirtlayan,
İnamı üzülüb, səbri çatmayan,
darıxma, gəlirəm.

Mən Bağdadda, sən Bakıda;
Ürəyin mənsiz durmur,
hər gün yanımdasan,
bu uzaqlıq səni yormur?
Bir cüt xəyal
Əl-Mansur otelinə
qoşa girib-qoşa çıxır.

əl atıram,
əllərim boşa çıxır.
Gedirəm tufanları ötməyə,
darıxma, gəlirəm.

Mənə sadıq kədərim,
qılıqlayıb ürəyimi,
təpikləyir kürəyimi,
sağ əlim qonur
sol döşümün üstünə,
qoymayı, r
qıymayı
ürəyimin səbri daşa.
Ölüm dirənib daşa,
darıxma, gəlirəm.

*İraq, oktyabr
Bakı, dekabr 2002*

Mümkünmü?

Sənin gözlərində məni görmüşəm
Hələ xəbərsizsən özündən, gülüm,
Məni gəzdirirsən gözündə, gülüm.
Sən mənə,
Mən sənə sürgündü,
Məni bəyənmemək
mümkünmü?

29.11.03

Gözlərin nağılı

Gözlərindən ayrılan
Kırpik-kırpik şüalar
Nə qara?!
Kim söz deyər gözünə?
Nəkaradır, nəkara?!

Gözlərinin arxası göl,
Giləsi od.
Necə olur, gözlərində
Od ilə su sarmaşır?
Gözlərinin göyündə,
Gözlərinin çınqısı
Ulduz-ulduz sayrışır.
Gözlərinin nurundan
Nur çəkir göydə günəş,
İşıqlana.
Qucağında yatmaq üçün
Ay istəyir uşaqlana.

Gözlərində gecələdim;
Sökülünce
Gözlərinin dan yeri,
İtmiş bildim göyü, Yeri.
Gözlərinin üfüqləri söküldü,
Gözlərində gündüzlədim;
Əbədidir gəncliyim,
Zamanı xırdalayıb
Gün yanına gün düzmədim...

9.05.04

Neyləyək

Gözlərimin dərininə düşmüşsən,
Kırpiyim səriniyə düşmüşsən.
Nə sən çıxı bilirsən,
Nə mən çəkə bilirəm,
Neyləyək?!

Dəli atan bir daş kimi
Ürəyimə atılmışan.
Qanıma qatılmışan,
Ayıla bilmirəm qanımdan
Poza da bilmirəm alnımdan,
Neyləyək?!

Araz Kürlə uyuşub,
Dəclə Xərata qovuşub,
İtib Dəclə, itib Xərat,
Daha bu çay
Şətül-ərəb çaydı.
Araz itib Kür suyunda.

Bax beləcə
Qovuşub, qarışıb ömrümüz,
Nə sən görünürsən,
Nə də mən,
Neyləyək?!

Suda boğulan torpaq kimiyik,
Yiyəsini sel aparın
papaq kimiyik,
Gözləri tökülmüş,
Bayquş ulayan otaq kimiyik,
Neyləyək?!

29.11.03

Kimsə bilməsin

Səni sevdiyimi
kimsə bilməsin,
Bu, qorxuludu!
Hələ öz sözünü deməyib inam
O, yuxuludu!

18.05.03

Torpaq alacaq

Girovdu yarımın əlində canım,
Dönməsəm yanına, canı atacaq.

Atılan canımı yeyəcək it, qurd,
Düşmənlər sevinib kama çatacaq.

cansız müqəvvayam, kimə gərəyəm,
Kim kimdən alacaq, kimə satacaq?

Əsrin küləkləri təzə mahnını
Məni kaman bilib məndə çalacaq.

İskəndər, yar gülər, yetər kamına,
Ondan da kamını torpaq alacaq.

17.11.05

Tellərin və sən

Saçından iki tel ayır, ver mənə,
Ömrümün sözünü deyəcəm onda.
Yox, yox, tellərini ayırma səndən,
Ölər, məhəbbətin çalınmaz onda.

Bağla ürəyimə telini, gülüm,
Məhəbbət axıdım sənə telinlə.
Sözsüz hava çalsın ruhum telində
Toxuna bilmirəm ona əlimlə.

Tellərin Günəşin telindən uzun,
Yerdə hara getsəm, o, mənə bağlı.
Bu, necə qısaadır, bu necə uzun?
Kəşx edə bilməyib insanın ağılı.

Sən Günəş balası, tellərin nurun,
Yaşamaq mümkünmü Yerdə Günəşsiz?
Gülmürsən, qış olur! Gülürsən, bahar!
Qışım bahar olmaz, gülüm gülüşsüz.

Gecə nura dönür telin qarası,

Mən qara tellərlə işıqlanıram.
Nurun məndə dönür, məndə dəyişir,
Gülüm, misra-misra işıq yayıram.

Möcüzə gəzirik ömrümüz boyu,
Bu dönüş, yaranış möcüzə deyil?
Hər gün necə olur, - Mənim ürəyim
Sənin ürəyinin sözünü deyir?

Mən səni, sənsiz də görürəm, gülüm,
Göy səni əks edir məndən ötəri.
Biz hazır deyilik bəs, Allah niyə,
Hər şeyi öyrədir bizə ötəri!

4.07.06

Mənə sevgi verin

Mənə sevgi verin,
Dağları, gölləri,
Bağları, çölləri,
İnsanı ilə
Qıldırım Yeri!
Yerisin,
Dağlara deyəndə; - Yeri!

Sevgimi dəlilik bilməyin,
Mənə gülməyin,
Verin elə sevgi ki,
Açım Yerdə hər cür planet,
Ulduz sərgisi.

Sevgi yolu

Səndən mənə,
Məndən sənə bir yol gedir.
Bu yol çox uzaqdı,
Yerdən yaşlıdı,
Yerdəkilərdən başlıdı.
Qurtarmır,
Bilmək olmur nə vaxt başladı.
Bu, məhəbbət, sevgi yoludu,
Çox qədim, çox uludu.
Görən olmayıb,
Kimini dəli edib,
Kimini bəxtiyar.

Hər adam çıxıb bilməz bu yola,
Bu yol hünər istəyir,
Ağrılı günlər istəyir.
Bu da

Peyğəmbərlik, şairlik kimi,
Allah vergisidi.
Allah da yetənə qıymır onu,
Bitib-tükənmir sonu.

26.07.06

Peyğəmbər ürəyi gəzdirirəm

Gəl, səni oxşayım, əzizləyim mən,
Hissini, duyğunu təmizləyim mən,
Açım gözlərinin genişliyini,
Gör məndən uzağı, məni də, insan.

Dağımı, düzünü dolan könlümün,
Axtar mikroskopla hər bucağımı,
Böyük arzularla dolan könlümü,
Sən onda bilərsən kiməm, nəçiyəm.

Göydən Yerə gələn nuram, elçiyəm,
Peyğəmbər hünərli başım yoxsa da,
Peyğəmbər ürəyi gəzdirirəm mən.
Peyğəmbər diləyi gəzdirirəm mən.
Yer məni gəzdirir ehtiram ilə,
Göy də fəxr eləyir Etibar ilə.
Hardasa tuş olsam qəfil ölümə,
O gün Yer kürəsi diksinəcəkdir,
Bürclər çaxnaşacaq, Günəş çasacaq,
Tanrı da ölümü pisləyəcəkdir.

24.04.05

Q Ə Z Ə L L Ə R

Yara canımdı dedim, yar mənə canım, demədi,
Sevərəm sevməyəni zor ilə, qanun demədi.

Məni təşrih elədi, çatmadı qanım, o gözəl,
- Sənə qurbandı apar, bir gilə qanım, demədi.

canda canımsa şirin, yar mənə ondan da şirin,
Yar mənə yanmadısa, mən kimə yanım?, demədi.

Yoxsa baldan şirini, yar mənə baldan da şirin,
Olmadı indi vüsal, bəs haçan anım?, demədi.

Vüsal ilə vüsalın fərqi nədir ki? - deyənə,
Qalmadı söz ki, dedi, yaxşı ki, dalın demədi.

Tutub İskəndəri söz atəşinə yar giley etdi,
Olmadı güzgü fələk, şairin halın demədi.

20 aprel, 2000

Dərdimin dərdidi dərd, dər ilə cövlan edərəm,
Düşə dərdim əlimə, mən onu ceyran edərəm.

Nə qədər dərdli gələ, lap gələ ardınca Əzim ¹,
Açaram dərdlərimi, dərd ilə heyran edərəm.

Qələmin qüdrəti topdan da, tufəngdən də böyük,
Qəm ilə cövlan edib, bir yeni dövrən edərəm.

Şairəm, tanrı sevir, kim məni yandırsa, yanar,
Kim seversə, mən onu könlümə mehman edərəm.

Çağır İskəndəri, yansın bəşər övladı üçün,
Kəsmərəm quş başı da, düşməni candan edərəm.

26 yanvar 2001

* * *

Söz dedi Mailimiz, etmədi mail kimi söz?
Bu səbəbdən vurulub Mailə Mail kimi söz.

Kişi qeyrətlə açıb söz mətahın süfrələyər,
Nə kamalla deyə kim söz, edə qail kimi söz?

Söz üçün meydana girdi çoxu Mən! Mən! - deyərək,
Kimini şah elədi, eylədi sail kimi söz?

Diri ikən ölümü öysə də kimlər nə qədər,
Tanıdıb tarixə cahili, cahil kimi söz!

Yaşadıb söz, sözə canın verəni, söylə, pula
Yaşadıb hər nə qədər olsa da nail, kimi söz?

Sən özün qiymətini ver bu qəzəl sahibinin,
Deyə bilmiş bu uşaq bir kərə Mail kimi söz?

Nə əlamət var isə dildə əgər, sözdə də var,
Bu səbəbdən həm acı, həm də şirin dil kimi söz!

Sarılib mən qələmə yazsam əgər bir də qəzəl,
Mail, İskəndəri də şair edər gül kimi söz?

Yox imiş yaxşısı səndən, necə səhv etmişəm,
Gəl gülüm, gəl yanıma, mən səni əfv etmişəm.

Guya ki, özgələri sevmək hünərmiş, nə bilim,
Belə nadanlıq ilə göz yaşını nəf etmişəm.

Neçə illərdi yanıb şövq ilə nadan oduna,
Mənə bəxtdən verilən ömrümü məhv etmişəm.

Görüb insanlığımı tənə ilə güldü mənə,
İlləri, günlərimi gör kimə sərf etmişəm.

Pula, dövlətə uyub mən sözü alçatmamışam,
Şahı, şahzadəni yox, mən yarı mədh etmişəm.

Yara qurbanlıq üçün qıymamışam bir quzu mən,
Yara qurban kəsilib! Mən bunu əhd etmişəm.

Su kimi qaynamışam eşqin odunda o qədər,
Dərdimin gövhərini könlümə ərp etmişəm.

Mənə baxmış, yolunu azmamış aləmdə çoxu,
Pis işin pisliyini aləmə örk etmişəm.

Başı daşdan daşa dəymiş yetiməm, əfv elə, gəl
Atma İskəndəri sən, tək sənə ərk etmişəm.

26 oktyabr, 1996

Yarımam, yoxdu yarım, mən ki, bütöv olmayacam,
Nə qədər yoxdu yarım, canı yada salmayacam.

Doğulub, bəlkə də yoxdur, hələ dünyada yarım,
Gəzirəm, tapmamışam, dünyada kam almayacam.
Bir əlim yoxdu, biri köhnə yetimdir elə bil,
Yetimə kimdi baxan, mən ki, yaşa dolmayacam.

Ürəyim yarıda, yarı ürəklə həyatın,
Yarını duysam əgər, yarını ki, duymayacam.

Yarı yaşdan o yana yarı mənə vermə, həyat,
Necə sevsəm həyatı yarım ilə, doymayacam.

Neçə illərdi, hələ mən yarıcanla gəzirəm,
Atıb İskəndəri də yerdə bir an qalmayacam.

16 dekabr, 1998-ci il

Nadanın nadanlığı göz salıbdır xalına,
Gör nə günə düşmüşəm, baxan ağlar halıma.

Baxma mərci boydadır üzündəki xalların,
Çeşmədi, bal paylayır üzündəki alına.

Bal arısı qonubdur? - baxan deyir hüsnünə,
Çox dadanıb, uçmaz o özgə gülün yanına.

Mən bir öpüş dadmışam, bal deməyəm bir daha,
Çiçəklərin, güllərin ətir dolu balına.

Bir xalının zərrəsi yurd eləsə, mələkdə,
Uçardı göy, bir mələk çıxarsa göy damına.

Xal nüvədi, sən günəş, sönməz odu heç zaman,
Vay bu xalın oduna düşənlərin halına.

Xalın qədər qiyməti yox bu yerin əzəldən,
Uydu gözüm xalına, uymadı yer malına.

Bacarsaydı, öpüşlə gizlədərdi xalını,
İskəndərin dözərdi xalın qeylü-qalına.

3 yanvar, 1998

Ağzın içi alov saçır, dil ağzında bir şölədi,
Qarsır məni dilin sözü, dil yarına nə söylədi?

Elə getdi, o gedəndi, dönmür geri, qeb oldumu,
Ürəksizdi quru canım, alov dilin gör neylədi.

Zəlil oldum eşq əlində, duyğusuzlar güldü mənə,
Nadan gəlib dahiyanə, aşiqinə hökm eylədi.

Mən hicranın əllərində əl quzusu oldum deyə,
Söz deyəndə çaşdı nitqim, ürəyim söz mələdi.

Kim ki, sevib yara yetdi, cənnət bildi bu dünyanı,
Bu məhəbbət təkə mənim gözlərimə kül ələdi.

Qan ağlayıb eşqə düşən, çox şişirtmə bu eşqi sən,
Ay İskəndər, dünya özü eşq adında bir tələdi.

Mart, 2000

Axır can şələlətək dağ başının zirvəsindən,
Kama yetdim, mən kam aldım hansı çiçək zümrəsindən?

Düşüb saçın sellərinə axır min-min pəhləvanlar,
Qopub nalə, haray səsi, baş açsıram cümləsindən.

Elə bildim göy dənizdə ovçu qurub bərəsini,
Ölən çoxdu, qan görmədim, səs ki, gəlmir gülləsindən.

Sən gedərsən saymazyana, aşiq inlər tellərində,
Doğrudanmı xəbərsizsən aşıqlərin naləsindən?

Əlim yetmir, ünüm çatmır, haraylayım gülüm, kimi,
İlişmişəm bir kol kimi saçlarının ilməsində.

Rəhm eylə qız, şənə çəkmə gur şələlə tellərinə,
İskəndərin canı inlər əllərinin şənəsində.

Mart, 2000

Günəş desəm, həqarətədi, hicran verir o dəmbədəm,
Yanımdasan sən dəmbədəm, yox hicranın, daha nə qəm?

Günəş batar, ay dolanar: deyər: - mənəm, gəl, məşuqun,
Gah günəşə, gah da aya aşiq olsam, gülməz aləm?

Sən daş atma, qoy gülməsin yerli, yersiz el üstümə,
Dost əliylə daş dəyəntək, fəryad ilə qopar naləm.

Sən məndəsən, ehtiyatla at daşı, daş dəyməsin
Məndə sənə, dəysin mənə, kiməm, görsün bütün aləm.

Sevinc, kədər çiyindəki xurcundadı, gəzdirirəm,
Kədər çoxdu, əyilmişəm bu səbəbdən bilir aləm.

Gəl, xurcunun sevinc gözü ağır gəlsin, cavanlaşım,
Sevinc daşsın, çiləklənib düşsün əldən qəm piyaləm.

İskəndərin bəxti səndən ayrı düşsə, eşqimizə
Zülmət çökər, eşqimizdə mən günəşəm, sənsən haləm.

Mart, 2000

Bu ömrümü, həyatımı gülzar edən sənsən, gülüm,
Səhər-səhər gül bağında gül xar edən sənsən, gülüm.

Gülxanədə sən naz ilə deyib-gül ki, hey mənimlə,
Sənə həsrət çəkənləri dilxor edən sənsən, gülüm.
canım gedib canan ilə, cismim ilə gülür gələn,
Eşq yolunda canda canı biar edən sənsən, gülüm.

Sənsiz dünya gülmürdü ki, sən güldürdün gözlərimdə,
Bu dünyanı könlüm üçün dildar edən sənsən, gülüm.

İskəndərəm, quru canam, bir qurumuş ağac kimi,
can şirəmi çəkib candan bimar edən sənsən, gülüm.

6 noyabr, 1999

Gərək ilham gələ ki, söz gülə dürdanə kimi,
Söz kimi məhv eyləyə, gah çəkə meydanə kimi?

Sözü xəlv eyləməyib Tanrı ki, tərif deyilə,
Əl çalib oynadalar hardasa divanə kimi!

Yaranıb söz ki, yarın şənində tərif deyəsən,
Düşə haqqın yoluna, söz yana pərvanə kimi!

Elə bağlan sözə ki, - sevgili yarımdı - deyib,
Söz ucaltsın səni də göydəki tərlanə kimi.

Yazıq İskəndərə də kəlmə qıyıb, söz demədin, söz,
Çəkəcəksən söz üçün söz, yenə divanə kimi?

2 noyabr, 1999

Yansa kim eşq oduna, fəxr ilə əhsən, deyərik,
Bu təzə əsrimizin şöhrəti sənsən, deyərik.

Bacara bilsə əgər sevməyi gül bülbülünü,
Biz ona lalə tacı, sünbülü-süsən, deyərik.

Gileyin var ki, niyə yoxdu daha Məcnunumuz,
Hər əsr dahi verər? Versə, can əhsən deyərik.

Yenə İskəndəri eşq dərdi giriftar elədi,
Dönsə eşqindən əgər, biz ona nöqsan deyərik.

Mart, 1981

Sənsiz, ey gül, yenə canım oda yandı,
Mən dedim: - Yanmasın o, ah, o da yandı.

Çox demişdim sənə mən gəl, qadası, gəl,
Gülüm, ağzımdakı dildə sözüm bir dada, yandı.
Nə dedim Yer şarı çalxandı ahımla,
Ürəyin doğmaları, həm yadı yandı.

Yandı canım nə qədər gəlmədin, ey gül,
Yazıq İskəndər özü, həm də adı yandı.

23.01.06

İçmişən qanımı bol-bol, həzər etsən nə olar?
Zülmü yox, insafı sən də mərəz etsən, nə olar?

Budağın yarpağı hər gün yaşıl olmur ki, gülüm,

Ömrünə bircə günü sən xəzəl etsən, nə olar?

Bükmüsən ömrümü sən, qapqara zülmət gecəyə,
Ömrümə nur çiləyən bir gözəl olsan, nə olar?

Arzuna yetmək üçün ağ qoçu qurban demisən,
Mən kimi bir igidi sən nəzir etsən, nə olar?

Xaraba qoydu gözəllər bu abad könlümü də,
Bu viran könlümü sən mənzilin etsən, nə olar?

Yazığın gəlmədi, İskəndəri incitdin elə,
Ona dərman öz əlinlə özün etsən, nə olar?

Yanvar, 2006

Məni incitmə gülüm, incitməli oğlan deyiləm,
Loğmanam dərdlərinə, kim dedi loğman deyiləm?

Çıxmışam imtahanından, sən özün yaxşı bilirsən,
Gözü kor, kar, içi zillət, qara yarğan deyiləm.

Qırmaram el ümidin, zirvə bilir el də məni,
Enməyəm, yox gözəlim, yox, elə dağdan deyiləm.
Baxma, üzdən gözəlin, çoxları içdən təmiz olmur,
Təmizəm, safdı içim, mən elə bağdan deyiləm.

Gülü güldən eləyən, bağları viran eləyən,
Yazda torpaq üşüdən, qar kimi yorğan deyiləm.

Kimdir İskəndərə tay! Çəkməz o qanqal nazını,
Gülə canım sadağa, qanqala bağban deyiləm.

Yanvar, 2006.

Əllər kimi, ey gül, ürəyim şüləy-şüləydi,
Titrər nəfəsindən nəfəsin sanki, küləydi.

Eviniz sanki üfüqdü, doğulursan səhərə,
Ürəyim yollarına, yol sənə baxdıqca güləydi.

Əyə bilməz məni tufan, palıdam, torpaq ilə
Əymisən ki, deyir el ki, - palıdı bircə gül əydi.

Çox da ki, söylədilər yox, ola bilməz,
Palıdı gül yıxa bilməz, yıxan əlbəttə, kələydi.

Bu, qadın fitnəsidi söylədi İskəndərə dost,
Dedim ey dost, gedib o, bir də gələydi!

Kimdi yardım yarasız, yada salaq, ay kişilər,
Yığılın bir yerə, bir çarə qılaq, ay kişilər.

Yanırtıq odlarına rəhm eləmir bircəsi də,
Atılaq dağdan, ölək, ya da qalaq, ay kişilər.

Kərəm olduq, külə döndük, fələyin verdiyi nə?
Nəyə döndük, gülüş olduq! Nə olaq, ay kişilər!
Vüsalın yox işığı, yolları zülmət bürüyüb,
O cəhənnəm gününü yada salaq, ay kişilər.

Sürünüb güllər üçün yem oluruq torpağa biz,
Bəsdə, ağla-kamala biz də dolaq, ay kişilər.

Dedim İskəndərə mən, söylədi ki, - olma avam,
Nə qədər zülm edə yar, qeydə qalaq, ay kişilər.

Deməyin dərdimizi Allaha, bir çarə qılar,
Nə ki yara, tozuna qurban olaq, ay kişilər.

30.05.05.

Ürəyim - dərd günəşi - püskürür hey,.. dərdinə dərman tapa bilmir,
Nə qədər ağlasalar da, məni mən etməyə fərman tapa bilmir.

Təməmindən ucalıb, boy verib artmış bu qəm adəmlər ilə,
Gəzir hey.., qəmlərə çarə neçə illər, hələ dövran tapa bilmir.

calamış hər gülü güllə, otu otlə, gülü otlə qoca loğman,
cığır açmış ayaq altında cığır, dünyada hər yan, tapa bilmir.

Hanı dərman, gülə aləm, bəşərin dərdinə dərman tapıla,
canım hazır, ola qurban qələmim qəmlərə qurban tapa bilmir.

Ürəyim qəmlə ləbə-ləb, quyudur çəksə fələklər neçə il
Qəmim enməz, filiyəm, axtarır hey.., dərdimi filban tapa bilmir.

Dərdimin dərdinə çarə - Şuşadır, Kəlbəcər, Ağdamdı vətən,
Nədən olmuş, Vətən uğrunda elim tökməyə al qan, tapa bilmir?

24 yanvar 2001

Dedilər ki, bu gələn sevgili yardır, o deyilmiş,
Elə bildim yarımın bir sözü vardır, o deyilmiş.

Səsi gəldi, gedib açdım qapımı, yar gələ gizlin,
Bu gələ ağzı küləkli qoca qardır, o deyilmiş.

Necə pis günlərə düşdüm yarı oxşatmaq ilə
Oxşadım yarımı, gördüm ki, xəyaldır, o deyilmiş.

Dilinin balını gəzdim necə cür güldə, çiçəkdə,
Bir də gördüm o da baldır, bu da baldır, o deyilmiş.

Ürəyim dara düşüb, ağlamışamsa, yenə ey dil,

Güman etdim, ürəyim dindi: sualdır! - o deyilmiş.

Tökülüb gözlərimin yaşı yola, yol qubar olmuş,
Gözümü dilbərimin həsrəti sardı, o deyilmiş.

Yetim İskəndəri də xamladı bir gün də Əzizə,
Dəlini verdi mənə, öydü adamdır! O deyilmiş.

Mart, 2001

Xəbərim yoxdu mənə ki, mənə sən görmüsən, ey gül,
Hansı eldən, necə yerdən bizə sən gəlmisən, ey gül?

Günəşəm, al günəş ilə yoğurub Tanrı mənə,
Qırılıb hey gözlərimi məndən işıq dərmisən, ey gül.

Sevib, eşqinlə sənə məcüzə etdim ki, sözü,
Sözümün ay üzünü yollarına sərmisən, ey gül.

Mən varam ki, səni də var eləyib Tanrı yerə,
Bülbüləm, lələ, qızılgülümsən, ey gül?

can şirən candı ki, mən canda çimib canımı tapdım,
Gəncliyim, döndü geri, məcüzəli gölmüsən, ey gül?

Ayağın açdı çiçək al qanı ilə bu vətəndə,
Yolunu azmadı eşqin, de nələr görmüsən, ey gül?

Bu könül bezmədi səndən, sənə - can! can! dedi hey
Səndə mən, məndə sən ikən, mənə kim bilmisən, ey gül?

Səni İskəndərə ad eylədi Tanrım, nə edim ki,
Üzü dönmüş bu zaman, bəxtim üzə gülmədi, ey gül!

3 mart, 2001

Ömrüm

Talayıb ömrümü nadan adamlar,
Şeirimi yazmağa çatmayıb ömrüm.
Nə vaxtsa ömrüm də büllur qab idi,
Kimsələr şər atıb çatlayıb ömrüm.

Ömrün qatlarından qan sızır indi,
Ömrümü yeyənlər mənə gülürlər.
Qanıma susamış quduzlar kimi
Mənə görən kimi cumub gəlirlər.

Mənə qalan ömrün çınqılarından
Odlanıb sözləri tutuşdurmuşam,
Görürəm yenə də qazanan mənəm,
Ömrümü nadanla tutuşdurmuşam.

8 dekabr, 1997

Mənə tanış gəlirsən

Həsrətini çəkdiyim əllərin
Əlləridir neçə nəsil əvvəl
yaşamış nənəmin;
hamilə qalib, doğulub
bətindən əsrlərin, illərin.
Nənəmin bu əlləri
Bacarmır nənəmin işlərin:
corab toxuya bilmir,
Ox ata bilmir.
At yalına yata bilmir.
Xəbərsizdi mətbəxdən,
Kömək umur ər bədbəxtdən.

Gedim, getməyim

Saçı töküüb üzünə,
Məni çəkir özünə,
Ürək baxmır sözümə,
Ağıl, gedim, getməyim?

Dil yandırır, göz yaxır,
Gözlərimdən yaş axır,
- Gəl! Gəl! Deyən qız baxır,
Ağıl, gedim, getməyim?

Ürək düşüb tilsimə,
Dünyam dönüb tərsinə.
Səbir deyir: - Tələsmə,
Ağıl, gedim, getməyim?

Baxma ürək dəcəldi,
Yaxındakı əcəldi.
Eşq hər şeydən əzəldi,
Ağıl, gedim, getməyim?

Bəlkə

Üç əsr əvvəl yaşamış nənəmin
Gözləridir gözlərin;
İllərlə yol gözlərdi o,
Bir həftə gözləmədin,
Ürəyindən od çəkib
 ər evi közləmədin.
Nənəmə oxşayırsan deyə,
Mənə tanış gəlirsən.
Mən də sənə tanış babayam ki,
Məni görəndə
Nənəmin

təbəssümü çiçəkləyir üzündə,
Sən olmursan özündə!..

4 may 1998

Sənsizlik

cəhənnəmdi sənsizliyim;
Bahar olur eşqin ilə.
Odum qalır, əzablarım
Buxar olur eşqin ilə.

Əriyirəm gilə-gilə
Sənsizliyin odunda mən,
Yeriyirəm gülə-gülə,
Sənsizliyin yolunda mən.

Sarmaşıqlı günlərimiz
Unudulmaz, yadımdayam.
Bilirəm ki, sən həmişə
Bilirsən ki, yanımdayam.

Eşqim günəş nüvəsidir;
Hey qaynadar qaynar məni.
cəhənnəmdən odluyam ki,
Hey qınayar qaynar məni.

Sənsizliyə dözən mənəm,
Hər-kişiyəm! deyən dözməz!
Bu meydanda hey özünü
Mən! Mən!- deyib öyən, dözməz!

Sənsizliyə qayıt, qorxma,
Onu eşqim bahar etdi.
Sənsizliyi - cəhənnəmi
Məhəbbətim buxar etdi,

1 fevral 1998

Gül

Gül, mənim ürəyimşən;
Gəl, verim yar əlinə.
Bəhanə ol, səninlə
Mən gedim yar evinə.

Səni öpdüm, sən yarı
Öp, məhəbbət çağlasın.
Ətir çilə, bələdan
Tanrı yeri saflasın.

6 mart 1998

Əllərimin kölgəsi

Əllərimin divardakı kölgəsi,
gah it olar, gah canavar;
Uşaqlar baxıb gülüşər.
Əllərim səssiz danışar,
uşaqlar elə bilər
 əllərimin canı var...
Əllərim üşüyəndə
 üşümədi əllərimin kölgəsi.
Yox idi kölgə əlin nə gündüzü, nə gecəsi.
Görməsə də tər üzü,
kölgə əlin hər üzü,
 buğlanırdı ilgim-ilgim!

Şeir dedim dinləmədi,
Baltaladım əllərimin kölgəsini,
 inləmədi,
 Tanrını ünləmədi.
Qara şam kimi yandırdım
əllərimin barmaq-barmaq kölgəsini;
 isinmədi,
 dixsinmədi...
Nədəndi bəs şərək çıxır
 əllərimin kölgəsi əllərimə?!
Nə istəyir, nə verib
 əllərimin kölgəsi əllərimə?!

Günəşi bulayıb əllərimə,
- Gəl...!! - deyəndə əllərimə,
Gizlənmişdi əllərimin kölgəsi!
Elə ki, əllərim işığı tutdu,
Əllərimin kölgəsi məni unutdu.
İpi açılı it kimi
hara gəldi qaçdı.
Elə bil ki, dar ağacı olmuşam,
Əllərimin kölgəsi
 meyid kimi məndən asılı!..

2 oktyabr 1997

Sən günəşsən, mən yerəm

Güzgüdə görüşən gözlər kimi
Yaxınıq. Elə yaxınıq...
Yağışını yağmayan
 bulud kimi paxılıq deyə,
Vüsal bizə uzaqdır
 yerlə göy arası qədər...
Odur ki,
Yağışa təşnə torpaq kimi
Dodaqlarım çat-çat olub,

Vüsal yolu göy kimi
qat-qat olub;
Quş qanadı yorular,
Təyyarələr tab etməz, -
qanadları qırılar.

Nə olsun ki, aramızda
Günəşlə yer qədər məsafə var.
Yer nə qədər yaxın olsa günəşə,
Yerin qoynu gül olar.
Yer Günnəşə qovuşsa,
yer kürəsi kül olar.
Sən günəş kimi, mən isə yer kimiyəm...
İşıqla, odunla söz bitirir,
söz çələnqi hörürəm.
İşığın gözlərimdə sınır deyə, görürəm,
Uzaq olmaq istəmirəm,
torpaq kimi kül olum.
Vüsalını istəyirəm, gül olum.

Gülüm, səsin gəldi, uçundum,
titrədim, əsdim...
Öldürsən də, diriltsən də
Səsinə tələsdim!..

28.02.98

Qalıb

Yanıb, yanıb, kömür kimi qaralmışam,
Közüm qalıb içimdə.
Zəng kimiyəm, kimsə vurub, qırılmışam,
Sözüm qalıb içimdə.
Boy atmışam, çinar kimi ucalmışam,
Özüm qalıb içimdə.
Əssə külək, qopsa tufan, sınıramam,
Dözüm qalıb içimdə.
Çox gəzmişəm, gəzmək üçün açılmağa
İzim qalıb içimdə.
Ölsəm əgər, bilin, yazılmamış,
Nəzm qalıb içimdə.

3 fevral 2001

Elə şirinsən

Demə; - tutub
İskəndərin şairliyi...
Bal nədir yanında,
Unudular şirinliyi.
Ürəyi açılar
Kim səni görər.

Elə şirinsən,
Barmaq vurub
Barmağı yalamaq
ləzzət verər.

30.10.2000

Mən sənin yanında kiçildim, gülüm

Əlimi əlinin üstünə qoydum,
Çəkdin əllərini bumbuz ürəklə.
Axdı damarıma bu soyuqluğun,
Soyuqluq hiss etdim suda, çörəkdə.

Gəldim evinizə, qapını açdın,
Bu dünya uşağa qucaq açantək.
Vaxt keçdi, sən susdun, gördüm artıgam,
Qaçdım evinizdən işıq qaçantək.

Əriyib özümə nifrət odunda,
Başqa bir qəlibdə biçildim, gülüm.
Tanrıdan çox kiçik, hamıdan böyük
Mən sənin yanında kiçildim, gülüm.

29.12.99

Əllərim

Qız, əlim əlində yuva qurubdur,
Yox! Deyib uçurma, bu nə qürurdu?!

Əllərin beşikdi, əllərim yatır,
Əllərin dənizmi, əllərim batır.

Əlində ürəyim, duya bilirəm,
Mən sənin əlini dünya bilirəm.

Sıxma əllərini, orda mən varam,
Sənin əllərində nə bəxtiyaram?!

Əlində cığırılar, yollar qıvrılır,
Əllərin ocaqdı, əlim qovrulur.
Əlindən duyğular axdı əlimə,
Ölməzlik nişanı taxdı əlimə.

Şair İskəndərəm, əlində safla,
Kövrəyəm, sınaram, əlini sıxma.

24.10.2000

Diri ölüm

Dünya güldür,
Dilim bülbül,
Oxuyur...
Dünya ətir qoxuyur;
Duyanlara,
həyatı sevənlərə,
Yerdə gözəl görəndə
ayağa duranlar, -
Yüz yaşında olsa da.

Ölmümə bir an qalsa da,
Öləndə;
Bir gözəl göstərin, dirilim,
Diri ölüm!

Ölümü, ölü bilməyin,
Adımı,
dirilərin sırasından silinməyin,
Yaşasın möcüzə kimi,
nağıl kimi,
“Diri ölüm”.
21.04.02

Günəş qızı

Ey, hey..y..y
Günəş qızı,
Elə baxma,
İyul günəşi kimi,
Qələm çəkmə varıma,
yoxuma.
Qorxma, qorxma, ölməyəm,
Su çiləmə üstümə.

Ey, hey..y..y
Günəş qızı,
ax,
şumlanıb
arzuları səpilən könlümə;
cücərsin, boy versin ümidlərim,
Qaynasın qanımda qanı igidlərin.
Ax könlümə;
qırılsın zəncirləri sənsizliyin,
Qırılsın ümidi sənsizliyin,
Ultrabənövşəyi şüa ol;
Öldür qəzəb qurdu,
canavar paxılı,
sil paxırı.
Ərisin buz bağlayan sükut,

Görsən yıxılıram, əlimdən tut!

Ey, hey..y..y
Günəş qızı,
Kədər üçün bəhanələr çox,
Səbrim tükəndi,
 canım çıxdı, çıx,
Gülüşünü, təbəssümünü
 üstümə sıx;
Baharlanım,
Barlanım torpaq kimi.
Yollarına səpməyə,
Əllərini öpməyə,
Sözüm olsun;
Üzünə dik baxmağa
üzüm olsun.

Göylər qədər genişəm,
 dərinəm,
Fəqət sənin dəlinəm,
Gəl, dəlinə sahib ol.
Mən dənizəm,
Dənizinə sahil ol!
Çırpınım, çırpınım,
Gəlib sənə çırpılıım,
Silkələnib sökülüm,
Çiliklənib tökülüm,
 sənin ayaqlarına.
Mən də belə dəliyəm!..

May, 2002

Bahar seli saçların

Saçların elə bil bahar selidi;Ö
Qayata k yerimdən qoparır məni,
Baxmaz kimliyimə - şairləyimə,
Qatıb kola-kosa, aparır məni.

Hər telin şıdırğı yaz yağışıdır;
Yağıb küçə boyu sellənir hər gün.
Hər telin elə bil bir kəmənd ipi;
Atıb boğazlara, salırsan düyün.
Qara saçlı qızın qara tel seli,
Elə bil gecədən süzülüb gəlir.
Sarı saçlı qızın sarı tel seli,
Səhərə günəşdən üzülüb gəlir.

8 sentyabr, 1998

Gözlərinin işığı

Gözlərinin işığı düşüb ürəyimə;
Ürəyim tir-tir əsir,
Bilmirəm, hara tələsir?
Gözlərinin işığı
qamaşdırır ürəyimin gözünü,
Get-gedə azalır
ürəyimin dözümlü.
Ömrümün qalan günləri
kaldı, dərmə;
Bilmək olmaz, o günlərim
nə verəcək bəşərə.
Bəlkə o günlərim gəlib
Nadanı taxtdan düşürə.
- Gözlərini üstümdən çək - deməyə
dilim gəlmir,
- Tanrı, köməyə gəl! - dedim, gəlmir.

20.04.02

MƏNDƏN KEÇİR AŞRILARIN, A DÜNYA

Vaxt

Vaxt cəsusdu, -
Gah danışdı, gah susdu.
Dostu, tanışı,
Qohumu, qardaşı pusdu.

Vaxt keçidi, -
Apardılar, soydular.
Vaxt qoyundu, -
Apardılar, qırxdılar.
Vaxtını öldürənlər,
Vaxtdan qorxdular.

Vaxt qızıldı! - deyirlər,
Vaxt itirən o qədər ki...
Əl çirkidir pul! Ancaq
Pul itirən az olur.

Vaxt şiri susdurdu,
canavara,
Basıb yediklərini qusdurdu.
Gecəyə gündüzü,
Gündüzə gecəni qovdurdu.
Göy sözündən çıxanda,
Ulduz gözünü ovduran.
Qar yağıb,
Bahara əlini hovxalatdı.

Keçinin qisasını
canavardan alsın deyə,
Keçinin buynuzunu ovxaratdı.

Vaxt
fırlanır, aparır
Vaxt
fırlanır, gətirir.
Nəhəngləri
- cücü - deyib götürür.

Vaxtı tütəkdə sıxdılar,
Simdə tarıma çəkdilər,
Oxudu.

Vaxtı vaxta sürtüb od aldılar,
Dünyanı odladılar.
Vaxt nə verdi,

Razı qalmadılar,
Nə aldı, ağladılar.

Vaxtdan qorxur
Ay da, Günəş də!
Hərdən Ayı boğur,
Partlayış törədir Günəşdə.
Vaxtın qanı axır gülüşdə.

Vaxtın bayramıdı
Göz yaşımız.
Gəzdirəni bizik,
Vaxtın əlindədi başımız.

Vaxtın əlində,
Bir də gördün Yer kürəsi laxladı.
Gərəklini apardı,
Gərəksizi safladı.

Biz Yerdə bir topla,
Vaxt, doqquz topla,
Futbol oynayır göydə.

Vaxtdı, sıxır
Günəşin odunu üstümüzə,
Nəşələnilir tüstümüzə.

Vaxtı oyuncaq bilirik,
Vaxt bizi qul.
Vaxtdı, - belimizdə çul.
Rüşvət də götürmür
Verək pul.

4.04.06.

Halallıq

Borcluyam,
Borcumun sayı bilinmir.
Artır ildən-ilə,
Borcum silinmir.
Açın qapıları, pəncərələri,
Qaytarım Günəşə, Aya borcumu.
Aparın son dəfə
Dənizin yanına, çay kənarına,
Qaytarım dənizə, çaya borcumu.
Elə borcum qalıb, açın ovcumu,
Çəkin damarımdan elə borcumu.
Üzümə təbəssüm çiləyib çiçək;
Diz qoyub çəmənə, gülüm doyunca,
Qaytarım çiçəyin təbəssümünü.
Qorudu bir kişi nadandan məni,
Çağırın, qaytarım təəssübünü.

Zəhər çiləyəndə ömrümə kələk,
Silib-təmizləyib havamı külək.
Küləyə borcum var:
Açın pəncərəni, tufan qoparsın,
Gəlsin aparsın.

Mən Yerdən çıxmadım,
Göydən gəlmədim.
Qalıb ata borcum! Ana borcumun
Milyondan birini verə bilmədim.

Məni gətirən var, ay aparınlar,
Aparın, aparın, qəbir qapıdan
Atın içəri.
Bəlkə o dünyada qaytara bildim
Atama, anama olan borcumu.

Bu həyat selində axıb gedirəm,
Bu həyat əbədi boşalsın, dolsun.
Kim mənə nə verib halal eyləsin,
Kimdə nəyim qalıb halalı olsun.
Hələ ki, sağam;
Əl atıram, Günəşi,
Ayı, ulduzu sağam.

Elə ki, yük oldum evə, yatağa,
Torpağın borcuyam,
Verin torpağa.

27.03.06

Yağam

Zamanın nehrəsində
Çalxalanıb çıxmışam,
Yağam, ayranım yox.
Dünya çaşıb, itirib ağlını,
Yağımı şorumdan ayranım yox.

Fikirləri, duyğuları səslərəm,
Yağ içində böyrək kimi bəslərəm.
Əmanətdi, saflaram;
Sement-beton deyiləm, -
Quruyub sıxmaram.

Yağam,
Zamanın nehrəsində,
Zamana köklənmişəm,
Çalxanıb saflaşmışam,
Bir az da çirklənmişəm.

Yağam,
Əriyib tökülürəm əsrimə;
Əsrin çarxı

Zəhlə tökən cəhrətək
cırıldamasın,
Xəstə kimi zırıldamasın.

Yağam,
Üzü ağam,
Əriyirəm dərdlərinə,
Sağala Şərqi yarası,
Sağala Buş yazıq da,
Ağrı qala azlıqda.

Yağam,
Tut ağacı, qoz ağacıyam.
Budaq-budaq silkənmişəm,
Nəyim var, aparıblar.
Gözləri doymayıb,
Kökümdən qoparıblar
- Çox sağ olsuz, filansız.
Axıb gəlir üstümə
Rus, ingilis, fransız.

Yağam;
Vaxtın damarlarından
hər acını, şirini,
Ən mürəkkəb şeirini,
Özümə hopdurmuşam.

Çox sadələvh olmuşam,
Yaxşı nə var,
Yadlara qapdırmışam.

Daha o mən deyiləm,
Güc almışam Mənuçöhrün,
Axsitanın qanından,
Sıyrılmışam qınımdan!..

Bədi, daha doymuşam
Şəkərbura nağıllardan.
Zəncirləyin dəli məni,
Qorxuram ağıllılardan!..

Vaxt içində

Əllərim, ciblərim,
Papağım vaxtla dolu.
Gedirəm
Vaxt içində uzanan yolu.
Vaxt içində,
Dənizdəki yosun kimi yellənir
Başımın tükü.

Tanrıdan vaxt alıram,
Balıqlar, balinalar

Yem axtarantək,
Özümü axtarıram.

Ayağım altına vaxt yığıb,
Boy atıram, böyüyürəm.
Oğula, qıza, nəvələrə bölünürəm.

Vaxt içində
Vaxta çökənlər,
Vaxt dibində
Vaxtı papiros kimi çəkənlər,
At kimi, öküz, traktor kimi
Vaxta qoşulub
Vaxtı çəkənlər görürəm.

Qəmdən, kədərdən beli yağır,
Fağır-fağır gəzənlər,
Zülmə dözənlər,
Vaxtdan uca duranlar,
Vaxtı,
Vaxtın başına vuranlar
Görürəm!..
Yağı, zülalı çəkilməmiş
Sözün şorunu görürəm.
Vaxt saflamaz məni, -
Ölü balıq kimi ayaqlar.
Bürünüb səbirə,
Vaxta büküb
Məni atarlar qəbirə.
Qırxım, ilim çıxınca,
Doğmalar, yadlar
Adımı dilində bayraqlar.

“Mercedes”, “cip”-”cip”,
cib-cib,
Bir təyyarə udumu,
Bir ürək tutumu
Vaxtda yaşadım,
Şəhərlər arasında.
Sızladım,
Bəşərin yarasında!..

20.01.06.

Ey hey...y...

Demokratiya nəşəsindən
Uyub yatmışam -
Sözdən dərin
Bir quyuya batmışam.
Ey hey...y... dəli şeytan,
Vur, məni durğuz!
Qırdı sümüklərimi
cismimdəki buz.

İynə ucu işığa...
Məni oturdan, yatırdan
Mələklərdən doymuşam.
Bu tənbel,
Ağzı qatıq kəsməyənin
Kələyini duymuşam.
Vur, vur, dəli şeytan!
Qaldır məni ayağa,
Çırpım toppuzumu
Bağrı qara daşlara.
Məni oynat yerimdən,
Məni qaynat yerimdən,
Od vurum səbrimə,
Sel olum,
Çırpılım çəmbərimə!

Ya ölüm,
Ya azad qalım!
Şüar yox,
həyat olsun azadlığım.

27.09.05.

Təzad-1

Dalğasız dənizdə dalğa yuxulu,
Dalğalı dənizdə dalğa qorxulu.

Zülmətin bətnində işıq yuxulu,
İşığın bətnində gecə qorxulu.

Hər kəsin içində ölüm qorxulu,
Ölümün içində yuxu qorxulu.

Bütün faciələr ağıldan doğur,
Bəşəri beşikdə ağıldı boğur.

Dəlidə baş, ayaq, ağıl yuxulu,
Ağıllı adamda ağıl qorxulu.

Başların yanında baş var, yuxulu,
Başdı başlar üçün Yerdə qorxulu.

Bir cismin dərmanını bir həkim yazdı,
Bir başa yüz həkim yenə də azdı.

Bir başın hökmündə ölkələr əsir,
Bu başın hər tükü Yerdə baş kəsir.

28.08.06

Təzad-2

Mən cəfanı səslərəm, cəfa məndən inciyib,
Kimsə kimdən hər saat, kimsə hərdən inciyib.

Dən toyuğu bəsləyir, toyuq dəndən inciyib,
Daraq teli incidib, daraq təldən inciyib.

Torpaq su verməsəydi, Günəş çoxdan kül idi,
Yer Günəşi qoruyur, Günəş Yerdən inciyib.

Yel nökdər buluda, yelin beli yaradı,
Yel gəzdirir buludu, bulud yəldən inciyib.

Sağ əl qiymaz sol ələ, özü çəkər cəfanı,
Sağ qazanar, sol yeyər, sol sağ əldən inciyib.

Çən sallanıb Yerəcən, çəmənləri yalayır,
Çən çiçəyə - can - deyib, çiçək çəndən inciyib.

Yəhər idi dağ üstə, zaman minib çapırdı,
Sel apardı dərəyə, daş da seldən inciyib.

Mərifəti, elmi yox, elçi olmaq istəyir,
Seçilməyib elində, nadan eldən inciyib.

*Şamaxı,
22.10.05.*

Soyunub gedirəm mən bu dünyanı

Bəsdi geydim,
Geyilməli nəyi qalıb?

Yoxdu məni duyanı,
Kirlə, nimdaş paltar kimi
Soyunub gedirəm mən bu dünyanı.

Doğulandan çığırdır,
Hey qovdurur, çağırır.
Tərs keçiyik: -
Sərtləşirik,
çəpləşirik,
Elə buynuz sındırırıq.

Fərəhi kasıb, eşqi yarımçıq.
Yediyimin,
Yarısı sümük, yarısı qılçıq.
Dostları xain, qardaşı paxıl,
Mədələr işləyir, işləmir ağıl,
Soyunub gedirəm mən bu dünyanı.

Daş kimidi, qayadı;
Ağrıyiram, üşünmür,
Söz deyirəm, düşünmür.
Tüpürüb boz üzünə,
Soyunuram əynimdən,
Yaxşısını, pisini
Atıram beynimdən,
Silirəm yaddaşımdan.

Məni kompüter bilib,
Oyun oynadı məndə.
Hiyləsini,
Kələyini anladım,
Özümü danladım.
Nifrətimi,
Qəzəbimi sıxdım,
İlan qabıqdan çıxan kimi,
Bu dünyadan çıxdım.

Zirvəsinə başı boşu -
heçi gedir.
Bir keçiyə qoşulub
Sürü-sürü köçü gedir
Nəyimə gərək belə dünya?!
O üzlər ki, mən gördüm,
O üzlər ki, mən gedənə gedəcək,
İstəmirəm
Bu dünyanı, o dünyanı!..

Yoxdu məni duyanı:
Kirli, nimdaş paltar kimi
Soyunub gedirəm mən bu dünyanı!..

30.12.05.

Bir suala cavablar

- Bu gen, bu bol dünyada
Şair, nədir səninki?!
- Beynimin ağrılarından süzülən
Və üzülən ağrılar!
Elə bilmə, desəm ağ olar;
Yerdən qalxıb,
Ərşi tutub buludlanan,
Ürəyimə yağan ağrılar!
Mənzilə atlı daşıyan sağrılar!
Ürəyimə dərd bağlayan sarğılar!
Həyata verdiyim,
cavab almadığım sorğular!
Uzaqda, hardasa
Məni soraqlayan qayğılar!
Nəsimini soyan
bıçağın tiyəsi!

Hələ qiymətini almayan,
Hələ çap olunmayan şeirim
hələ görünməyən yiyəsi!

27.06.04

İnsanam!..
Fikrimin zəlzələsi oyadıb
Yerin altını.
Ahım dəlib
Göyün azon qatını.

16.12.05

Ömrüm boyunca

Sıxıldım, sıxıldım, o qədər ki,
Şərabı içilmiş tuluğa döndüm,
Nefti qurumuş buruğa döndüm.
Sıxıldım, sıxıldım,
Bir qaranquş, dimdiyinə yük olunca!
Sıxıldım, sıxıldım,
Ürəyim boşalınca
Və
Bu bomboş göydən böyük olunca!..
Belə yaşadım, belə, ömrüm boyunca!..

05.06.03.

Bizik

*“Dünya yalandı, yalan” mahnısını oxuyan
müğənni Nisə xanım Qasımovaya.*

Bu dünya yalandısa,
Yalançı bizik.
Bu dünya talandısa,
Talançı bizik.

Bu dünya göz yaşdır,
Ağlayanı bizik, biz.
Bu dünya - Yer dağlıdı,
Dağlayyanı bizik, biz.
Bu dünyaya ağ yyundusa,
CCəhrəsi ki, bizik biz.

Bu dünyaya hər nədirsə,
Çöhrəsi ki, bizik, biz...
Bu dünya saqqızdısa,
Çeyniyəni bizik, biz.
Çürüdüb ağzımızda,
Söylənəni bizik, biz. 14.02.04.

Gözlərimdən asmışam

Çoxları
dünyanı sıxmalayıb,
loxma bilir.
Mən dünyanı salxımlayıb
gözlərimdən asmışam,
saplağı kirpiyimdi.

Yer şarı qitə-qitə,
şəhər-şəhər gilələnib.
Gözüm qorxub;
Qoymuram gözdən uzaq,
İraq, Fələstin giləsi güllələnib!..

Dünyanı salxımlayıb
gözlərimdən asmışam,
saplağı kirpiyimdi.

Fevral, 2003

İskəndər özü yoxsa da!..

Hələ məni yormayıb
ömrün çətin yolları,
- Gəl! Gəl! - deyib səsləyir
çox illərin qolları.
Zaman məni,
mən zamanı üyüdürəm,
üstümə quduz kimi
gələn vaxtı öldürürəm.
Keçən gün
iyirmi dörd saatın başını kəsdim,
qanı axdı zamanın,
şərimə, sözümə yığdım.
Yel olub əsdim,
vaxtı göyə sovurdum.
İşim iş olmayanda
günləri saydım.
Hələ, hələ, zamanı yoğururam,
saatları, anları, dişimə çəkmək üçün
açılıram, yığılıram.
Bir gün
illərin tufanı yıxsada,
Yaşayar şeiri, sözü
İskəndər özü yoxsa da!..

İnsan

İnsan!
Ey ən böyük varlıq -
insan törədən!
Törənə bilərsən
uca boyludan, törədən.
forma şərt deyil,
baxır nə törədir törədən!
Ağıl yoxsa,
insan deyilsən,
bir kisə ətsən,
xeyri yoxdu nə etsən!

20.01.03

Bezdim

Oyundu, dünyanın işinə baxsan,
Qocadı, dünyanın dişinə baxsan!

Oyunbaz qocanın əlində qaldım,
Nə çaldı oynadım, nə dedi çaldım.

Sözünə baxmadım, döydü canımı,
Əksinə danışdım, tökdü qanımı.

Çeynəyib ağladır - Mən! - deyənləri,
Bəsləyir hər şeyi, söz yeyənləri.

Haqlını çöp kimi oynadır seldə,
Gülür arsız-arsız haqlıya el də.

Eynidi dərdləri haranı gəzdim,
Bir ömür payından iyrənib bezdim.

A dünya, başıma açma hər oyun,
Sən çoban deyilsən, İskəndər qoyun!

3.07.03.

Mənəm

(Nəsimiyə nəzirə)

Yurda, elə aşıq mənəm,
Eldən ötrü işıq mənəm!

Od oğluyam, yanan mənəm,
Doğru mənəm, yalan mənəm!

Zirvələrə qonan mənəm,
Səsdə sözü qanan mənəm!

Adəm oğlu insan mənəm,

Həsət mənəm, vüsal mənəm!

Duman mənəm, sıxılıram,
Şimşək mənəm, çaxılıram!

Həyat mənəm, ölüm mənəm,
Bir zərrəyəm, bölünməyəm!

Göydə mənəm, Yerdə mənəm,
Günəşi - göy qazanı
Qarışdıran əl də mənəm!

Səma kimi
Köhnə mənəm, yeni mənəm,
İnsanlığın son, əbədi
Pozulmayan geni mənəm.

Dursa, tökər Yer kalını,
Fırladıram Yer şarını!

31.08.03.

Fəsfəsidir

Fəsfəsidir, fəsfəsidir, fəsfəsə,
Versə ulaqlar nə qədər səs-səsə!

- Şah çinaram! - yerdə deyir hər bitən,
Dahi mənəm! - eldə deyir hər yetən,
Diş də atır eldə bizə hər ötən;
Fəsfəsidir, fəsfəsidir, fəsfəsə,
Versə ulaqlar nə qədər səs-səsə!

İnsanı şeytan elə hey azdırır,
Ac yatan insan yenə də ac durur,
İnsana, insan qəbirin qazdırır,
Dərs ola bilmir bu əməl - heç kəsə,
Kimsə deyir: - fəsfəsidir, fəsfəsə!

Yatmış, oyanmır bəşərin vicdanı,
Yerdə tükənmir vüsalın hicranı,
Verməsə, almır bu həyat bir canı,
Kimsə sağ ikən diri yox, kölgəsə,
Fəsfəsidir, fəsfəsidir, fəsfəsə!

dekabr, 1996

Dərd

Hərdən ürəyimin dərdini
çıxardıb sərirəm asfalt küçələrə,
havalansın.
Bəlkə uçub

Başqa ürəkdə yuvalansın.
Dözmür asfalt,
Əriyir.
Dərdim əli belində yeriyr,
Şəhərin illərlə
üst-üstə qalanmış
Asvaltını yeyir.
İnsanlar
qutuda ilan görənlər kimi
quruyub qalıb.
hamilə qadınlar uşaq,
Qorxaqlar ürək salıb.
Hinə toyuq düdüləyən
qarı kimi,
hovlayıram, tovlayıram, -
Ürəyimə qovlayıram dərdləri,
Vətən, millət görməsin.

Dönüb ac canavara
İçimi yeyir içimin dərdi;
Azalır dünyanın mərdi,
Artır həndəsi silsiləylə
namərdi.
İnsan dərd əzizləməz,
Şairlərdi,
Ürəyini beşik edir dərdlərə.
Ərimiş qurğuşundu dərd,
Dələr, dağıdar ürəkləri;
Odur ki, dərd,
Şair doğulmayanların
xörəyi deyil...

Oktyabr, 2000

Hamiləlik

Dünya,
Dünyada hər şey hamilədi; -
Bu,
Özünü yaşatmaq istəyənlərin
sevgisi, həvəsidi.
Bilmək olmaz,
Kim kimin oğlu,
kim kimin nəvəsidi.
Qardaş,
Dağın doğduğu daş,
Dağın dağdan dərəyə diyirlənən
fəryadı, naləsidi,
Təkcə göbəyindən qan verən,
həyata insan verən
Qadın deyil hamilə;
İnsan, insan hamilə etdi
Dayandoldurumu
göydə uçanı,

yerdə qaçanın ölümünə.
Avtomatlar it kimi küçüklədi ölümü;
Şairəm, dözməyib
özümü atdım irəli,
- Dayan! - Deyib nida etdim əlimi.
Təyyarədən səpdilər ölümü -
çəyirtkə dumanı kimi.
İndi;
Atomlar, hidrogenlər hamilədi
Yer kürəsi, ölümünə...
- İnsan özünə etdiyini
Tanrı da edə bilməz - deyənlər
haqlıdı!
Fakt budu:
Yer kürəsi hamilədi yoxluğa,
Baxmayacaq aclığa, toxluğa.
Doğacaq bir gün.

2000

Beş yüz il

Əlimi əlindən üzüb bir zaman,
Mənə də bir təpik vuracaq Günəş!
Heç nədən xəbəri yox imiş kimi,
Çəkilib uzaqda duracaq Günəş!

Yer mənə güləcək, deyəcək - bəsd
Yedin gecə-gündüz məni, doymadın.
Nəyi var dünyanın, hey qamarladın,
- Qardaş yeyər! - deyib yerə qoymadın.

Yaşaya bilərdin azı beş yüz il,
Özünü özündən küsdürməseydin.
Ağlı evdə qoyub - gərəksiz bilib,
Nəfsini özünlə gəzdirməseydin!

Mart, 2001

Dərdimi

Dərdimi qapıda qoyub
Girdim şadlığa.
Sevincə uyub
Gecikdim bir az.
Çıxanda gördüm,
Dərdim o qədər ağlayıb ki,
Küçələr sel-sel olub.

Dərdim bir günə qalıb ki,
Görən qan ağlar.
Nə yaxşı ki, görmədi qonaqlar,
Yoxsa,

Əridərdi məni qınaqlar.

30.10.2000

Bütün dərdlər mənimkidi

İçimin enerjisi neçə voltdu, bilmirəm;
Yer kürəsini saflasalar,
İki naqıl ayırıb
Ürəyimə bağlasalar,
fırlanar yer kürəsi.
360-365 günə yox,
Üç günə başa çatar
çevrənin hər kərəsi.
Çatlamasın bu hesabdən
kimsənin kəlləsi,
Bütün dərdlər mənimkidi;
Qoşulub dərdimə traktor kimi,
Çəkirəm dərdimi, - yedəkdi mənə.
Dünyanın bir illik yolu, cığırı
gödəkdi mənə.

Dünya yedəyimdədi;
Aparıram gələcəyə,
Varlısı, kasıbı güləcəyə.
Çay daşları kimi sərtidi
Yükü çəkən dizlərim.
Naməhrəm pul sevəntək
Çox sevirəm
işlək ayı pəncəsitək
əllərimin qabarını.
Çörək üçün əl açmıram heç kimə,
Damarlarım acanda,
Yalayıram ürəyimin qubarını,
Qarışqatək
Bir aya yeyirəm bir darını.

Adımı eşidib əl çaldı adamlar;
Dərdim sevincimin nübarını.
Payladım insanlara
Ürəyimin şeir adlı nübarını.
Qışqırdım; - ey..y... insanlar,
Qırın, uçurun aranızdakı
kin-küdurət barını!..
Barılar uçuq olsun,
Aranız açıq olsun,
İşığın artsın yerin,
Barı, neməti
Hamıya çatsın yerin.
Bir içim su kimidi ömrümüz;
Rahat içək....

9.10.2000

Ayrılıram İraqdan,
Dönüb baxdım İraqdan;
Dəvələri ləngərləyir düzündə,
İllər keçir, hələ də
Ot bitməyib
Silahların izində.
Ölüb qalan silahlar,
O sahilin,
Bu sahilin düzündə
Ölüb qalan ilan kimi çürüyür.
Zəmi-zəmi tökülən,
Gəmi-gəmi çəkilən,
Alınların təridi,
Yel kürüyür.

Mənim könlüm
bu dərd ilə göynəyir.
Neçə gündü əyninə
sevinc, fərəh geyməyir.

Qəzəb deşir, beynimi,
dağıdır atom kimi.
Gözüm heç nə görməyir,
Ürəyim göynəyir.

Oktyabr, 2000

Bu dünya

Yayda axan çaylar kimi duruldu,
Yazda daşan çaylar kimi
atıb ömrün sahilinə, unudur,
Bu dünya.

Dəvəsi səhrada tikan yeyir,
Eşşəyi zəfəran yeyib anqırır,
Əyrini oxşayır, düzü yandırır,
Bu dünya.

Yumruq boyda sərçəsinə qanad verdi,
Dağ boyda dəvəsinə inad verdi,
Bir cüt qanad qıymadı insanına,
Bu dünya.

25.12.03.

Bacarmadı Günəş də

Məni gah başıyuxarı,
gah da başıaşağı göstərdi
Dünyanın işığı.
Bilmədi kiməm
Bu dünyanın nə böyüyü, nə də uşağı.
Olsa da göy genişdə,
Bacarmadı bu işi Günəş də.
Sözüm məni dilimdən asdı,
Sırrımı açdı və göstərdi kiməm!..

8.05.03.

Bir qutu kibrit kimi

Bir qutu kibrit kimi
Sığmısq avtobusa,
Hər an izləyir bizi
Əzrayıl pusa-pusa.
Dilimizə söz çəkib
Alışa bilərik bir-bir,
birdən.

Ayrılmışq hər yerdən,..
Bir kəlmə acı sözdən
şimşək kimi
Tez alışıb-sönə bilərik.
Balaca bir dünyadı avtobus,
Adamlarının balacası, irisi var,
Ölövayı, dirisi var,
Ağıllısı, dəlisi var.

Təkər aparır bizi,
dönsə, dönəsiyik.
Sönsə sürücü kibrit,
sönəsiyik
Bir qutu kibrit kimi.

8.03.04.

Neft!...

Neft
Başı kəsilən günəşin
torpağa tökülən,
Yerin yeddi qatına çəkilən qanıdı.
İndi
siyasətin damarlarında qandı.
Neftsiz qalan ölkələrdə
nalədi, ahdı.
Yerdə şahlıq quşudu,
Kimin başına qondu,

O, şahdı.

Neft!..
Nə vaxtsa başı kəsilən
günəşinə qayıtmaq istəyir,
ona görə,
yanıb, yanıb
bəşərin gözlərini hisləyir,
şəhər-şəhər buludlanır
ürəklərin fəryadı.
Bəşəri məhv edəcək
nadanların neft tamahı!..

5.03.03.

Ruhum

Bir qəbirdi, bir də ruhum...
Ruhum sümüklərimə baxıb
Hönkür-hönkür ağlayır.
Qulaq asan olsa,
Elə bilər qəbrimdə bulud çağlayır.
Ruhum sümüklərim önündə
Sağ əlini çənəsinə söykəyib,
Qulaq kəsilib çöldə əsrin səsinə.
Özünü kökləyir
Əsrin havasına, nəğməsinə.

Ruhum çox bilir
Çöldəki laqeydlərdən.
İki qəzet söz yazar
Dünən götürdüyü qeydlərdən.

Qan sızır hələ də
Sümüklərimdəki yaramdan
Ruhum seçilmir
- Mən də varamdan.

Qəbirdə bir ruhumdu, bir də mən;
Nə fərqi var,
Yerin altında, üstündəyəm,
Yaşayıram Yerdə mən.
Yuxusuna girirəm şairlərin,
Əzbərdən deyirəm şerlərin.

9.04.04.

Həqiqətəm

Buzqıran gəmi kimi hayqırıram,
Nadanlığı qırıram, tükənmir!
Qollarımda qaldırmışam
Ədaləti bayraq kimi.
Ha bükürlər, bükülmür.
İşıq saçır qaranlığa gözlərim;

Ox atırlar, top atırlar, tökülmür!

Şər atırlar, şər yazırlar,
Yolum üstə dağ atırlar,
Dərin quyu, arx qazırlar,
Fikrim geri çəkilmir.
Həqiqətəm,
Təməlimdi Yer şarı,
Ha eşirlər, sökülmür!
Həqiqətəm!
Yolum aydın, qolum güclü,
Qəlbim güzgü!
Çatmaz mənə şərin gücü!
Yer şarıyam, yaşayıram.
Mən bəşəri səadətə daşıyıram!

16.04.04.

Kasıbın evi

Kasıbın evi də
şalvarıtək yamaq-yamaqdı.
Beli bükülüb evin də,
Qarı kimi yumaqdı.
Neyləsin kasıb,
uçulanı tikə bilmir,
sınanı ala bilmir.
Gəlməyib Tanrı əmri,
üzülür ömrü.
Qurbangahda
ölümünü gözləyən qoyun kimidi.
Bu həyat ondan ötrü
həmişə uduzduğu oyun kimidi.

15.04.03.

İsinə dünya

Özümü özümdə inkar edirəm,
Hər gün uşaq kimi təkrar gedirəm,
Dərsinə, dünya.

Hər gün sıyrılıram özüm özümdən,
Ocaq qalayıram mən öz közümdən,
İsinə dünya.

Göyə ürəyimdən bir çınqı atdım,
Günəşi yandırıb sübhü oyatdım,
Diksinə dünya.

Üfürdüm, dayanıb söz orbitində,
Qoymadım dolana öz orbitində,
Tərsinə dünya.

Tutağan bir itdi, hürməyir, laldı,
Verdi, verdi, verdi, özümü aldı
Köksünə dünya.

11.01.04

İşıqdı adam

İnana bilməzdim işıqdı adam,
Səni görüb bildim, işıqdı adam.
Bir topa işıqsan, hara gedirsən,
Hansı qaranlığı nurlandırassan?
Varlığı, yoxluğu bəlli olmayan,
Hansı sısqa nuru gurlandırassan?

Yol alıb gedirsən, yol qürurlanır,
Qışdı, yol düşünür: - günəşi doğub.
Sevincdən uğunub yolda kim, nə var,
Daşın, qayanın da gülüşü doğub.
Ay Allahın nuru, qapıma düşdün,
Evim məhəbbətin ocağı oldu.
Başı sevgi ilə oynayanlara
Əllərim səadət qucağı oldu.

Bir anlıq ömür

*Bir dəqiqəlik həyat min illik ölümdən
qiymətlidir.*

(El hikməti)

Bu açılan səhərdən uddum,
boyat, avazımış dərdi unuttum,
salam verdim Bakıya,
Anam ərişdə kəsəntək,
Küçələri doğradım addım-addım.
Əlimə uzanan əlləri tutdum,
Səni gördüm, gözüm yarası.
Məni gördün,
töküldü gözlərinin qorası.
Ağrılı olsa da
həyatdı, ölüm deyil.
Bir anlıq həyatın ucuna bağla,
Sərvətin hər cüründən,
sürünün kərəsindən, kürəsindən keç,
vətəndən, eldən özgə.
Bir anlıq ömrün siqləti
ağırdı Yer kürəsindən.

22.10.02.

O üzündə kimlərdi

Bu dünyanın bu üzündə bizlərik,
O üzündə kimlərdi?
Bu dünyanın bu üzünə mən gəldim,
O üzünə kim gəldi?

Bu dünyanın bu üzünün
Bir ömürlük yolu var,
Bu dünyanın o üzünə
neçə günlük yol olar?
Bu dünyanın bu üzündə
Biz əkirik, biçirik,
Yar yolunda can qoyuruq,
Sərvət üçün qan içirik.
Bu dünyanın bu üzündə
Hər cür adam doğular.
Bu dünyanın o üzündə,
Əyirilərdi, doğrular?

Bu ulu göylərin işıq əliyəm

Bu ulu göylərin işıq əliyəm;
Uzandım zülmətdə boğulanlara,
Uzandım yarımçıq doğulanlara...

Bu ulu göylərin işıq əliyəm;
GGəldim ki,
Qoruyuğm mərdi namərddən, -
Söz gülləsindən,
İnsanlar fəryad edib
Qaçmasın Yer kürəsindən,

Çəkdim yerin təkindən
Şamları, çinarları.
Atdım gedər-gəlməzə
Tez ovulub sınıanları.
Hər gün silib-süpürüb
Yeri təzələyirəm.
Əbədi qaranlığa
İşıq tozu ələyirəm,
Qala işıq altında.
Dağlar, təpələr
qar altında qalan kimi.

Bu ulu göylərin işıq əliyəm;
Əllərim çapır, çapır
Yuya, təmizləyə ürəklərin qarasını.
İşıq tutub sağaldıram

Yerin, göyün yarasını.
Adım Günəş,
Fikrim geniş!
Mənimkidir insanları yaşadan
Sevinc, gülüş.
Səni səndən, otu otdan,
daşı daşdan çəkirəm.
Baharı qışdan,
Ölümü qaşdan çəkirəm.

Adam var ki, aldadıb
Ağlını başdan çəkirəm.
Adam var ki, ömrünü
Qara daşdan çəkirəm.

Odu tapan insanın
Ocağı söner deyə,
Qurunu yaşdan çəkirəm.
Qurudan köz çəkirəm,
Şairdən söz çəkirəm,
Yarıb Yerin bağrını
Yerdən dağlar çəkirəm,
Əbədi sağlar çəkirəm!

Bu ulu göylərin işıq əliyəm;
Hər gün fikir əkirəm
Fikri cüçərdən başa.
İnsanı daşıyır fikir
Alışa-alışa.
İnsanı ucaldıram
Xaqani, Nəsimi həddinəcən.
İnsanı insanlıqdan salan,
Özünə xəyanətidi.
Bu dünyanı məhv edən insan cinayətidi.

28.04.05.

Ağrı

Göynədikcə,
Qubarlayır ürəklər.
Zoqquldayır, -
Donquldayır bu çiban,
Bir gün deşilməyi var!
ceyran kimi qoduqlar,
Həqiqətin donuna
Nə qədər bələndilər,
Gizlənə bilmədilər -
Böyüyüb bəlləndilər...

Hələ kağızlara yağır ağrılar,
Düşünür, düşünür başda ağıllar...
Vaxtsız banlamasın eldə xoruzlar,
Yoxsa düşüncələr, fikir dağlar!..

Arzular döyülür hey içimizdə,
Ümidlər böyüyür hey içimizdə.
Kəsilib qoçların qılınc buynuzu,
Yeni qoçlar boy atır...

25.02.05.

Yer kürəsi

Yer kürəsi vərəmləmiş ciyərinin
Ağrısını udur.
Dəlidir, nədir?
Yoxdan var umur.
Burnunun suyu axır
Baxıram,
Məlul-məlul baxır.

Əsrə qədər Yer insanı,
İndi insan Yeri udur.
Quruqur bulaqları,
Eşitmir qulaqları.
O qədər ağlayıb ki,
Gözləri tor bağlayıb.
Yoxdu Xüzbə xalası,
“Anam, balam vay” - deyib.
Evdə şüvən qopara,
Özünə əl qata -

Səsi insanlığın üstündən
Ətaləti ata,
Başı bir-birinin paçasına girən,
Keçiyə arxayın qoyunlar kimi
Hara getdiyini bilməyən insan oyana...

5.05.05.

Qaçmaq istəyirəm Yer kürəsindən

Bu dünya Tanrının verdiyi deyil,
Bətində o mənə dediyi deyil,
Qaçmaq istəyirəm Yer kürəsindən.

İsti dedikləri soyuq qar imiş,
Noğul dedikləri küldə qor imiş,
Qaçmaq istəyirəm Yer kürəsindən.

Nə qədər ulduzlar yerə yağmayıb,
Nə qədər dənizi Günəş yığmayıb,
Qaçmaq istəyirəm Yer kürəsindən.

Nə qədər Ay, Günəş bölgələnməyib,
Nə qədər göy üzü kölgələnməyib,

Qaçmaq istəyirəm Yer kürəsindən.

Aldadıb qurd edib quzunu dünya,
İtirib dadını, duzunu dünya,
Qaçmaq istəyirəm Yer kürəsindən.

Hayana gedirəm, Yer elə Yerdə,
Mən fərəh istədim, o, kədər verdi,
Qaçmaq istəyirəm Yer kürəsindən.

Sol əlim sağ ələ xəyanət edir,
Doğru zəlil olub, yalan yol gedir,
Qaçmaq istəyirəm Yer kürəsindən.

Bəşər yol üstədi, hələ yol gedir,
Odur ki, hələ də nadanlıq edir,
Qaçmaq istəyirəm Yer kürəsindən.

Peyğəmbər olmayıb hamı hələ də,
Çırpınır işıqlı insan tələdə,
Qaçmaq istəyirəm Yer kürəsindən.
Bir zaman gələcək, - ürəyim duyub,
Bütün bəşər oğlu peyğəmbər olub,
O vaxt qayıdacam Yer kürəsinə!..

3.06.05.

Dünya

Qlobusun üstündə
ölçülərin-biçilərin.
böyüklərin, kiçiklərin
Yerbəyerdi, dünya.
Yalanların düzgün oldu,
Sabir, Hadi güzgün oldu.
Ağrıların, sevinclərin
Nəğmə, şeirdi, dünya.
İnsan nəyin var, aldı,
Dərdi sənə verdi, dünya!

Səndən milyard dəfə kiçiyəm,
Qapında zingildəyən küçüyəm,
Səni ovcuma sığışdırmışam,
Susuz ölərsən deyə,
Buludları inək kimi
Üstünə sağdırmışam.

Səni yeddi günə yaratdı,
Məni doqquz aya, Yaradan.
Yarımçıq doğulmusan,
Kamil deyilsən, dünya!

Doqquz aya iki yarıdan
Kamil insan yarartdı Yaradan!

Yeddi günlük uşaqsan;
hisslərdən, duyğulardan
uzaqsan.
Dərdini çəkənə ağırsan,
Çəkməyə nə qovsan;
Bacadan girərlər,
Qapıdan qovsan.
Tələsik yapılmış gündəsən, dünya!
Ona görə də bu gündəsən, dünya!

Bic doğulmuş uşaqsan,
Hamı deyir: - Mənimdi!!..
Kimə inanım mən indi?!

Noyabr, 2000

Yer

Yer,
Günəşin göz yaşısan,
Düşüb torpaq olmusan,
Enib dərə olmusan,
Ucalıb dağ olmusan.
Sən həyata;
Palıd-palıd,
Çinar-çinar,
İnsan-insan doğulmusan.
Bahardan ayrılıanda;
Saralmısan, solmusan,
Yarpaq-yarpaq ağlamısan.
İnsana bel bağlamısan;
İnsan səni əzizləyib,
təmizləyib,
Meşələyib, bağlayıb
Çox yarını bağlayıb.
Həm də, həm də
İnsan səni dağlayıb.
Sonra və sonra
Günahına yas tutub
ağlayıb, ağlayıb...
Yer,
Günəşin göz yaşısan;
Göydə günəş ağlayanda,
Ya güləndə düşmüşsən?
Keçib illər, əsrlər,
dəyişmişsən.
Yaşasan da nə qədər,
Günəşin göz yaşısan;
Ona görə odlusan,
Belə şirin olmusan!

7 dekabr, 2000

Doğuluş

Mən yazınca bu şeiri,
Çırtıdadı dan yeri.
Göy qübbəsi - kasadan
Süd kimi ağ
Işıq dağıldı,
Dünya bir də doğuldu.
Dərə-dərə,
Dağ-dağ oldu.
Qara, qara,
Ağ, ağ oldu.
Neçə ömür doğuldu,
Son nöqtəsi qoyuldu neçə ömrün.

Bir kimsə
yolunu kəsə bilmədi bu əmrin.
Anamız insan çiçəklədi,
yetişən çibənindən.
Torpaq, ot,
Atlar at çiçəklədi.
Kimi;
aşıq-aşıq oyununda qurtardı,
Kimi;
əməlik oyununda qayıtdı ömrünü,
Tanrısına.

Kimi;
Südlü yelin kimi sağdı
ömürünü balalara,
Kimi də tuş oldu bəlalara.
İnsanlar;
ev tikdilər,
həbsxana tikdilər insanlara.
Qeyri canlılar da
özlərinə "ev" tikdi,
Nə qonşunun "evini",
Nə də çəpərini sökdü.
Nə də həbsxana tikdi.

Milyon ildi insanlar
insanlığa qaçır,
Çata bilmir.
Çatacaqmı görəsən?
Dünya boyda bir süfrəsi
Olacaqmı görəsən?
Arzusu gül açacaqmı
Məhəmmədin, İsanın?

9.12.2000

Yaradan-şair

Odu görünməyən, duyulan şamdı,
Yox ikən, var edib yaradan insan.
Yaşayır səs-səsə, nəfəs-nəfəsə,
Qovuşur bir anda Yaradan, insan!..
Tanrıdan əlamət görüb ki, bəşər,
Deyib şairlərə Yaradan! - İnsan!..
Özünə bərabər tutmasa Tanrı,
Tapardı bu gücü haradan insan?!.

Şamı yandırırsa bir adi kibrit,
Şairi yandırır Tanrı ürəkdən.
Yaradan heç kimdən təmənna ummur,
Təkcə salam verib tanı ürəkdən!..

2.10.97

Qorxu

Ağ qaradan, qara ağdan,
Külək dağdan qorxur.
Günəş buluddan,
Bulud küləkdən qorxur!
Dağ siçandan,
İnsan kələkdən qorxur!
Siçan pişikdən,
Pişik itdən qorxur!
İt qurddan,
İnsan бүtdən qorxur!
Az çoxdan, çox azdan,
Oğru qazdan qorxur.
Ağıl zərdən,

Bəşər şərdən qorxur.
Ağıl da zərrədir,
Atom da zərrə;
Bəşər zərrədən qorxur.

26 avqust, 1998

Dünya uçrum qaşında

“Komsomolskaya pravda”nın verdiyi xəbərə görə, bu yaxınlarda Çelyabinsk vilayətində UFOloq, astroloq və kahinlərin konqresi keçirilib; Alimlər qənaətə gəliblər ki, dünyanın sonu yaxınlaşır.

Dünya qopur yerindən,
Azdı xeyri şərinədən,
Baş açmamış yer hələ

Nəsiminin şeirindən.

Dünya uçrum qaşında -
Dünya ölüm yaşında;
Hələ də qoz sındırır
Bəşər yerin başında!

Yer qoyulub oxluqa,
Bəşər gedir yoxluğa.
Dahilərə inanmır,
Gedib, uyur çoxluğa!

Ömrü düşüb düyünə,
Az qalıb ki, üyünə,
Ümidi yox sabaha,
Yalan deyir bu günə!
Hara gedirsən bəşər;
Əldə silah, dildə şər?
Qorxmursanmı yediyin
Dünya əlindən düşər?!

Bulud buluda yatdı,
Çay, seli selə qatdı,
Tab etmədi qəmlərə,
Yer şarı suda batdı.

Sözüm dilimdə baldı,
Dedim, dilimdə qaldı.
Yer cəhənnəm, şeiri də
Bu dünya suya saldı.

Mən ağlaram halına,
Sən gülərsən halıma,
Bəşər oğlu, sel gəlir,
Dönüb baxma dalına!

Dünya, mənə qulaq as,
Qulaq assan, pis olmaz;
Ələ bəşər oğlunu,
Ələ, qalsın yaxşı-az!

Bəşər övladına məktub

Yarananda ali yaranan insan,
İt kimi dalaşır.
İllərlə ali təhsil alsada
Ali olmur.
Hər şeyi varkən,
Sərgərdan dolaşar.

Hər gün beş qarışqa qidası
bəsi ikən,

Dünyanı yemək istəyir insan.
Yerdaş yerdə oturub,
Aydaşla danışa bilərdi,
Dərdini Marsdaşla,
aydaşla bölərdi.

Yerdə
yerdaşlıq edə bilmir insan.
Özgələrə,
Bölgələrə bölünüb,
Silinir yaddaşı.
Arabir
Kiminsə timsalında
Kimliyi bilinir.
Mədəsi doydum demiyən
Maşınla insanın nə fərqi var;
Biri söz tüstülədir, biri his.
Unudulur insan ənənəsi,
İnsanı məhv edir
insanın - "Mənə nə?"si.

Qayıt özünə, insan!..
Qayıtsın,
Yaşamaqdan nə var asan?!
Qayıt,
İnsanlığın dincliyi
Yer kürəsinin dincliyi
səni gözləyir.

Qayıt;
İnsanlığın dan yeri ağarana,
Səsin yox,
Duyğuların səni çağırana,
Qayıt, insanlığın
İlk yoluna, cığırına.
Qayıt;
Sübutu mümkün olmayan
batil elminə.

Özülü laxlayan insan!
Özülə qayıt!
Özünə qayıt!
Yatmısan fil qulağında,
Özünü ayılt,
Özünə qayıt!

Gələcək əsrlərə,
nəsillərə
Yazdım bu naməni,
Dünyanın başı üstə
oxudum bu nəğməni...

15.10.98

İçimin səsi

Göyün gurultusu, ilk bahar seli -
İçimin səsi.
Eşitməz bu səsi nadan adamlar,
Dinləsə, oyadar obanı, eli
İçimin səsi.

Püskürsə, min illik dağlar laxlayır,
Yeraltı vulkandır: - coşur, çağlayır,
Özündə bir haray, alov saflayır,
İçimin səsi.

İçim şimşəklədi, yağdı kağıza
misra yağışlar.
Hər şeirim yağışlı, odlı buluddu,
Yağacaq, qopacaq yerdə alqışlar.

1998

Kimsəsiz, kimli dünya

Kimsəsiz, kimli dünya.
Hamı mənimsən - deyir.
Sahibin kimdi, dünya?

Bəs etmədi gündüzün;
İşıq qatıb gecənə,
Ağrıladıq gecəni,
Oğurladıq gecədən.

Çırtma vurub üfütə,
üfütə al boyatdıq.
Bəlkə elə gün oldu,
gecəni gec oyatdıq.

Son saatda bilirik, -
özümüzsə gülürük;
Gərəyimiz deyilmiş,
Çörəyimiz deyilmiş.
candan özgə heç nəyin!

İllərinin illərdən
Dünya, fərqi nə imiş?
Göz yaşını vermişdin,
Dünya, Şərqi nə imiş?

23.02.2002

Yaşamağa dəyərimi?

Deyilə bilmirəm, nağıl kimiyəm,
Yeyilə bilmirəm, noğul kimiyəm,
Ürəyi korşalan oğul kimiyəm,
Yaşamağa dəyərimi?

Bəşəri biçənin dəryazı iti,
Biçilən bəşərin fəryadı iti
Tərifə tutublar qoduğu, iti,
Yaşamağa dəyərimi?

Göyə buxarlanıb ağlatdım göyü,
Quruda bilmədim iki göz gölü,
Yanan dahilərin külüyəm, külü,
Yaşamağa dəyərimi?

Avqust, 2002

Fırladırıq dünyanı

I

Sözümü yazmağa kağız qalmadı,
Adım deyilməyən ağız qalmadı.
Qocaldım, yanımda o qız qalmadı,
Sevənlər dərdimi bilir, deyin siz,
Sevməyənlər, dirisiz?

Dinimizin dili bağlı,
İçimizin çölü bağlı,
Dirimiz zəncirlənib,
Qəbirdə ölü bağlı,

İnsan öldü, qurtardı;
Yerdən, göydən, Günəşdən
Aldığını qaytardı!..
Ölü qaçmaz,
Qəbir qazıb hörürük.
İynə ucu nur düşən
Bir dəlik də qoymuruq.
İşıq nədi,
Havanı da qıymırıq.
Atıb Yerini ağzına,
Təpikləyib torpağı,
Fırladırıq dünyanı!...

II

cındırından cin ürkən,
Bom-boş zənbil kimiyəm;
Kimsə götürməz məni
- Tapdım! - deyib evinə

Kimsə gətirməz məni...
Gəzirəm səllimi,
Ürküb qaçır
Kimə vursam əlimi.
İçimdəki inaddan,
Vüqarımdan tapıram təsəllimi.
Gəzirəm dəniz kənarı xiyabanı.

III

Xəlbirləyirəm;
Vaxtı, zamanı, xəbərləri.
Yoxdu məndən
Laqeydlərin xəbərləri.
Başımda, beynimdə
Fırladıram Yeri.
Hərdən tənginəfəs olub
dayanmaq istəyir Yer.
Mahmızlayıb deyirəm - yeri, yeri,
Yer!..

4.04.04.

Yer kürəsi gəmidi

Yer kürəsi gəmidi,
Axır damarlarımda,
Yükü insan qəmidi,
Axır damarlarımda.

Ləngərləyir, dalğası
Ürəyimə toxunur,
Dalğaların ağrısı
Gözlərimdən oxunur.

Yer kürəsi gəmidi,
Axır damarlarımda
Bombalanır, fəryadı
Qalxır damarlarımda.

Yer kürəsi gəmidi,
Ürəyimdi limanı,
Axır limana sarı
Qoruyuram limanı, -
Qoruyuram dünyanı!

10.03.05.

Fırlanım el başına

Fırlan, fırlan, Yer kürəsi,
Öyrət mənə fırlanmağı,
Fırlanım el başına,
Fırlanım, fırlanım, dəyincə

Başım əhlət daşına.

Fırlanım, fırlanım...
Dəyirmanın daşiyam,
Ürək-ürək boşaldım
dərdi, qəmi, üyüdüm.
Fırlanım, fırlanım,
Yaz gətirim, qış aparım,
Yer kimi.
Fırlanım, fırlanım,
Sığal çəkimi çiçəklərə,
Meh kimi.

Fırlanım, fırlanım,
Fırlanmaq öyrədim
Fırlana bilməyəne.
Hamıya yox,
Xırıldaq bilməyəne!

Yertək fırlanmağı Yerdən öyrənib
Bir nöqtə üstündə fırlanır pərgər.
Bir nöqtə üstündə min naxış vurur
Əgər ustadırsa işində zərgər.

Aprel, 2005.

Dəli olum, ağıllı

Bu yol haradan haracandı?
Bu yol niyə yarıcandı?
Yalquzaqlar ulayır,
Küçüklər filə hürür,
Siçan pişiyə gültür.

- Bu yol niyə alatorandı,
Niyə şorandı?
- Göz yaşından duz bağlayıb,
Soyuq-soyuq baxışlardan
Buz bağlayıb.
Gözümü rənglər açdı,
Baxışımı ac görüb
Rənglərin rəngi qaçdı.
Bu yolun ithürəni həyandı,
Nurgələni haradı?
Bu yola işıq düşüb,
Düynü açılmayıb.

Bu yola şimşək düşüb,
Dirəyi uçulmayıb.
Bu yolun körpüsü söz,
Bu yolun çayı gözdü.

Ürəyin gücü çatmır,

İsıd  bu yolu da.
Ađılın g c  çatmır,
Eđıd  bu yolu da.

Mən bir qızıl balıđam,
Bu yol balıqudandı...
Mən bu yolu yađadım
T f kk rl , nađıllı,
Son anacan bilmədim
Dəli olum, ađıllı?!

14.04.05.

İnsandan insanlıq gözləyir hər Őey

Xaqani verg ld , nöqtədə, səsdə,
Ođđul,dəniz görüb dibinə endi,
D zd  z ll ml r , o, incim di,
Söz incil di.

Hər g l n,  i  yın baxıŐı söz də,
Qanqalın al g l  alıŐan k z də.
S z l b torpađa torpaqdan gəlir,
Torpaqdı, insana qanqalda g l r.

DaŐda daŐ yađı var, demək canlıdır,
DaŐ da sevinclidir, h y canlıdır.
Dađda dađ v qarı g rs n, bu, azdı,
Dađın q m ađlayır bulaq gözləri.
Kar deyil, eđidir, var qulaqları,
QarŐılar, oxŐayar, yola da salar
Dađ, qonaqları.

“Azıx”da - İnsanam! - deyən insanlar,
Ovunu tutmađa daŐ y h rl di.
Kađızsız, q l msiz qobustanlılar,
DaŐa imza atıb daŐ möhürlədi.
Saf, quzu ürəkli b nna atamız,
DaŐ dili bilərdi. DaŐla danıŐar,
Bəzən  s bl Őib daŐla dalaŐar,
DaŐın daŐ inadın qıra bilərdi,
DaŐdan n  istəsə qura bilərdi.

Nə var təbiətdə, insan, s z  var,
İnsandan insanlıq gözləyir hər Őey.
S z  var hər Őeyin, - demək canlıdır,
Çox da ki, danıŐmır, g zm yir hər Őey.

21.03.05.

 z m  eŐir m

Hər gün  z m  eŐir m,
Hər gün s z m  eŐir m,

Kəsirəm günlərimin başını,
Bişirirəm illərimin aşını.
Qan su yerinə axır ömrümdə,
Saatlarım, dəqiqələrim
Sudan çıxan balıq kimi
çapalayır əlimdə.
Hər günümü
çıxarıram ömrümdən
Bir ağırlı diş kimi.
Ay bəlalı İskəndər,
Sən özünü eşməyi
Bil maaşlı iş kimi.

Ürəyimdə şəhid sözlərin
Qəbiristanlığı var.
Hər gün ziyarətə gəlir
Söz analar, söz qardaşlar.
Görün nələr çəkirim,
Çəkməsin daşlar.
Hara gedirəm, kəsir yolları;
Üzr istəsəm, bağışlayarmı
şəhid sözlərin şəhid ruhları?
Bir də
vaxtsız qocaltdığım mən,
Söz oyununa salıb
oynatdığım o, sən, sən?

Hər gün özümdən çıxıram
Axşamlara, səhərlərə.
Fikrimin
təyyarə qanadlarından düşürəm
kəndlərə, şəhərlərə.
Səhərlər gecə növbəsindən,
Axşamlar səhər növbəsindən
gəlirəm.
Yanan arzuların külündə qalıb
Çox arzum, çox diləyim.
Közümü eşirəm,
Odumu kül basmasın,
Soyumasın ürəyim.

Qəzavü-qədər qoymur yatam,
Yadıma düşür anam, atam.
Ağırlı kədər qoymur yatam.
Az qalırım başıma dolan
Dünyanı başımdan atam.

Hər gün özümü eşirəm,
Mədənçilər mədən eşən kimi.
Hər gün özümü qazıram
Kənkən kəhriz qazan kimi.
Özümdə nə axtarıram,
nə gəzirəm?

Hər gün özümü,
kəsək əzən kimi əzirəm,
Daş yonan kimi yonuram.
Hər səhər od vururam
Axşamdan qalan özümə,
Qızınalar közümə...

Vaxt hanı qeybət qırım,
Hanı məndə elə qırım?
Eşirəm, eşirəm özümü
Çağlasın içimdə
gözü bağlı sevgilər.

Vaxt hanı qeybət qırım,
Mən özümlə məşğulam,
Ona görə el sevir,
Ona görə məşhuram.

8.05.05.

İnanmıram

İçimin içi göynər,
Beşimin üçü göynər.
İnanmıram, torpaqdan,
Məni də çəkə göylər.
Kimdən ötrü yaşadım?
Yandım, külüm töküldü.
Küldən ötrü yaşadım?
Hanbal oldum özümə,
Hey özümü daşdım.
İnanmıram bu üzlə
Əlim yerdən üzülə.
Tanrı çəkə məni də
Yerindən göy üzünə.

Gördüyüm boş göydüsə,
Rəngi bir - gömgöydüsə,
Yerin, göyün hakimi
O laməkana öydüsə,
Məni o öy saflamaz,
Nehrə buludlarında
Yağ alınca çalxamaz!

29.12.04.

Ağlağan uşaq

Ağlar ağlağan uşaq,
coşub çağlayan uşaq.
Hər səhər hönkür-hönkür
Ağlatmada məni də.
Dərddən ağlayan uşaq.

Sümbül oldun incidən,
Kimdi səni incidən?

Anan Günəş, atan Ay,
Buğum-buğum boy atıb
Sümbül oğul, bağla dən.

Ağlamağa vaxtın var,
Oyna barmaqlarınla,
Gül oyuncaq səsinə
At o barmaq qarmağı
Qır, qır, öyrən qırmağı.

Məni bağışla, bəlkə
Duymadım üsyan səsi,
Bəlkə azadlıq eşqin
Qorxuzur dar qəfəsi.

Baxıram sənə gəndən
Görsəm ağladır gödəm,
Biləcəm ki, onda sən
Sabahın Həməzəsisən.
Boğul, kəsilsin səsin,
Sənsiz qalıb çürüsün
Sənə beşik qəfəsin.

29.12.04.

Hələ yarı kəsək, yarı palçıqam

Dərəyəm, - təşnəyəm sevgi selinə,
Şimşəklə sinəmdə, sellən sinəmdə.

Güman yox dolaram, dərin həsrətəm,
Nə qədər sıxılısam, yarımçıqam mən.

Göy mənim içimin qara kölgəsi,
İtirə bilmərsən bu kölgəni sən.

Günəşin istisi azlıq edir ki,
Harasa istidi, harasa soyuq.

Günəşdən Yerəcən bir dərinliyəm,
Bəşər hikmət tökür, Ay, Günəş işıq,

Hələ də dolmuram, bir yarımçıqam,
Divar hörməliyəm şərə, böhtana,
Hələ yarı kəsək, yarı palçıqam.

18.01.05.

Yer ölməsin

Gözəlim,
Taleyim, qismətim sənin əlində,
Ölüb-dirilmişəm yüz yol önündə.
Çalış, bilməsinlər, sınmağım da var,
Zirvəm uçar.
Nadanlar, yaramazlar,
pak, bakirə ürəyimə
taparlar açar.
Sağ ikən sığmadım
Mən bu dünyaya,
qəbrimi qazarsız dünya enində,
Kəşişsin üstümdə meridianlar,
Görüb, xatırlasın,
peşman olsun
məndən doyanlar.
Bir ah çəkib sızlasınlar
məni duyanlar.

Çevriləcəm qəbrimdə,
tərpəniş görəcəklər,
uçunacaq qəbrim də.
Kimsə eşidib gülməsin;
Onda bilin,
Yer şarının qəlbimə,
döyünürəm, Yer ölməsin!

Avqust, 2002

Tanrıya müraciət

Tanrı,
həl pozulub,
aktı yazılıb.
Filan ildə doğulub
Ömrü, filan, filan kəndlərə,
Şəhərlərə dağılıb.

Nadanlığa dözməyib,
yaxşılıqdan bezməyib
hamını arayıb,
hamıya yarayıb.

Tanrı, elə yeriyr,
torpağına ağırlıq düşməsin.
Elə danışır,
Söz ürəyi deşməsin.
Əsl diləyindi,
Yerdə
insanlığa dirəyindi.
Ələsən ələkdən keçəcək.

Tanrı şairdi;
Ölümün səsinə
oyanıb yuxusundan,

yetimlik qorxusundan,
civildəşir ürəyinin sözləri,
Hələ demədiyi, yazmadığı sözlərin
yoluna dikilib gözləri.

Tanrı şairdi;
verdiyin ömür payını
düzünə xərcləməyib, -
Özünə xərcləməyib,
Bir az da ömür ver,
bəlkə ağıllana.

7 sentyabr 2002

Doğulmuşuq

Doğulmuşuq,
Dağılmışıq
yer kürəsinə.
Yer bizə hər şey verib,
Əsarəti,
cəsarəti biz doğmuşuq.
Səadəti, xoşbəxtliyi
biz boğmuşuq.
Atom yox, hidrogen yox,
Paxıllıqdı düşmənimiz.
Düşmən doğulmur heç kim.
İçimizdə doğulur,
Böyüdüruk düşməni biz.

Dekabr 1983

Yanıram, yanacam

Mən bəşər eşqinə yanan atəşəm;
Yanacam, yanacam, elə yanacam,
Nuruma qərq olsun qaranlıq yerlər,
Nur içsin doyunca nurumdan ellər!
Yanacam, yanacam,

Qönçə-qönçə arzular, gül olunca yanacam,
Yanacam, yanacam, kül olunca yanacam.
Bəşərə yanacam, Yerə yanacam,
Yanacam, yanacam, belə yanacam!
Elimə sığınıb, yurda sığınıb,
Yanmışam, yanıram, hələ yanacam.

6 iyun 2002

İşıq sal

Yer kürəsi səhər-səhər
qaranlıqdan köçürdü,
Günəşi içə-içə,
Qapımızdan keçirdi,
Şərik oldum payına.

Günəş dedi: - Yer balam,
Aldığından
Sünbülə ver, ota ver,
İnsanlara, ata ver.
Qat gecənin bağına,
Qat ağrına.

Nə almısan, bir az da
Günlə, ayla
Ala bilməyənlərə,
Üzə gülməyənlərə payla.
İşıq düşə;
cinayət bəsləyən qaranlığa,
Bəşəri üzən nigaranlığa.
İşıq sal qaranlıq dalana,
İşıq geyindir yalana,
Aldanmasın doğrular.
İşıq sal fikirlərə, ürəklərə,
Unudulsun ağrılar...

8 may 2002

Dərd məni öldürür

Dərd məni öldürür;
Dirilməyəcək.
Mən getdim, mən itdim
kim itməyəcək?

Dərd məni öldürür;
bəhanəsi çox.
Bu sevən ömrümün
Biganəsi çox.

Dərd məni öldürür; dəlidi dünya!
Bu dəli dünya;
sevdirib dəli etdi,
söydürüb dəli etdi,
ağladıb dəli etdi.
Dahini Yer eşqinə
Çağladıb, dəli etdi,

Nədi dünya?!
Yaşadı mal-qaralar -
Yaşıldı mal-qaralar

İl boyu, şamlar kimi
Nədi dünya?!

May 2002

Bu gün

Bu günüm;
dünənki yuxum,
bugünkü qorxum.
Gəlirsən,
Mən gərək ayağa qalxım.
Gəlirsən,
Kimi qəmində qərq olur,
Kimi nurunda.

Hər gün üfüqdə paklanıb
bərq vurursan.
Hardasa, uçursan,
hardasa, qurursan,
Kiminə quyruqsan,
Kiminə qürursan.

Gəlirsən,
nələr gətirirsən mənə,
bilmirəm.
Ayağım altında dəqiqələr,
Məni yıxa bilər,
yıxmaya bilər.
Əzrail canıma əl gəzdirib,
yoxlaya bilər.
yetişmişəm, ya kalam.
Bu gün, bəlkə də
illər boyu gəzdiyim
ən gözəl şeirimi yazdım
hələlik, bu gün,
Mən sənə də qəbir qazdım!

9.09.02

Nurlu tunel kimiyəm

Evimdən çıxmıram;
İçimdən çıxıram hər səhər
şəhərə doğru.
Elə bil evimiz hamilə anadı;
Məni doğan evimiz
hər səhər çəkir ağrı.
Məni görüb;
Xəbisliyin, pisliyin
yarılır bağı.
Doğrayıram addım-addım
Küçələri, yolları.
Yollar su kimi birləşir yenə.

Boynuma sarılır küləklərin qolları,
Körpə, dəcəl qız kimi
öpüb qaçır giləvar.
Nə var, danışır mənimlə,
Elə bil hər şeyin dili var.

Nurlu tunel kimiyəm;
Gəlib içimdən keçir
şəhərin adamları
Qazanırlar; -
Qızınırlar istimə.
Kor olan yoxdu tüstümə.
Elə bil ki, süzgəcəm,
Süzülür məndə dünya;
nadanlığı, yalanı
Xılt kimi çökür mənə,
Sabahlar aydın, duru olsun deyə,
Bu dünyanın cığırarı, yolları
nur ilə dolsun deyə...

12.10.2000

Vaxta qəbir qazıram

Gecə saat beşə işləyir...
Şeir yazıram, -
Vaxta qəbir qazıram.
Vaxtın əlindən
Hələ dil görməyən,
yuxuya da girməyən
söz alıram;
Vaxtı, Allahsız quldurların
soyundurduğu adamlar kimi
Lüm-lüt yola salıram.
Vaxt gedir deyinə-deyinə,
söyə-söyə.
Qələmim əlimi sıxır
öyünə-öyünə!

Vaxtı geyib əynimə,
yola çıxıram;
Dosta, tanışa salam verib
Əlini sıxıram,
Dünya deyil əynimə,
Vaxt dağılır üstümdən
yollara, darı kimi.
Vaxtdan şirə çəkirəm,
Çiçəkdən şirə çəkən
arı kimi.

Oktyabr 2000

Neft qoxusu

- Neft qoxusu gəlir - deyib
üzünü yana tutma,
Unutma,
Bu, bizim müqəddəs qoxumuzdu,

həm sevincimiz,
həm də ki, qorxumuzdu.
Neft qoxusu doğmadı
Azərbaycana;
Neftin ilk qönçəsi Bakı,
Neftin qızılgülüdür Azərbaycan, -
neft ətirli,
ləçəkləri qap-qara,
qara çətirli!

Oktyabr 2000

Təyyarədə

Təyyarədə,
Yerin havasını
soyuna-soyuna,
Göyü qat-qat
geyə-geyə,
Qalxdıq göyə
Göyün burası -
Yerlə göyün arası, -
Ağ buludlar döşənib...
Sıxılısaydı,
Saxlasaydı buludlar,
Təyyarədən ağ döşək -
ağ buludda,
Yerə məktub yazardım;
Məni unuda.
Bezdim qalmaqalından,
fikri qara,
dili şirin sözlüdən,
çoxüzlüdən, dərisi qalından.

Üzölməmiş fikirdən,
üzöldüm həsrətdən,
Yaxşılarla nədir,
Yaxşıdır, pislərlə yaşamaq,
belə qismətdən.

15.06.02

Günəş məndə çevrilib

Süzülür mənə Günəş,
Məndən süzülür Yerə.
Süzülür mənə Günəş,
Qanımdan süzülüb
Qatılır şeirə.

Günəş hopur gözümə,
Gözlərimdən süzülür
Ota, çiçəyə.
Məhəbbətə çevrilib
Axır çirkinə, göyçəyə.

Günəşli gözlərimlə gedirəm işə,
Günəşli gözlərimlə salamlayıram
insanları.

Günəşli gözlərim aydın görür
Gizlənən dovşanları.
Sıyrılib içimdən
Dilimdə şimşəkləyir
Günəş söz-söz.
Günəş məndə çevrilib
Sevgi olub sevilib.

Günəş məndə əriyir,
Günəş məndə yeriyr,
Fikrimi daşıyır planetlərə,
Qayıdan fikrimlə
Planetləri daşıyıram Yerə.

Ürəyim
Hər səhər Günəşə oyanır,
Sonra gecələr də
Məndən Günəş boylanır.

14.02.05.

İçində

İçimin içində gizlənmişəm,
İçimin içində gözlənmişəm,
İçimin içində yanıb,
İçimin içində közlənmişəm.
İçimin qapısı bağlı,
Pəncərəsi örtülü,
İçdə sözü ütülü.
Kimsə məni görməyib,
Kimsə mənə gülməyib.
Məndən kimlər nə deyib

Məni görmədən deyib.
Məni hələ görməyib
Doğma bacım, qardaşım.

Dərzisiyəm içimin,
Arzu kəsib-biçirəm.
Gələcəyi ölçürəm
Ümidlərin əyninə.
Yeriyirəm torpaqda;
Gözlərimin şəhidi
Damcılayır yarpaqda.
Həyatdayam, həyatda
Yaşayıram içimdə.
Bəlkə doğulmamışam,
Bəlkə hələ həyatı
Başlayıram içimdə!

Hər gün mənim Günəşim
Öz içimdən doğulur,
Ay da batır içimdə.
Hər tufanlı gecədə
Dünya yatıb içimdə
Səhərini gözləyir.
Zahirdə bir arşınam,
İçimdə yeddi çinar.
Göy üzü yeddi qatdı,
Yeddi dəfə yeddi qatam içimdə!...

12.02.05.

Qorxuram, qəbrimi sel apara

Neçə milyon saatın,
Neçə milyard dəqiqənin
Altındayam,
Yerin üstündə,
Göyün birinci qatındayam.

Ayağımın altında vaxt sınacaq,
Yıxılacam Yerin altına,
Yem olacam cücülərə,
Allahın otuna, atına.
Sümüklərim dirək olacaq
Başdaşıma.
Ruhum əsiri olacaq uşaqlarımın,

Gəzəcək ölkələri,
Yenə də narahat dönəcək geri,
Sellənəcək qəbirdə.
Qorxuram, qəbrimi sel apara.

23.07.05.

Bəlkə

Bom-boşam səhra kimi,
Küləklər ulayır üstümdə,
Nə yağış, nə qar suvarır
Tufanlar göyə sovurur.
Nə gül bitib, nə də kol,
Aylar, illər
Üstümdə sala bilməyib yol.
Külək varaqlayır belədən elə,
Elədən belə,
Nə oxunmalı yazım var,
Nə də xəzinəm.
Bir yarpaq xəzələm,
Neftim də yox,
Diş qıcıda bir-birinə ölkələr.
Hərdən göyümdə təyyarə uçur,
Üstümdə kölgələr.
Beləcə Günəş qovurur,
Külək sovurur
Belədən elə, elədən belə.
Kürədə qızmış dəmir kimiyəm,
heç kim almaq istəmir ələ.
Mən yaşamıram,
Allahdı yaşadan məni.
Nə üçün?
Allah bilir!
Gərəyəm ki, yaşadır.
Uzaqda bir ulduz parlayır,
İşığı yaşıldır!..
Ümid cücərir içimdə
Bəlkə bu dünyanın arzusu var,
Mən biçimdə?!

14.07.05.

Yer atım

Gecə yarı
Göydən üzüb əllərimi,
Özümü atdım Yerə.
Bütün ağırlığımla
Yerin üstündəyəm.
Ağır yüklü at kimi,
Yer tələsir,
Tez çata mənzilinə.
Yer çatmamış ağrıların zilinə,
Durdum ayağa.
Yer töşüyür...
Yaxşı ki, sürünən deyil insan.
Yoxsa,
Qanı çoxdan qaralmışdı,
Beli çoxdan qırılmışdı Yerin.
Çapıram

Bütün insanların mindiyi
Yer atımı,
Daşıyiram özümlə
Yerin üstünü, altını.
Gah Ayı kölgələyirəm,
Gah Günəşi.
Əl çalır, üstümə yağır
Ulduzların gülüşü.

9.08.05.

Var idim indicə

Yıxılhayıxılıda
Əlimi işığa atdım, işıq qırıldı;
Bir qaranlıq dərədə qopdu gurultu.
Üstümə örtüldü əbədi gecə.
Qohum-qardaş fəryadları gəlmədi vecə.
Bu gecə səhər olmayacaq,
İsrafil suru çalınınca.
Ehtiyac qalmadı hünərə, gücə,
Yoxam, var idim indicə.

Öz işində

Günəş öz işində,
Bulud öz işində,
Qalmışam
Məni yun kimi əyirən
Həyatın dışında.

Gecə ulduzlar gizlənib.
Bulud yağış çiləyir.
Buludlar arxasında
Ulduzlar öz işində,
Yağışlar öz işində.
Ürəyim narahatdı;
Hardasa bir yetim,
Ziyriy döyür yağışda.

Kim nə deyib buluda,
İki gündü hönkürür.
Göyün kimi ölüb ki,
Göy şıdırğı yaş tökür.

Şəxəndanda;
Anamı qəbir örtüb,
Atamı səbir örtüb,
Qəbir var, batıb, uçub
Ruhun qəbir evinə,
Yağış tökür.

Həyatın o üzündə
Ruhlar öz işində.
Həyatın bu üzündə
Günəş öz işində,
Bulud öz işində.
Qalmışam
Məni yun kimi əyirən
həyatın dışındə.

10.11.05

Böyük adam

Sadə, sakit yeri yir
Bir az avam,
Bir az uşaq görünür
Böyük adam.
Dindirəndə
Söz ağzında əriyir.
İddiası,
Təmənnası yox,
Ona görə, vəzifənin,
Şöhrətin mənası yox!..
Dərk edəndə, böyüyür
Böyük adam.

13.07.05.

Eşqi dolaşan dünya

Eşqi dolaşan dünya,
Gözü bulaşan dünya,
Üz tutub qitə-qitə,
Göyə ulaşan dünya?..

Yükün ağır,
Dərdin ağır,
Nə baxırsan fağır-fağır?!
Yedirtdiyin, içirtdiyin,
Tufanlardan keçirtdiyin
Sənə qənim.

Nadanların fərman verir,
Məl həkimin
İnsanlara dərman verir.
Ağıllını gizlədirlər,
Sıxıb gizlədirlər.

Neyləyim, qoca dünya,
Sənə qənim-balaların!..
Bal daşımır,

Zəhər daşıyır bal arılarını!..

10.09.05.

Məndən qalan zamanı möhürləmişəm

Dərdimi içimə yığıram,
Gecə yarıdan keçəndə,
Əkinçi, biçinçi dəqiqələr,
Dəryaz götürüb ömrümü biçəndə,
Dərdimi çəkib içimdən,
Beş-daş oynayıram.
Başım qarışır,
Bilmirəm, dəqiqələr
nəyimi oğurladı,
hansı sevincimi ağrıladı.

Səhər açılır, görürəm,
Biçilmişəm -
Kiçilmişəm yoncalıq kimi.
Gülürəm,
Güclənirəm, bir də boy atım,
Kişnəyib şahə qalxır
Ömür atım.
Şimşəkləyib keçirəm zamandan.
Arpayam, ya buğdayam,
bilinəcək
həyat xırmanında tökülən samandan.
Nədən qaldığını deyirsə saman,
Kimdən qaldığını
Demiyəcək zaman?

Məndən qalan zamanı
Möhürləmişəm şeirimlə,
Bu möhürdə yazılan
Xeyrimlə, şərimlə...

3.10.05

Hardan gəlmişəm

Hərdən Yerdən qorxuram,
Hərdən Göydən qorxuram;
Yerdə nadanlıq,
Göydə çəkim ağırdı.

Qəfəsdə quş kimiyəm
Çırpınıram,
Gah Yerə,
Gah da göyün
Sahilinə çırpılıram.

Adəməm,
Gəldiyim cənnətdisə,
Qaldığım nədir,
Gedəcəyim nə?

Hardayam,
Hardan gəlmişəm?
Mən neçə dəfə dirilib,
Neçə dəfə ölmüşəm?!

Şamaxı, 15.10.05.

İşıq

Paylana-paylana göylülərə,
Bir qarğa ömrü yol gəlmisən.
Səhər-səhər
Külək pəncərəni oynadır,
Sən də oynayırsan,
Uzanıb-güdəlirsən.
Elə bil uşaqsan,
Hamı basır bağrına
can kimi sevilirsən,
Uşaq işıq, sevinirsən!

Hər gün,
Səni geyirəm gözlərimə,
Çıxıram ömrümə ki,
Görüm hara gedirəm.

23.09.05.

İçim

Göy daralar, kiçilər,
İçim kiçilməz.
Ölkələr, sərhədlər keçilər,
İçimin sərhəddi keçilməz;
Səngəri var, göz qaralır,
Qalası var, zirvəsinə,
Söz darılır.

İçim -
Dişisi ölmüş yalquzaqdı.
Təkrar olan
Sevgidən uzaqdı.
İçimin səhrasında
Günəşin istisində qovrulan,
Küləklərlə
Belədən-belə, eldən-belə qovulan,
Sərtləşən,
Mərdləşən arzular keşik çəkir.

Həyat borc verilir

Sən bir çiçək,
Mən bir çiçək,
Torpağımız sevgidi.
Şirə çəkək sevgidən,
Bu gecəni, gündüzü
Çevirək təsbəh kimi.
Təsbəhin daşlarında
Qalsın alın tərimiz,
Qalmasın kirimiz.

Sokrat, Aristotel,
Xaqani möhürlü günlər kimi,
Günləri möhürləyək, -
Yer üzünü mehirləyək,
 shirləyək.

İnsanlar
Tum kimi çirtlasınlar
Bizli günləri:
Ləpəmidən yağ çəkib
Yer oxuna töksünlər,
Dünya hərəkətdən,
Torpaq bərəkətdən,
Qalmasın.

Günlər bizi yaşatdı
Xəbərləri, çörəyi,
havası ilə.
Rəhmət - dedirdi ölənə,
Külçəsi, halvası ilə.

Hiyləni, kələyi soyunaq,
İçimizdəki
Təmizliyi, mərdliyi
Əridib qızıl kimi
Günlərə heykəl qoyaq.

Məhəbbətə, hünərə
Həyat genişlikdi.
Həyat borc verilir.
Borcu qaytarmaq,
Kişilikdi.

20.12.05.

Dünya zibilləşib

Ay dədə, dünyanın zibili çıxıb,
Mənim zibillikdə nə itim azıb?!
Daha şairlər də heç gərək deyil,
Nə varsa, hamsını Xaqani yazıb!

Bəsdə, zibillikdə eşlənməyim,
Gəlirəm, yanında dincəlim, dədə.
Yaşadın az, ya çox, fərq eləmədi,
Nə gördün, nə tapdın həyatda, nədə?

Biri zibillikdə çörək axtarır,
Biri də gülürdü onun halına.
Bu gülən yazığın xəbəri yox ki,
Yazılıb zibillik - Yer in alına.

Ağlayan bir zibil, gülən bir zibil,
Zibillik içində eşlənilirik.
Zibillik padşahı seçiblər bizi?
Ötənə, yetənə şeşlənilirik?!

Dünya zibilləşib, zibil olmuşuq,
Nə molla gərəkdi, nə də mürdəşir.
Kosmosdan gələnlər - zibillər! - deyib,
Yığıb yandıracaq, bir gün Yerdəkin.

20.12.05.

Boğazda çatı dünya

Ey hey...y...
Rəngləri çatı dünya,
Boğazda çatı dünya,
Hara çəkirsən,
Nə tez çökürsən sinəmə?
Meşə saçlarını daradım nəfəsimlə.
Dağ döşünü əmə-əmə,
Çöllərini suvardım həvəsimlə.
Babaların torpağına tökdüyü
Qanı çəkdim,
Torpağıma əkdiyim qızılgülə.
Mənüçöhr, Axsitan,
Xəlillullah, Fərrux Yasar ölən yeri
Palıdladım, çinarladım.
Ordu-ordu sıraladım.
Adı, ünü itənləri
Qapı-qapı soraqladım.
Vətəndə, el dilində
Soraqçı qaldı adım.
Sorğularım, suallarım tükənmir,
Elə tökülüb dahilərin,
Daha o dağın, o tərən
Tüklənmir.

6.12.05.

Qəfəs Yer

Sübhə yaxın
Gecəni duvağa bürüyüb,
- Qız yükü - duz yükü - deyib
Köçürdürəm üfük evə.
Səhəri işıqla geyindirib
Ağ geyimli gəlin kimi
Gətirirəm evimə.
Dəvə səhrada yaşayan kimi,
Yaşayırım səhərdə,
Söz kövsəyə-kövsəyə.
Dələ qəfəsdə fırlanan kimi,
Fırlanıram səhərdə.
Mən də,
Şəhər, kənd adamları da
Fırlanır:
Yaylaqdan arana,
Arandan yaylağa daşınan
Elat köçündə.

Fırlanıram
Fırlanır bəşər
Səhər içində.

Elə bilirik yol gedirik,
Səhərdən axşamacan.
Sən demə,
Dələ kimi fırlanırıq
Qəfəs Yerdə.
Bu fırlanmaqda nə görüb,
İnsan gəlmək istəyir
Bu qəfəs Yerə bir də?!

27.12.05.

Min ildi, milyon ildi

Bilmirəm
hansı əsrdən,
hansı eradan başlanan,
Qocalan, qarıyan, quruyan,
İnsan kimi başlaşan,
Qala-qala daşlaşan,
Ədalətin qapısını
döyürəm, döyürəm.
Allaha yalvarıram,
- Yandım! Yandım! - deyirəm,
Açılmır ki, açılmır!

Üst kirpiyim
Alt kirpiyə dolaşınca,
Səbir, səbirlikdən çıxıb
dolaşınca,
Silirəm, süpürürəm.
Kinimi dəvə kimi
Üzünə tüpürürəm,
Açılmır ki, açılmır!

Kimlər salıb düyünə,
Məndən gedən sorağı?
Deyin, kimlər söndürüb
Haqdan yanan çırağı;
Piltəsinə
Ürəyimin yağını tökürəm,
Gözlərimin qarasını,
Ağını tökürəm,
Alışmır ki, alışmır!
Dəmir qarı Dərbənd deyil,
İgidlənəm,
Üstünə gedəm.
Eşidin, deyirəm:
Mın il, milyon il keçib,
Həmin qarı döyülür
Döyən, mən deyiləm!..

Noxud, aç qarını,
Lərgə, aç qarını,
Sim-sim, aç qarını!
Döyən, mən deyiləm!

Hara gedək biz indi?
Yanırıq,
Saatlar, dəqiqələr
Üstümüzə tökülən benzindi!..

30.12.05.

Dünya belə olmazdı

I

Dünya, nədən murdarsan?
Murdarlayan kimdi səni?
Kim yapacaq təndirinə
Xamır səni, gündə səni?
Kim sevəcək, oxşayacaq
Belə yaman gündə səni?

II

Mən hayqırırkən sel kimi,
Sən də sizqovlasaydın,
Mən haqqı yoğururkən,
Sən onu duzlasaydın,

Dünya belə olmazdı...

Mən Yer şarını bu başdan
O başa şumlamaq,
Tumlamaq istəyərkən,
Güc etsəydin qarışqacan,
Dünya belə olmazdı...

Mən baş qoyan yerə
Sən ayaq qoysaydın,
Mən yağırkən, sən dolsaydın,
Dünya belə olmazdı...

Səs çıxmayıf tək əldən,
Mən sağ əl,
Sən də sol əl olsaydın,
Dünya belə olmazdı...

Mən sənə ağlarkən,
Sən mənə gülməsəydin,
Dəlini dahi,
Dahini dəli bilməsəydin,
Dünya belə olmazdı,
İnsan!..

15.07.05.

Qorxuram, dərd çıx a ceyran dalına

Göy dolub dərdimlə,
Yer doyub dərdimlə.
Dərdlər baş-başa gəlib
Dərd yağarsa,
Kainat
Hara qoyar başını?!

Çarpazlayıb qollarımı,
Başımı qoyub üstünə,
Əjdaha çay içən kimi
Çəkirəm Yerdən,
İçirəm Göydən dərdimi;
Yeri qoruyum,
Göyü qoruyum,
Yer boyu
Körpələri dil açan
Öyü qoruyum.

Şad olaram,
İnsanlığın yolunda
Rişəsi əhəng içən
Ağac kimi quruyum.

İstəyirəm
Dərdi çəkim
İnsanların içindən,
Göydən, Yerdən!..
Dərd boşluğu -
Toriçelli boşluğu yaranmaz ki?
Namərd bundan yarınmaz ki?

Qorxuram, dərd çıxsa ceyran dalına,
Bazarda satmaq üçün,
Dərd yığıla hambal belinə...

Şamaxı, 2.10.05.

Bir dilim alovdu insan

Bir dilim alovdu insan;
Ocağı Yer kürəsi,
Gəzir istilənə-istilənə,
Gəzir tüstülənə-tüstülənə.
Tüstüsü təpəsindən çıxır,
Tanrı görür, mən görürəm -
Bu alovun, bu tüstünün içindən
Mən gəlirəm.

Kimindən alovlandım,
Kiminin tüstüsündən
Kor oldum.
Kimsə korun-korun tüstülənirdi,
Elə haray salmışdı,
Elə bil ilan çalmışdı,

Bir dilim alovdu insan;
yanır, yanacaq,
qurtarınca ömür piltəsi.
Fərqi yoxdu kimdi,
Nədir mərtəbəsi.

3.06.05.

Zərurətdi

Bahar gəldi, - zərurətdi.
Tənəklər
Bıldır-bıldır ağladı,
Budaq tumurcuqladı,
Zərurətdi.

Gül açacaq səssiz-səmirsiz,
Təmənnasız, əmirsiz
Zərurətdi.

Ağaclar yükləndilər

Qatarlanan dövə kimi,
Zərurətdi.

Küləklər
Ağacları oxşayacaq,
- Mən də varam! - deyib,
Baş aldadacaq!..
Ağaclar yükünü boşaldacaq,
Gövşəyə-gövşəyə ömrünü,
Xıxacaqlar torpağa.
Küləklər əsəndən-əsənə,
Əl atacaqlar
İtirdiklərini tapmağa, -
Zərurətdi!

Necə də xoşdu! -
Baxma ki,
Bütün bunlar əziyyətdi!
Atam babamı,
Mən atamı inkar etdim,
Atam babama baxanda,
Mən atama baxanda,
İnkişaf etdim.
Hər nəsil bir pillədi,
İnsanlıq ucalır bu pillələrlə.
Kütlər qoyun kimi gəlir-gedir,
Həyat, dünya ucalır bilənlərlə.

26.06.06.

Dünya, sənə bənzəyirəm

Dünya, sənə bənzəyirəm;
hamını bəzəyirəm,
Özüm lütəm.
Məndən işıq alanlar,
Məni sakit görüb,
Elə bilir kütəm.
Tufanı;
Tüstüsüzdü, göz çıxartmır,
Dərd çoxaltmır.

Dünya,
Səndə gözüm yoxdu.
Bardaş qurub sənətimdə, -
Söz adlı cənnətimdə
Şeirimi yazıram, -
Gözüm toxdu.

3.03.06.

Darixma

Bu dünya düzələcək,
Darixma.
Dərdlərini dağ bilib,
Doluxma.
Sənlik deyil, mənlük deyil
Bu dünyanın çarxı.
Su tökəni,
Fırladanı Allahdı.
Dünya oxu fəryaddı, ahdı,
Çürüyər deyə,
Oxuna ömrümüz axdı.
Dedilər: -
Bu çarxa axmamaq günahdı.

Doğularıq, dünyanın
Səpilən dəqiqə dənələrini,
Saniyə zərrəsini
Dənlərik.
Nəyi var, mənlərik, sənlərik.
Dünya dəyirmandı - deyirlər
Biz dənlərik.

Yaman xəsisik;
Yalvara-yalvara almışığı,
Ağlaya-ağlaya verərik
Ömrü.
Həmişə itələmişik,
Təpikləmişik bu əmri.

Xeyri nə?
Hər şeyi yozuruq
Biz öz xeyrimizə,
Allah öz xeyrinə.

Bu dünya düzələcək,
Darixma.
Dərdlərini dağ bilib,
Doluxma.

7.03.06.

Şair ürəyi - Yer kürəsi

Nadan kölgələnir, nadan yaşayır
Şair ürəyinin mərhəmətində.
Gülür yer kürəsi, ucalır insan,
Vətən, şairlərin məharətində.

Şair ürəyidir deyə Yer şarı,

Narahat döyünür, narahat yatır.
O da qəzəblənir, təzyiqi qalxır,
Qəzəb vulkanını içindən atır.

Elə qəzəbləndi ilin sonunda,
Yerindən oynadı oxu dünyanın ¹
Axdı sel ağzından, tufana düşdü
Qarıxdı acına, toxu dünyanın.

3.01.05.

Göylə Yer arasındayam

Hardasa,
Yüzüncü mərtəbədə olanlar
Az qalır
Buludlara baş qoyub yata.
Mən hər səhər
Göydən beş mərtəbə enirəm...
Axşamlar
Göyə beş mərtəbə qalxıram.
Ulduzlar sevinir, Ay fərəhlənir,
Üstümə göylərdən
Ay nuruna bulaşan,
Ayaqları
Ulduzların sap nuruna dolaşan
Fərəh enir.
Yerdəkilər mənə
Ulduza baxan kimi bafırlar.
Gözlərimdən gözlərinə
İşıq əli uzadıb əlləşirik,
salamlışıyıq.
Kimsə Yer in işığı,
Mən də Göyün işığı kimi,
Sarmaşırıq,
İşığımız gurlanır.
Mən ondan, o, məndən gur yanır,
Yer də, Göy də qürurlanır.
Gözləşə, sözləşə bilməsəydik,
Ocaqdakı yaş söyüd kimi
Korun-korun tüstülənəcəkdik.
Yayın günündə elə üşüyəcəkdik,
Günəşə qoysaydılar da
Çətin isinəcəkdik.

8.12.05.

Yeri insan udacaqdır

Yox dünyaca oyunçu,
Olsan necə oyunçu,
Bu dünya udacaqdır.

Yan, ya da yandır,

Sönəcəksən!
Sönməz,
Günəşi qoynuna almış

Qoca dünya!
Yoxdur həyatın izləri orda,
Uçma səmaya,
Yer cənnətli qucaqdır.

Dünya udur insanları!..
İnsan, yolu azmış,
Bir gün
Yeri insan udacaqdır.

17.11.05.

Geciksəydim bir an da

Yapışmışdım anama
Zəli kimi,
Doyub,
Anamdan ayrılıanda,
Geciksəydim bir an da
Yığılsaydı İran, ərəb,
Turan da
Mən olmazdım.

Doğulardı bir parça ət,
Sınmış ümid,
Sönmüş arzu,
Üzü dönmüş inam.
Gözü yaşlı qalardı anam!..

Dünyanın,
Mənli yeri boş qalardı.
Ana qəlbi qubarlardı,
Qəbirsanlıq şəhərdə,
Bir az torpaq qabarlardı,
Əl boyda daş oturardı.
Dünyanın,
Bir çörək yeyəni azalardı,
Bir insan az olardı,
Atamın
İskəndər dərdi azalardı.

Yazılmazdı yazdıqlarım,
Yozulmazdı yozduqlarım,
Azılmazdı azdıqlarım.

Bəli, dünya dağılmazdı,
Bu dünyanın
hamıya inanarı, aldanarı,
Ürəyi güzgü,

Mən ünvanlı
İskəndəri olmazdı.

21.06.05.

Hökümdar və şair

Şair

Siz bu gün dövlətdə böyük hökümdar,
Mən isə həyatda söz hökümdarı.
Kim daha güclüdür, deyin, hökümdar?

(Sükut)

Hökümdar

Dövlət ötürür, söz əbədidir!
Beləsə, güclüsən, söz hökmdarı!

Şair

Doğrudan böyüksən!
Haqqın var, hökmdar olasan eldə.
Kim bilir dünyada sözün qədrini,
Söz onu özütək ucaldacaqdır,
Ömrünü ömrütək uzadacaqdır.

Hökümdar

Söz hakim mülayim olsa nə qədər,
Ucalar o qədər, yaşamaz hədə.

Şair

Hakimin fərmanı neçə cürdüsə,
Şairin sözü də o xislətdədir.
Söz, kimin payına nə qədər düşüb,
O, o qismətdədir.

Dönən deyiləm

Qoy mənim üstümə Ay nuru düşsün,
Qoy mənim kölgəmdə işıq ərisin,
Qoy mənim üstümə ayı yerisin,
Dönən deyiləm!
Həyat pəncəsini aç a üstümə,
Qəm qılinc sıyırıb qaça üstümə,
Göy də ulduz-ulduz uça üstümə,
Dönən deyiləm.

30.11.03

Hər şeyin dili var

Hər şeyin dili var;
Nə deyir, nə danışır,
Arabir göz də vurur,
Ulduzlar arasında
bizdən küsən.

Gecə;
Ağsu dolaylarını çıxanda,
Olacaqlar, təhlükələr
Sürücünün ürəyini sıxanda,
İşıq diliylə danışır maşınlar.
Bu dili bilməyəndə
Kəllələşir, dalaşır maşınlar.

Anam, bacım xəmirin,
Dəmirçi dəmirin
dilini bilir.
Bənna daşın,
Aşbaz aşın dilini bilir.
Həkim xəstənin,
Bağban gülün dilini bilir.
Arxeoloqlar bir qırıq
Saxsı qaba baxanda
Yaşını, ilini bilir.
Şairlər də hər közün,
sözün dilini bilir.

23.08.04

Dünya qaranlıqdı
Mən işığı.
Dünya gözəl pəridi
Mən aşıqi.
Dünya qəmin torpağı,
Mən kotanı;
Şumlayıram,
Sevinc ilə tumlayıram.
Tumu səpindən qabaq
Saf-çürük edirəm,
Çürükləri tullayıram.
Hər gün alın tərimlə
Dünyanı at kimi sulayıram,
Əkin kimi suvarıram.

27.06.04

Ay ölü

Evimizin qapısı bağlı,
Pəncərəsi bağlı.
Yatıb evdəkilərin fikiri, ağılı...
Sən hardan keçib gəlmisən yuxuma?

Deyirsən;
Kimsəyə demərəm, qorxma,
Onu niyə etmədin, bunu niyə etmədin?
Ora niyə getmədin, bura niyə getmədin?
Sən ki, yoxsan!

Bunları kim deyib sənə, ay ölü?

Yuxu

Vahiməli
Gecənin qaranlığında.
Gözlərimi yumub
özümü atdım yuxuya:
Yuxu mənə içilməzdən içirtdi,
Yuxu mənə keçilməzdən keçirtdi.
Yuxuda qanadım vardı, uçurdum.
Dəvəquşu olmuşdum,
Saatda yüz kilometr qaçırdım.
Ayaqlaya bilmirdim qarışqanı,
Kəsirdim
Buş oğlu Buşların başını.
Yuxuda Yer kürəsi mənim idi,
Yox etmişdim qəsbkarı,
Silinmişdi - Mənim! Sənin!
Lüğətdən.
Adam oğlu adam idi hamı.
Hamıya ləzzət verirdi
həyatın tamı.
- Qatıq var, qatıq səsindən başladı
yuxumun zəlzələsi,
Nə yaxşı ki,
hərdən belə yuxular olur.

22.07.05

Bu nədir, İlahi

Məcnunlu səhrama
yağış yağır,
Ömrümü yumaq üçün
Günəş, yağışı Yerdən çəkir,
Təzədən yağmaq üçün.
Gözüm görür görünəni,
Görünməyəni duyuram.
Görüb duymayan gülür mənə.
O, mənim zahirimi,
Mən onun içini görürəm.
İçindəki qoyunları,
Tərs keçini görürəm.
O, mənə gülə-gülə,
Mən ona,
Ağlaya-ağlaya baxıram.
O, kimliyini bilmir,
Mən bilirəm, o kimdi.
Mən ona məchul,
Mən ondan gəlirəm.
Deyə bilmirəm ona,

Onda gördüklərimi,
Qorxuram, dəli ola.

Bu nədir, İlahi,
Ölümdən qorxmuram,
Əlimdən qorxuram,
Dilimdən qorxuram!
Apar məni başqa yerə.

25.12.05.

Ömrün fəlsəfəsi

Dünya, sənə
Tökə-tökə közümü,
Aldadıram özümü.
Hanı - Ərəm! - deyənlər?
Hanı - Nərəm! - deyənlər?
Köpüklənən çay kimi
Köpü yatıb çoxunun.
Ətəyi yerlə gedir
Yer isidən çufanın.
Söz qılıncı çəkənin
İzi yoxdu şəirdə.
İllər silib adını
Yoxdu xeyirdə-şərdə.

Mən də - Şairəm! - deyib
Oyunbazlıq elədim -
Söz üçün söz dalıyca
Quzu kimi mələdim.

Başım dəydi daşlara,
Ünüm çatdı quşlara,
Günəş kəsdi ipimi,
Yer bilmədi itirir
Şairini, itini!

Həyat dəniz,
Köpüklənib dağğ olan biz,
Sahilinə çırpılıb
Həyata dağılan biz!..

10.02.05.

Dünya mənə ləzzət verir

İlıq Günəş, sərin külək,
Pardaxlanıb sevən ürək.
Gül minnəti kimə gərək?
Dünya mənə ləzzət verir.

Körpə-körpə budaqlarda

Göyərçinlər öpüşürlər,
Fərəhlənən haça quyruq
Qaranquşlar ötüşürlər,
Dünya mənə ləzzət verir.

Oğlan qıza gül - söz atır,
Tez yetirir yaz küləyi.
Əsir nanə yarpağıtək
Həyəcandan qız ürəyi,
Dünya mənə ləzzət verir.

Nə fəlsəfə, nə fəsfəsə,
Yer, göy sanki girib bəhsə,
Sevgi hopub sözə, səsə,
Dünya mənə ləzzət verir.

30.04.05

Dünya və mən

Dünya yaralı quşdu,
Uçub sinəmə qonmuşdu,
Uçurtdum onu,
Qaçırdım onu,
Məni alçatdığı qədər
Alçaltdım onu,
Məni ucaltdığı qədər
Ucaltım onu!..
Mən gəzən torpaq idim,
Susub doyurdum onu,
Bir qəbiri boş idi
Ölüb doldurdum onu.

22.12.04

Təklük

Dünya, nəyin qalıb;
Buğaların ölüb,
İnəyin qalıb -
Törəmiyəcək.
Torpağın, daşın, inək,
buğa təri yemiyəcək.
Örüşlərin
Qurşağacan ot bitirəcək.
Otların dovşan itirəcək.
İnəklərin ot yemiyəcək,
Gözləri otları yox,
Tayını axtaracaq.
Nə olsun insan deyillər, -
Taysız qalan inəklər də
Ağlayacaqlar.
Göm-göy örüşü küllük bilib
Ağnayacaqlar.

11.02.06

Həyat fəlsəfədir

Həyat oyun,
İnsan oyuncaq.
Oyuncaq oynadır oyuncaqlar.
Həyat-alov,
Yanır, sönür
İnsan-insan ocaqlar.

Həyat fəlsəfə;
Bir ucu açılır,
Bir ucu düyün düşür.
İnsan bu qaranlıqda
Düyün eşir.

Həyat tufanlı dəniz;
Dalğalar zirvəsində,
Dalğalar arasında biz,
Həyat axtarıq -
Neçə-neçə milyon il
Keçir, tapa bilmirik.

Bəs niyə,
Bu dalğalı həyatdan
Qopa bilmirik?

Hər gün, hər saat
Həyat bizi aldadır,
Aldanırıq!
Çünki həyatın
Acısı da bal dadır!

23.07.06

Kədərli notlar

Qurğusun asılıb
Vaxtın ayaqlarından?
Niyə yerində sayır?
Başdan ayağacan
Dərimi soyur!
Kababdan əriyib
Tökülən yağ kimi -
Atıram eşqin közünə özümü;
Yanıram
tüstülünə-tüstülənə.
Göz yaşımı söndürən
Közümü.

Ağac dibinə
Ağlayan yarpaqlar kimi,
Ömrümün dibinə ağlayıram
Özümü.

Ağac kimi
Pöhrələyirəm misra-misra,
Uzadım ömrümü.

Ağac torpaqdan,
Mən sevgimdən alıram gücü -
Ləngidirəm ölümü.
Sevgim qurumasın deyə,
Qoruyuram bulaq gözümü.

Göz yaşım
yanığımıza yarpaqlayıb
Payızladı.
Tanrı da ömrümü
Qonşulara, qohumlara nisbətdə
Faizlədi.
Bu gün də ömrümü
Səhərə qoşub oyatdılar.
Baxma ki,
Qarşıdakı günlərim də
Yeyilməmiş çörək kimi
Boyatdılar,
Yeməyə dəyər!

10.02.06.

Dünya, səni əzizləməyə gəldim

Dünya, səni əzizləməyə gəldim,
Səni zirdən-zibildən təmizləməyə gəldim.
Gəldim ki, gözəlləri arayım,
torpağını darayım,
əlilinə, şikəstinə yarayım.
Çaylarını
səhra-səhra hörükləyim,
sənən ocaqlarını körükləyim.
Gəldim ki, kötükəmin nəvəsini böyüdüm,
insanlığın həvəsini böyüdüm.

Dəmir qanad geyib bayquşlar,
Daha Nuşirəvanı gözləmir,
özü ölçür,
özü biçir cehizini.
Dünya,
bu qədər itiləmə insan zəhnini!..

4.03.03.

Üç yol

Bir var,
ayaqları daşıyan yol,
Bir də var,

ağılın yolu;
Bu yol deyil
hər oğulun yolu.
Bir yol kişi, mərd yoludu.

Birinci yol, -
Başlı-qulaqlı insanla doludu.
İkinci yolda seyrəklikdi.
Birinci yolda
mal-qara da gedir.
İkinci yol, -
Məslək uğrunda səylikdi.
Bir yol da var,
o, səylikdi.
Gülüm, bu yol
nə mənlikdi, nə də sənlikdi.

Nə vaxt ki,
Üçüncü yol quruyacaq,
Hamı ikinci yola çıxacaq,
Dünyanı səadət qoruyacaq!..

18.05.04.

Mən

Yeddiyəm, işığam, məhəbbətəm mən,
Bəşəri sevgidə Məhəmmədəm mən!
Hamıya paylaram əldə nəyim var,
Təpədən-dırnağa məhəbbətəm mən!
Səsim muğam kimi ürək oxşayır,
Taram, kamançayam - məlahətəm mən.
Gözüm gözəlliyə heyrət oxuyur,
Heyrətin atası - məharətəm mən.
Qəm yemə İskəndər, nadan nə deyir,
Tanrı kamil yonan büt-qeyrətəm mən.

4.10.03

Yenə döyüş, qan

Yenə döyüş, qan,
Yenə günahkar insan!..
İnsan!
Hara gedirsən, İnsan?!
Dayan!
Niyə dağıdırsan
Qurub-yaratdığını,
Hər daşına, qumuna
Alın təri qatdığını?

Öz yuvanı əlinlə
Niyə uçurursan, niyə?
Öz elini elindən

Niyə qaçırırsan, niyə?

14.04.04

Hər doğulanla, dünya

Payız gəlir,
Mısmırığını sallayırsan,
Gördüklərinə görə?
Elə bil ki, peşimansan
Verdiklərinə görə!

Qış gəlir, ağarırsan
Qəzəblənmiş adam kimi.
Bulud yuyur üzünü,
Günəş qurulayır.
TorpağınÖ, qəbir-qəbir
İnsanları quyulayır.
Hər doğulanla
təzədən başlayırsan ömrünü,
Təzədən yazırsan
fərmanını, əmrini;
Başlayırsan yeməyə
İnsanın xəmirini, dəmirini
Sonra yarıb kürəyini,
Çəkirsən ürəyini,
Dünya.

Bu həyat

Yarım yoxdu
ömrü tənha gedirəm,
Tövşüyürəm, sevgisiz.
Qora bişir, əncir bişir budaqda,
Üşüyürəm sevgisiz.
İçim sonsuz səhradı,
Külək ulayır içimdə,
içimdəki arzuları,
Qara külək torpağından üzülən
kol kimi qovur,
Qoymur, nəfəs ala bir hovur.

Atamın
çaxmaq və çaxmaq daşına həsrət
qovam,
Yanmağa bəhanə axtarıram,
Qılgılcımdan alov doğam,
Gecəni boğam.
Halbuki,
nə çaxmaq daşı var, nə də çaxmaq,
Müşküldü

bu gecədən çıxmaq.

İçimdəki boşluq
Bermud üçbucağı kimidir;
Dəli-dolu, od püskürən
ümidlərimi kiridir.
Nəyə lazım bu ömrüm;
Kisə çəksin Əzrail,
Bu həyatın kiridir.
Bu həyat;
yaranışdan kirlidir!..

23.09.03

Göyəm

Beynim - günəşimdi,
Çiyinlər - dağlarımı,
Çaylar - damarlarımı,
Fikrim - dumanlarımı;
başım üstə açıb çətir,
yağır söz-söz, misra-misra,
sətir-sətir.
İçimin enerjisi
fırladır məni
ömrümün orbitində...
Aliyəm insanlığımla!
Qalan nə var,
var küçənin pişiyində, itində.
Göyəm,
dünyanın ağırları gəlib içimdən keçir,
ışıqlı gündüzümdən,
qaranlıq gecəmdən keçir...

26.02.03

Dahilər

Bəşərin
Təfəkkürü əl çatmayan,
baş çartlayan,
İstisindən beynin hüceyrələri
tumurcuq-tumurcuq çirtlayan
İsa, Musa, Məhəmməd,
Marks, Lenin zirvəsi var,
Stalinizm zümrəsi var.
Bəşərin;
sözləri zəncir kimi
bir-birinə bağlı,
Fikirləri enişli, yoxuşlu,
Lenin nəfəsli,
Stalin həvəsli cümləsi var.
hər cümlənin
milyonları oyada bilən

zəlzələsi, vəlvələsi var.
Bəşərin yol göstərən,
Cığır açan dahiləridir bu kəslər.
Bunlar olmasa,
bəşərin nəfəsi kəsilər.

9.10.02

Maşınlar

Elə bil, vaxtı
oğrudan, quldurdan qaçırdır,
əsrin yola qonmuş
ağ göyərçin qanadlı
anlarını uçurdur maşınlar.

Bəxti gətirmir,
Qovur, yetirmir, vaxtı tuta,
Put-put saati, anı
Başının üstündən ata,
Bir əsri bir nəfəsə uda,
maşınlar.
Qarşından gələn illər,
Əsrin maşınını görüb
Ayağa qalxır,
Gələcək hər əsr
özündən qorxur.

13.05.03

Qotur dünya

Dünya, səndən küsmüşəm;
Danışdırma sən məni,
Alışdırma sən məni
gözəllərinlə!
Demirəm; məndən ötrü
Sabahları kürülə.
Axıt məni Kür ilə,
At dənizə,
boğ məni öz əllərinlə.
Söhbətimiz, sözümüz
Baş tutmadı, yox!
Get, yerində otur, aşna,
Qal qaşına-qaşına,
Qotur dünya.

1.03.04

Dünya o dünyadır ki...

Bu dünya o dünyadır ki, -
iməkləməyə qoymur,
- can, can! - deməkdən doymur,
qaldırıb səni yerdən,
- Sağ ol! - Alır.
Çiçək verib aldadır,
qadın verir, bal dadır.
Asta-asta belini əyir,
öpəsən torpağı.

Dünya - sən bilən dünya deyil,
Kim nə deyir, yalandı,
həmişə öldürəcək,
ölən dünya deyil.

1.10.02

Fəhlə

Oturub metro qatarında,
Xumarlanır
Pəncərənin yel tutarında.
Yorğunluq gəzir damarlarında,
Qoymur oyana yvaxtında
Oturub ömrün beyin taxtında
Bir fəteh kimi.
Arxalanıb
ciblərinin boşluğuna
Yatıb səllimi.
Aparmır onu qatar,
Aparır ləpəli dənizdə yuxu.

Vəzifə iştahı yox,
Sərvət həvəsi yox,
Nə qəmi?!
Yuxusunda görür dəzgahını,
Eşidir
boşalan şurupun ahını...
Dünyanın
ondan da xoşbəxt insanı hanı?

Oyanacaq
qar altında qalan dağ kimi,
Silkinib tökəcək üstündən
Göy boyda yuxunu.
Proletar
Zəncirini qırarmış kimi
Gərnəşib qıracaq
Ətaləti, yuxunu.

Heyrətdə qoyacaq
Qatarda gedənlərin çoxunu.
Ömrünün barıdır, barı,
Budaq-budaq qollarında
Əllərimin qabarı.

Birdən atamı gördüm;
O, daş sözlər ilə
Baş misralar yazırdı,
Ev olsun.
Mən söz axtarır
Axtarışda azırdım,
Nə olsun?!...

9.04.04

Mənə verin Yer şarını

Mənə verin Yer şarını;
Dədə Günəş köynəyindən keçim.
And içim;
- Yerlibazlıq, dinbazlıq,
Rüşvətخورluq, dilbazlıq,
Millətçilik olmayacaq
Yerimizdə!..

Mənə verin Yer şarını;
Təpədən dırnağacan,
Hamıdan keçə bilsin
Xeyrimiz, şərimiz də.
Bəşər oğlu bəşərin
Qəlbi, ruhu boylansın
Hər təzə şeirimizdə.

Mənə verin Yer şarını;
Küçə damarları,
Yol damarları
Doldurum qanımla, Yer cana gəlsin.
Hara - Yağış! - desə, ora yağım mən,
Hara üşüyürsə Yer kürəsində,
Günəşin odunu ora yığım mən.
Allah laməkandı, - o, hər yerdədi,
Yerdə Allahlığı şairə verib,
Allah da baş əyir sözə, söz - Allah, -
Allahın dilini şairlər bilir!..

Mənə verin Yer şarını;
Açgözləri tox edim,
Silahları yox edim.
İnsan doğulan,
Yer üzünə dağılan,
canavarları -
Harınları, qarınları
İnsaflaşdırım,

İnsanlaşdırım,
Saflaşdırım.
İşə qoşum;
- Gətir! -götürləri.
Şumlayım;
- Ver, yeyim, ört, yatım
Kötükləri.
Səadət, sevinc olsun
İnsanların gördükləri!

Mənə verin,
Mənə verin Yer şarını,
Mən bilirəm neyləməli!..

5.03.03

Göy oğlu

(Uçan boşqablar nə deyir?)

Xoş gəlmisən,
göy oğlu!..
Sən kəpənək deyilsən, biz də gül,
Bəsdə bizə az gül!
Düş, görüşək,
Danışaq, gülüşək.
Biz, bizə - İnsan! - deyirik,
Siz nəsiniz?
Varlı, uğurlu nəsiniz?!
Bizdən uludu,
Yoxsa gəncdi nəsiniz?
Adəm gələndən gəlmisiz,
başqa yerdən?
Gəlirsiniz, tez-tez gəlin,
Niyə gəlirsiniz hərdən;
Nə vermək istəyirsiniz,
Nə aparmaq diləyirsiniz Yerdən?
Xoş gəlmisən,
Göy oğlu!..
Həmişə açıqdır üzünə,
Yer evimiz,
hər evimiz.
Çıxma başmaq seyrinə, Yerimizi!
Gəlmisən, gəl, süfurlənək.

25.06.03

BU YOL HARA GEDİR, İLAHİ?

Qarabağ harayı

(Mahnı üçün)

Qarabağım, Qarabağım,
Ürəyimdə qara dağım.
Et düşməni dağım-dağım,
Nə yatmısan, qarabağlım?!
Haray, haray! Mərd oğullar,
Verin dərdə dərd, oğullar!

Ayrılığın üzür məni,
Sənsiz ömrüm nə mənasız!
Həsrət üzür, boy atmıram,
Yaşayarmı quş anasız?
Haray, haray! Mərd oğullar,
Verin dərdə dərd, oğullar!

Qəlbimdəsən, torpağın,
Suvarıram göz yaşım ilə.
Sən Kəbəmsən, ay Qarabağ,
Qurbanlığam öz başım ilə.
Haray, haray! Mərd oğullar,
Verin dərdə dərd, oğullar!

Ay Qarabağ, bu gün mənsiz,
Sən xəstəsən, mən dərmanın.
Yol ver, ölüm qucağında,
Kim ölməsə, ver fərmanın.
Haray, haray! Mərd oğullar,
Verin dərdə dərd, oğullar!
cığırların sürülənmiş,
Yaylaqların çadırlanmış.
Yəhərlənmiş bədoy atlar,
cıldır düzün cıldır lanmış.
Haray, haray! Mərd oğullar,
Verin dərdə dərd, oğullar!

Ağdam, Şuşam, sizdən ayrı,
Mələr qalan bir quzuyam,
Adı, soyu daş alnında,
Mamır basan bir yazıyam.
Haray, haray! Mərd oğullar,
Verin dərdə dərd, oğullar!

“Axçı”, “Akper” sözlərindən,
Sızıldayır İsa bulaq.
Nalan gəzir cəbbar ruhu,
Susur batıb yasa bulaq.
Haray, haray! Mərd oğullar,

Verin dərdə dərd, oğullar!

Novruzluda novruz gülü,
Həsrətimdən saralıbdır.
Gözü yolda xarı bülbül
Qaçıb kola saralıbdır,
Haray, haray! Mərd oğullar,
Verin dərdə dərd, oğullar!

can Qarabağ! Deyə-deyə,
Sızım-sızım sızlayıram.
Ay oğullar, baharlanın,
Mən anayam, buzlayıram.
Haray, haray! Mərd oğullar,
Verin dərdə dərd, oğullar!
Düyməsini düşməni qıran,
Yaxası od köynəyinəm.
Əl vuram alov qarşar,
Ürək-ürək göynəyinəm,
HAy Qarabağ, HAY Qarabağ,
Haray, haray! Mərd oğullar,
Verin dərdə dərd, oğullar!

7.07.06

Ucalardan uca Tanrı

*Musiqisi Oqtay Rəcəbovun,
Sözləri İskəndər Etibarındır.*

Sənsən görən qəlbimizi,
Sənsən bilən qədrimizi.
Ucalardan uca Tanrı,
Əbədi gənc, qoca Tanrı.
Görünməyən, bu var olan,
canlıların sevgisi nə?
İnsan ömrü, zərrələrin
Qurban gedir sevgisinə.

Nəqarət

Peyğəmbərlik, dahilərik,
Bizdən bizə soruq sənsən.
Milyon ulduz, Günəş yansa,
Gözümüzə çıraq sənsən.

Möcüzəli tilsimlərin,
Açıldıqca toxunur hey.
Gizli qalan sirlərinin,
Əlifbası oxunur hey.
Həyat verir insanlara,
Qaranlığın, işığın da.
Gecələrdə dincəlirik,

Yol gedirik işığında.

Nəqarət

Tanrım

*Musiqisi Oqtay Rəcəbovun,
Sözləri İskəndər Etibarındır.*

Könlüm bu gecə eşqin ilə vəcdəyə gəlmiş,
Tanrım, quzu könlüm qarına səcdəyə gəlmiş.

Səndən baş alıb qiblə tərəf axdığı üçün,
Könlüm neçə dəfə baş alıb Dəcləyə gəlmiş.

- Gəl! Gəl! - dedi şeytan, nəfəsim cumdu qərarlız,
Bildim, nəfəsim şeytani da əzməyə gəlmiş.

can gəlməz idi, - Gəl! - deməsəydin, ulu Tanrı,
Gəlmiş, deməli, hökmünə can dözməyə gəlmiş.

Bir ayənə dəyməz həyatım, qalsa min il də,
Zənd etmə ki, könlüm həyata bezməyə gəlmiş.

İskəndərin ömrü keçə min dərdi-bələdan,
Qəvvəsdi, qəmin göllərini üzməyə gəlmiş.

7.10.2001

Ya Məhəmməd

*Musiqisi Oqtay Rəcəbovun,
Sözləri İskəndər Etibarındır.*

Doğulan İslamın günəşi sənsən,
Günəşin qoynunda böyüdü İslam.
Günəşdən od içib od oldu hər gün
Bərkidi, nə qədər döyüldü İslam,
Allahın elçisi - ulu Məhəmməd.

Hər dağın, təpənin öz zirvəsi var,
Bəşərin insanlıq zirvəsi sənsən.
Bu gün dünya boyu səsin yüksəlir,
İslamın sevinib-gülməsi sənsən,
Allahın elçisi - ulu Məhəmməd.

Bu dünya fırlanır sənə eşqinə,
Səndən işıq alır oğulu, qızı.
Adınla fəxr edir bütün nəsillər,
Sənsən ürəklərin baharı, yazı,
Ey ulu Məhəmməd, ulu Məhəmməd.

Quranımız nurlansın

*Musiqisi Oqtay Rəcəbovun,
Sözləri İskəndər Etibarındır.*

Qəlbimizdə doğulan,
Ömrümüzün yoluna
İşıq olub dağılan
Quranımız nurlansın,
Yer üzünü nurlasın.

Nəqarət

Ya Məhəmməd, Yerdə sən,
Günəşsən, nurlanırsan.
İşıqlanır ulduzlar,
Yandıqca nurlanırsan.

Boğ ürəkdə zilməti,
İmana gəlsin bəşər.
Ucal, yaşıl bayrağım,
Yaşaya bilməsin şər.

Nəqarət

Ya Allah, ya Məhəmməd,
Yer üzünə sən yar ol.
İşıqlansın ürəklər,
Həyat boyu sən var ol.

Allahın yoludur ömür yolumuz

*Musiqisi Oqtay Rəcəbovun
Sözləri İskəndər Etibarındır*

İslamın bayraqdarı, yolunda candan keçən,
Din yolunda döyüşdə nə inciyən, nə küsən,
Ya Məhəmməd, Ya Əli, Ya Məhəmməd, Ya Əli
Fəxr eləyir sizinlə bu yer, bu göy, asiman.

Nəqarət

Çox ucadı Allahım, çox adildi Allahım,
Bağışlayır, oxşayır - çox alidi Allahım.
Qadirdi hər hörmətə, mərhəməti tükənməz,
Sevsən sevər, sevdilər, məhəbbəti tükənməz.

Biz sizdən öyrənmişik eldə sual olmağı,
İslama rəvnəq verib Allaha qul olmağı.
Allahı, peyğəmbəri, dini bir insanlarıq,
Kim bizi böhtanlasa, biz onu nöqsanlarıq.

Nəqarət

Var qəzəbi, nifrəti, yağdıracaq odlu kin,
cəhənnəmdə yandırar - haqq yolunu azsa kim.
Var ol! Var ol! - söylərik din yolunda ölsə kim,
- Öl! - deyərik İslamı təriqətə bölsə kim.

Ucalardan uca Tanrı

*Musiqisi Oqtay Rəcəbovun,
Sözləri İskəndər Etibarındır.*

Sənsən görən qəlbimizi,
Sənsən bilən qədrimizi.
Ucalardan uca Tanrı,
Əbədi gənc, qoca Tanrı.
Görünməyən, bu var olan,
canlıların sevgisi nə?
İnsan ömrü, zərrələrin
Qurban gedir sevgisinə.

Nəqarət

Peyğəmbərik, dahilərik,
Bizdən bizə soraq sənsən.
Milyon ulduz, Günəş yansa,
Gözümü zə çırağ sənsən.

Möcüzəli tilsimlərin,
Açıldıqca toxunur hey.
Gizli qalan sirlərinin,
Əlifbası oxunur hey.
Həyat verir insanlara,
Qaranlığın, işığın da.
Gecələrdə dincəlirik,
Yol gedirik işığında.

Nəqarət

Namaz

*Musiqisi Oqtay Rəcəbovun,
Sözləri İskəndər Etibarındır.*

Namazla açılır hər səhər gülüm,
Namazla başlanır Tanrı, iş günüm.
Elə ki, oyanır el yuxusundan,
Əlləri asılır göy yaxasından.
Səninlə söhbətə başlayır bəşər,
Adınla ülfəti daşıyır bəşər.

Bu söhbət, bu ülfət ruh verir bizə,
Güc gəlir ürəyə, nur gəlir gözə.
Yer üzü oyanır hər gün namazdan,
Alır həyat eşqi Tanrı, namazdan.

Bizim əlimizdi sənin ətəyin,
Bal kimi söz süzür sözlü pətəyin.
Sübdən könül verib ülvi azana,
Müsəlman eşqinlə durdu namaza.
Gəlsək hüzuruna hər gün haradan,
Sənə qovuşuruq, ulu yaradan.

Hörümçək

Qulaq asıb Yerdən göyə,
Dalğalanan aha,
Qul olub Allaha,
Xilas etdin peyğəmbəri -
İslamı.

Sən xilaskarsan,
İnsan günahkar.
Ona görə:
Olsan Yer in harasında, -
Daşların, kolların arasında,
Ruzun gəlir.
İnsan axtarır, -
Ruzu dəlisidi.
Sənin ömrün
İnsanlıq dərsidi.
Sən dahi xilaskarı,
İnsan dahilərə qənimdi.

Sən ata, ürəyim ana oldu,
Təzə doğulan şeirimə.
Qarqara kimi açılırsan,
Yığılırsan içinə.
Nur sapınla toxuduğun naxışlar...
Baxdıqca,
Heyrətdən böyüyür baxışlar.
Məni görüb gizlənmə,
Sənə qıymaq -
İnsanın özünə qıymağıdı.
Sən görünən dəqiqələr
Günün üzə yığılan qaymağıdı.

3.12.05.

Allaha görə

Dünyanı yaradan Allaha görə
Gündüz gecəsidir, Günəş yandırır.

Günəşi yandırır, nurlana dünya
Cücündən dağadək görünə nə var.
Allah gecəsində Yeri güldürür.
Allahın səhəri gecələrdi ki,
Gecələr gələndə nuru söndürür.

29.11.04.

Haqqa gəlin, haqqa

Haqqa gəlin, haqqa! - Haqq! - Deyib fəryad eylərəm,
Nəsimini, Hadini, Sabiri yad eylərəm!

Haqqa gəlin, haqqa, xalqa yalan deyənlər,
Yanan sümüklərimi haqq üçün od eylərəm!

Haqqa gəlin! Yoxsa mən, haqqı zəfərləndirib,
Şəhidlərin, mərdlərin ruhunu şad eylərəm!

Haqqa gəlin, cənablar! Haqq ilə yoğrulmuşam,
Gözləməyəm kimdi kim, doğmanı yad eylərəm!

Həzrət Abbas qoludu haqq yolunda qollarım,
Haqqa tapınsa kafir, ona imdad eylərəm!

Haqqa gəlin, haqqa, ey...y! - Mənəm! Mənəm! - deyənlər,
Zülmü viran eyləyib, dünyada ad eylərəm!

Dünya gültür bizlərə pis üzlərin üzündən,
Pis üzlərə pis baxıb dadi-bidad, eylərəm.

27 avqust, 1999

Bu yol hara gedir, İlahi, hara

Bülbüləm, neçə gül kəsdi yolumu,
Baxınca sağıma, kəsdi solumu.
Ayrılıq yolumu, vüsal yolumu?
Bu yol hara gedir, İlahi, hara?

Getdiyim bu yolun gələni çoxdu,
Qarşıma o qədər yol, cığır çıxdı.
Neçəsi oxşadı, neçəsi sıxdı,
Bu yol hara gedir, İlahi, hara?

Bulud ürəyini tökür üstümə,
Yox olur, elə bil çökür üstümə,
Günəş əllərini çəkir üstümə,
Bu yol hara gedir, İlahi, hara?

Döyülür, gah döyür ölüm olumu,
Yağırım cığıra, yola ömrümü,
Çəkirsən, əlinə alıb əlimi,
Bu yol hara gedir, İlahi, hara?

Ayrılır, qovuşur hər gün yol yola,
Yaşadım, ürəyim eşqinlə dola,
İlahi, nur çilə getdiyim yola,
Bu yol hara gedir, İlahi, hara?

Tanrı möhürlədi

Ərəbistan torpağına
Gəlişimlə yağış yağdı,
Bu torpağa gəlişimi
Tanrı özü alqışladı.

Məhəbbətlə dolandım ki,
Kəbə məni nurlandırdı.
Yerə, göyə, insanlara
İlk eşqimi gurlandırdı.

Hacı olmaq ziyarət yox,
Sədaqətlə, mehirlədi.
Mən hacıyam! Ağ nur ilə
Bunu Tanrı möhürlədi!..

15.04.2000

Ulu Tanrım

Damardakı qanım - selim
Səndən axır,
Sənə qovuşacam əvvəl-axır!
Ulu Tanrım...

Məni mənə qiymirlər ki,
Məni məndə qoymurlar ki,
Yalan deyib,
Məni məndən çıxarırlar,
Yerdə dəli çoxaldırlar,
Ulu Tanrım...

Qaranlığı dağıtmadım,
Yalan yola dağ atmadım,
Ümidini doğrultmadım,
Alqışlama, bağışlama,
Ulu Tanrım...

Gündüz itdi, gecəm qaldı,
Sıxdım, sıxdım, cecəm qaldı,
Ayağımdan qopan naldı,
Arıyamsa, - sözüm baldı,
Ulu Tanrım...
Vətəndə söz kürsüsüyəm,

Mən zamanın körpüsüyəm,
Qəmlərini yığ üstümə,
Kədərini yağ üstümə,
Ulu Tanrım.

9.11.03.

Tanrı

Tanrı, məni çox üzmə,
Hər səhər çıx üzümə.
Öldürürsən, sözüm yox,
Şimşəyi çax üzümə.

Asma məni dilimə,
Dilim əqrəb kimidi.
Yalan görsə, çalacaq,
Dilim doğru kinidi.

Sıralandır sıramı,
Götür üzdən sarımı,
Yarıtmadın əvvəli,
Yarıt barı sonramı.

2003.

Ağaclar, insanlar

Kökübir budaqlar ağac üstündə,
Səadət bölüşür biri-biriylə.
Axşamlar - hələlik... deyib yatırlar,
Səhərlər görüşür biri-biriylə.

Buluda, Günəşə, Aya, ulduza,
Budaqlar əl açır eyni həvəslə.
Qablanıb səməyə yarpaq dodaqlar,
Həyatı içirlər eyni nəfəslə.

Sevgi çələngidir sanki budaqlar,
Gör necə eşq ilə çiçəkləyiblər.
İlahi, nə böyük sevincedi ağac,
Budaqlar sevgidən göyçəkləyiblər.

Birgə sinə gərir tufana, yelə,
Birgə yıxılırlar yıxılında da!
Bərabər böldülər qəmi, sevinci,
Birgə yox oldular, yox olanda da!

Bəs niyə kökü bir insan budaqlar,
Bu qədər mehriban deyil, ay Allah?
Bu dünya dağılır, bizdə hələ də,
Bu ondan, o bundan deyir, ay Allah?

07.06.03.

Allah! Allah!..

Günəşi sarı inək kimi
içimə sağıb,
İçimin ağrısını sıxıb,
Ağrımın içindən çıxıb,
Sənə sarı gəlirəm, Allah!

Yağışından,
Alqışından islanmadım,
Quru məni -
Qəzəbindən, nifrətindən
qoru məni,
Sənə sarı gəlirəm, Allah!
Gəlirəm ki,
Məni bir də biçəsən
İnsanlığın əyninə!
Gəlirəm ki, soruşam;
Səbrin nə vaxt tükənəcək?
Əyilməkdən əylənin
beli nə vaxt dikələcək?
Evi dağılmışların
evi nə vaxt tikiləcək?
Əyrini düz, düzü əyri görənin
Gözü nə vaxt töküləcək?
Gecələrin, gündüzlərin içindəyəm,
Axın-axın gedənlərin köçündəyəm.
Nə etmişəm,
Dərs bilməyən uşaq kimi
üzü mənə küncündəyəm?
Allah! Allah!..
Böyüklüyünü bildir,
İnsan! - deyib,
İnsan kimi yaratdığımı güldür!
Ağıl vermisən,
Kiminə yüngül,
kiminə ağır vermisən,
Kiminə noğul,
Kiminə nağıl vermisən,
Nağılçılıq eləsin.
Daha nağıl vaxtı deyil,
Daha Süleyman taxtı deyil,
Daha uşaqlar da inanmır
nağıllara
Yeni nağıllar gərəkdir
ağıllara! 5.05.03.

II

Yer uzaq, göy uzaq, mən uşaq
Dağ dirənir,
Daş dirlənir

yollarıma qucaq-qucaq.
Daş qırırım, yol yoruram,
Vaxtı hörükləyirəm
qulac-qulac.

Sən sonsuzluq,
Mən bir yumaq,
Açılıram sənə sarı,
Bir tükənsəm, bir də sarı.
Qırılmasın inad gücüm,
Oddan, sudan, daşdan keçim,
Su istəsəm, od ver içim,
Qaranlığın zəmisini
odla biçim,
Yol aç, yol aç, İlahi,
Sənə sarı gəlirəm...

- Əliboşmu gəlirsən?
- Yox, yox,
əlimdədir;
Bəşər üçün yanan ürək,
Bir də bənövşə boyun,
Saf diləkli köküm, soyum.
Yol aç, yol aç, İlahi,
Sənə sarı gəlirəm.

Məndən qabaq
ümidi yollayıram.
Ulu Tanrım, yalvarıram,
Yol aç, yol aç,
Sənə sarı gəlirəm.
Bu gəlişim səhv olub,
Apar, qaytar təzədən
Yer üzünə - torpağa
Səp məni - səp, təzə dən!..

06.05.05.

Əli nuru

İslam qanadlanıb uçan qartaldı;
Əli bir qanaddı, Ömər bir qanad,
Əli bir inaddı, Ömər bir inad
Biri qılıncdısa, biri qalxandı,
Biri oturanda, biri qalxandı.
Bu qoşa qanadla ucalır islam,
Böyük zəfərlərə uc alır insan!
Ya Əli, Tanrı qıymadı
Bəxtim sənə.
Vaxtın əlindən düşüb yetdim sənə.

Ruhun doyub səbrdən, çıxdı qəbirdən,
Nur çilədi üstümə, çimdirdim nurunda,
Təpədən dırnağacan.

Elə çımdım - elə bil işığa acam.

Üzü işıqlı oldum,
Dünyanın eşqi doldu ürəyimə,
Yerin aşiqi oldum.

Dedin: - Nə istəyirsən?
Nədir arzun, diləyin?
Nədən narahatdı ürəyin?

Üzümə şimşəklədin;
heyretimdən
Leysanladım məscidində.
İndi işıq saçıram
İnsan məclisində.

Ya Əli,
Eşidirəm deyirlər: -
Qismət ola başıma,
İskəndərin sağ əli.

Ya Əli,
Donmuşam heyretimdən,
Ruhun da narahatdı
Hümbətindən.

Böyüklüyünü,
Böyük insanlığımı gördüm,
Özümü eşqinlə hördüm.
Qovuşacam ruhuna,
Nə vaxt harada öldüm.

*Nəcəfi-əşrəf-2001,
Bakı-2006*

Sıx məni, Allah

Dolmuş arı şanıyam;
Sıx məni, Allah!
Sıx ürəyincə,
Sıx gərəyincə,
Sıx məni, Allah!

Günəş dolu işığam;
Sıx məni, Allah!
Sıx gecəyə, qaranlığa,
Ürəklərdə çırpınan,
Ürəyimə çırpılan nigaranlığa!
Sıx məni, Allah!
Ürək dolu sevgiyəm;
Sıx məni, Allah,
Sıx sevgisiz ürəklərə,

Sıx nə qədər gücün var!
Yetim qalan
Arzulara, diləklərə
Sıx məni, Allah!

Dolmuşam, Allah,
Sıx məni torpağına!
Sıx, sıx,
Ot bitməyən,
At getməyən yerlərinə.
Səsimə sıx,
Sözümə sıx,
Sıx məni, Allah!

Qönçəsi açmayan al gülə sıx,
Danışa bilməyən lal dilə sıx,
Sıx məni, Allah!
Sıx acıya şirin kimi,
Sıx kədərə fərəh kimi,
Ağlayana gülüş kimi!
Sıx, sıx,
sevənlərə görüş kimi!..

Arzulara yetmədiyim dünyadan
Çıx məni, Allah!
Çıx məni, Allah!..

12.08.03.

Yarəbb

Yarəbb, dərdim ağırıldı,
bir gün de ki, - İskəndər də fağırdı,
o da gülsün.
Yarəbb,
məənə də rəhmin gəlsin.
Bu təmiz,
bu dəniz ürəyi vermişən,
bəxtim hanı?
Dedin, - düzələr, səbr elə,
Səbrin yoluna baxdım, hanı?

Dünya, sənə gəlməzdim,
Məni qəmlər çağırırdı.
Gecikmişdim bircə gün,
Qəmin dərdədən çıxırdı.

Anamın ağrıları, -
Gözlərində qığılcım...
Anam sıyırdı candan
Oğul adlı qılıncım!

Gecə Aya,
Şimşəyə çəkdi məni.

Gündən çəkib
Günlərə əkdə məni,
Yaza, qışa,
Payıza çəkdi məni.

cücərdim, rişələndim,
Söz ilə tişələndim,
Yonulub şair oldum.

16.03.04.

Elə sevgi ver

Ümidin
tükdən nazik ipindən asılmışam,
Təkcə sənə qısılmışam,
Sərvət, zər istəmirəm,
Sevgimi üzmə, Allah.
Elə sevim
alovu qarssın,
Elə yanım,
Görənin tükü qalxsın.

Elə sevgi ver;
Ürəkləri təmizləyim,
dənizləyim,
Nəfsi itsin,
Təfəkkür beşiyi olsun,
Gecədən işıq alsın,
İnsan nur olsun, -
İşığında yol getsin
Gecə də.

İnsan olsun;
hər sözünə heyran qalaq,
Ətəyində namaz qılaq.
Qeydə qalaq.
Sənləşək, -
Dərdlərin azalsın.
Elə sevgi ver, məndən uzaq,
Planetləri dinləyim.
Nadanları
Toyuq arpa dənələyəntək dənələyim.

Elə sevgi ver;
Nəfsi öldürə,
Kor olan gözləri gördürə,
Ürəkləri güldürə.

19.01.06.

Səhər açılır

Gecənin əlini
kəsdi ətəyindən səhər,
Gecə yaralı əlini
cuna buludla bağladı.
Ürəyim gör necə çağladı,
Günəş də sevincdən nurunu ağladı,
Gəlin budaqlara çiçək bağladı,
Xaqani, Nəsimi qismətini,
Sabir hünərini
mənə vermədi Allah,
acı göz yaşı gələndə, gördü,
Sevinc gələndə mənə görmədi Allah.
Haray çəkdim,
harayıma gəlmədi,
Mənə məndən pisi göstərib
dərslədi.
- Şükür! Şükür! - dedirdib,
səhərə səslədi.
Heç kim heç kimi qınamadı,
heç kim heç kimdən küsmədi,
Allah.
Mən nə deyim,
sən hər şeydən agahsan,
Ona görə Allahsan,
Allah.

09.10.02.

Allah bilər sonrasını

Gəl, öpüm səni: -
Məhəbbətim,
Hisslərim, duyğularım,
hopsun sənə.
Fikrim,
Aydan arı -
Sudan duru arzularım,
Tapsın səni.
Zəy düşən su kimi durul,

Silkin acılardan, ağrılardan,
İnqilabdan sonrakı
Ölkə kimi
Təzədən qurul.

Dəyiş, -
Yayda həyat dəyişən kimi,
Döyüş, -
- Həyat! Həyat! - deyib
Torpaqdan çıxan
Otlar, cücülər kimi.

Yarpaq-yarpaq göz açan
Ağaclar kimi.

Günəş düşən kölgəmiz,
Təzədən cücər,
Bütün hüceyrələrim
Yeni həyat çulğasın.
Allah bilər sonrasın.

Dekabr, 2005

Allahım, haray

Papağımı tanımır
Nə Əli, nə də Vəli -
Dəli olacam, dəli.
Qarışqa-qarışqa yalanlar
Dağlanıb gəlir üstümə.
Küsüb Ay da, Günəş də,
Durub qəsdimə.

Doğru düşüb atından
Axan ulduzlar kimi.
Qeyrət axıb
Qeyrət qatından!

Haray! Allahım, haray!..
Yer heyrətdən, qeyrətdən
Baş götürüb qaçır
Ayağımın altından!..

27.12.05.

İlahi, İlahi, bağışla məni

Ürəyim sürünür ətəklərində,
Arıyam, balım var pətəklərində,
Ruhum sənə uçur küləklərində,
İlahi, İlahi, bağışla məni
Pöhrənəm, Günəşlə, yağışla məni.

Nur saldın üstümə, güldüm, İlahi,
Mən səni özümdə gördüm, İlahi,
Qovma, dərgahına gəldim, İlahi,
İlahi, İlahi, bağışla məni,
Pöhrənəm, Günəşlə, yağışla məni.
Sənin Məcnununam, eldən qaçıram,
Sənə, qanad geyib yeldən, qaçıram,
O qədər namərd var, Yerdən qaçıram,
İlahi, İlahi, bağışla məni,
Pöhrənəm, Günəşlə, yağışla məni.

Yet dada, imdada artır şeytanlar,

Yaxşını yamana qatır şeytanlar,
Yerdə nə qədər ki, dəli şeytan var,
İlahi, İlahi, bağışla məni,
Pöhrənəm, Günəşlə, yağışla məni.

Açdığım yol, cığır, iz itir, Allah,
Könlü könlün kimi mərd yetir, Allah,
Yerin Gülüstandı, gül bitir, Allah,
İlahi, İlahi, bağışla məni,
Pöhrənəm, Günəşlə, yağışla məni.

Quranın Günəşdi, qəlbə nur saçır,
Ürəkdə arzular, ümid gül açır,
Qəlbimdən qaranlıq heçliyə qaçır,
İlahi, İlahi, bağışla məni,
Pöhrənəm, Günəşlə, yağışla məni.

9.07.06

Qayıdın Allaha

*(Güclüdür, intiqam alandır Allah.
Sur-39, ayə 37)*

Yer də, göy də dağılır,
Hey bələlar doğurur,
Ayılın, insanlar,
Qayıdın, insanlar,
Qayıdın Allaha!..
Haqsız haqlı olduqca,
Buzlaqları əriyir.
Yalan doğru olduqca,
Lal dağları yeriyr
Qayıdın Allaha!..

Allah bezib bizlərdən;
Daşını yağdıracaq,
Çayını daşdıracaq,
Qayıdın Allaha!..

Zülüm ərşə dayanır;
Quruların oduna,
Yamyaşıl yaşlar yanır.
Qayıdın Allaha!..

Dəniz dağlar doğacaq,
Boşalacaq dolular,
Boş olanlar dolacaq,
Qayıdın Allaha!..

Allahın da niyyəti,
Əsəbi, qəzəbi var,
Əzabı var.
Allahın mərhəməti,

Allahın hörməti var.
Qayıdın Allaha!..

Eşidin gələcəyi,
Anlayanı, duyanı,
Xilas edin dünyanı!
Qayıdın Allaha,
Qayıdın Allaha!..

23.04.06.

Bağışla, İlahi

Eşqində - ah - edirəm,
Dərdini şah edirəm,
Bəlkə günah edirəm,
Bağışla İlahi,
Bağışla məni.

Əlim çatmır dərdlinə,
Gəlir canda dərd dilə.
Yet bəşərin dərdinə,
Bağışla İlahi,
Bağışla məni.

Sən hamıdan güclüsən,
Bizdə bizə güzgüsən,
Ürəklərin gözüsən,
Bağışla İlahi,
Bağışla məni.

Sənsən yoxdan var edən,
Suyu yağış, qar edən,
Düşməni dost, yar edən,
Bağışla İlahi,
Bağışla məni.

Görünürsən duyana,
Nəfsi sözlə doyana,
Kim var səndən o yana,
Bağışla İlahi,
Bağışla məni.

Başım üstə dolanan,
Çətir-çətir buludsan.
Səni bir an unutsam,
Bağışla İlahi,
Bağışla məni.

Yerə, göyə sahibsən,
Dalğalanan, ləpəli
Ömür dəniz, sahilsən,
Bağışla İlahi,

Bağışla məni.

Əl açıram qəlbinə,
Bir günahkar bəndənəm,
Çək məni, çək səbrinə,
Bağışla İlahi,
Bağışla məni.

Ulu Tanrı

Ey hey...y...
ulu Tanrı
- Ol! - dedin, oldu dünya!
Sən dedin: - İnsan üçün
Əbədi yoldu dünya!

Sən dedin, qara torpaq
Buğda, çiçək bitirdi,
Qara torpaq ölən
Qucağında itirdi.

Su dövr edir hökmünlə;
Yağış, bulud çən olur.
Duman gəlir elə bil
Göy yer ilə tən olur.
Əl çəkirsən başına,
Bəxti qara dünyanın,
Yel çəkirsən başına
Günəşindən yananın.

Vaxtı necə bölürsən; -
Tanıyasın hamını?!
Tanrı, necə bilirsən
Milyonların halını?

Hərdən pıçıldaırsan
Olacağı sən mənə;
- Allah eşqi vermişəm
İnsan oğlu, mən sənə!

- Saf ol! - dedin insana,
- Saf toxumsan, saf cücər!
Nəfis çürütdü bizi,
Saf qaldı, saf, cücülər.

Ağıldan bəla çəkir
Qurduğun yer kürəsi;
Nəfis doymur, bəlalər
Düşündürmür heç kəsi!..

Daraşıb insan yerə, -
Leşə canavar kimi,
Qorx ki, yeyə səni də

Şişə canavar kimi!..

Qovuşdurdun, torpağa
Sən yarı atdığını;
Təzələ təzə qanla
Tanrı, yaratdığını.

İnsanı

İnsanı
Buynuzsuz yaratmayıb Allah;
İnsanın buynuzu qəzəbdi, kindi,
İnsan qəzəblə, kinlə,
Hörməti, heyrətiylə
Bilinir kimdi.
İnsan Allaha yetə bilər,
Nəfsdən, nifrətdən soyula bilsə,
Özü
Öz içindən sıyrıla bilsə...

20.04.04

İlahi, sağ ol

İlahi! Sağ ol!..
Bu vüsal günündə ağla sığmayan,
yaddan çıxmayan
Səadət vermişən boyumdan dərin.
Bir sevinc vermişən çəkimdən ağır;
Qaldıra bilmirəm başımın üstə...
Bu sevinc günündə, bu şad günündə
Əzrail dayanıb yaşımın üstə.

İlahi, yol üstə, səfər üstəyəm;
- Hələlik - deyirəm bu səadətə.
Səfərdən sonra da həməən bu yerdə
Yetərik - deyirəm bu səadətə.

O qədər böyükdü bu səadətim,
Qorxuram, İlahi, səadətimdən.
İlahi, sən məni səlamət qaytar
Çıxdığım məhəbbət səyahətindən!..

17 mart 1998

Uşaqlarla görüşdə

Sağ olun, ay uşaqlar; -
Nuru parlaq işıqlar!

Şən olsun illəriniz,

Var olsun əlləriniz,
Adınızla öyünsün,
Sevinsin elləriniz!
Kişi yolu, mərd yolu
Nəsimidən dərs alın,
Eli sevin, sevdirin,
Ürəklərdə yurd salın.

Sağ olun, ay uşaqlar; -
Nuru parlaq işıqlar!

23 dekabr 1997

Kəbədə Tanrı ilə söhbət

Kəbə sənin mənzilin,
Qonağınam, a Tanrı!
Zərrəsiyəm bəşərin,
Zərrəni də gör, tanı.

Qoyub bəxti oxuna,
Çəkdim ömrün yayını;
Sıxdım sənin evinə
Tanrı, ömür payımı.

Əlim göydən asılı,
Dilim sözdən asılı,
Ömrüm tükədən asılı,
Boynum sənə qısılı!
Gəlib burda tökülür
Ömrün ərpi, paxırı.
Ümid təkcə sənədi,
Kim var səndən yuxarı?

Ağıl verib dedin ki,
Ağıl sənə bəzəkdi.
Ağıl məndə hələ də
İşıldayan bəcəkd.

Açılsa, yeri örtən,
İnsan ağılı beyindi.
Adam var ki, ağılı
Başda hələ peyindi.

Tanrı, bəşər övladı
Bax, gör nə halətdədir;
Günəş - ağıl verdiyin
İnsan cəhalətdədir!

ŞƏRQ HARAYI

Bağdadım

Bağdadım,
Görən gündən
Ürəyimi sənə bağladım.
Xaqani keçən
Küçələrindən keçdim,
Dəclədən, Fəratdan su içdim.

Bağdadım,
Əlləri içimdə söz axtaranım,
Seç, götür,
Seç, gətir
düzüm varaqlara.
Çox incitmə,
İçimdə söz qorası
İnsan yarası,
bombalardan uşaq
parası var.

Əllərini asta gəzdir,
İçimdədi Əl-Əmriyyə¹,
dağılmasın qaysağı
əl əmriylə,
Bağdadım, -
Bal dadım.

Buş oğlu Buşa teleqram

cənab Buş oğlu Buş, atan Buş 1991-ci ildə Bağdadda Əl-Əmriyyə sığınacağına sığınan 403 qoca, cavan, qadın, körpə ərəbi bir anda kül etdiyi üçün hələ də mühakimə olunmayıb və bu sənədli cinayəti terror hesab etmirsiniz. İraq partizanlarının vətənpərvərliyini böyük cinayət hesab edir və qisas eşqi ilə yanırırsınız. Bəs, 403 və sonrakı minlərlə qətlə yetirdiyiniz ərəbin atası, oğlu sizlərdən qisas almamalıdır?

- Yox!

- Niyə? Sən göydən düşməsən, ərəb yerdən çıxıb? Əgər belə demokratsan və demokratik bir ölkəyə başçısansa, əvvəl atanı Beynəlxalq Haaqa Məhkəməsinə ver, sonra da "İraq terrorçuları"nın məsələsinə baxarıq.

Amerika xalqı ağıllı xalqdır. O, səni də, atanı da məhkəmə qarşısında ağıladacaq. Bu, həqiqətdir. Həm də danılmaz və qaçılmaz həqiqət!

Çünki Siz atanızın qisasını, yəni şəxsi qisası ABŞ dövlətinin, xalqının qisasına çevirməklə vətənə və xalqa xəyanət edir və ona layiq övlad olmadığınızı sübut edirsiniz.

(Bu teleqram "Tək səbir"də ingilis və Azərbaycan dilində çap olunub.)

2003-cü il

¹ Əl-Əmriyyə - Bağdad kənarında yerləşənsığınacaqdır. Buranı 1991-ci ildə ABŞ bombalayıb və 403 kişi, qadın, uşaq kəülə dönüb.

Buş oğlu Buş,
bəşəri qana çalxama,
Yer şarını
tükdən asıb saflama,
Tük qırıqlar
Yer kürəsi
kömür kimi qaralar.

Ucuzlaşan Buş

Pırpızlaşan Buş,
sözümüzdə,
gözümüzdə,
ucuzlaşan Buş,
səsində, nəfəsində
gizlənilib qış.
Ürəyində, gözlərində dəvə kini.
Sən iş başına
gəldiyin ildən,
Fəlakət qoxuyur Yer.
Ölməkdə olan qu kimi,
Sən nəğməsini oxuyur Yer.
Dişində şirə qalıb
Əfqanıstanda,
Fələstində tökdüyün qandan.
Bəlkə də
Yerin ölümü başlayıb
Səni kimsə doğan andan?
Quduz Buş,
dünyanı -
ayaqlamaq istəyirsən,
Günəşi udan üfük kimi
dünyanı udmaq istəyirəsn.
Odur ki, əyrini yox,
doğrunu pisləyirsən.
Bəlkə də sən
Əzrayılın erkəyi yox, dişisisən,
Olsaydın Əzrayılın kişisi sən,
Görməzdin bu işi sən.

Ayağa qalx, bəşər oğlu,
Evinə girib
demokratiya qılınclı,
demokratiya kəfənli
Buş Oğru!
Göylərində uçur,
dəmir qanadlı bayquş,
quşbazı - Buş oğlu Buş!
İnsanam,
doğulmadım,
Buş əmrinə baş əyib

quruyum.
Doğuldum ki,
sinəmi səngər edib
Yeri Buşdan, buşlardan,
dəmirağız quşlardan
qoruyum.

Buş oğlu, Buş, çərənləmə,
Bəhanədi Səddam Hüseyn,
neft harayındasan, hayındasan.
Gündə yüz yol
Fikrində, xəyalında
dünyanın
şahlıq sarayındasan.
Tələsmə,
qurd niyyətin pozular.
Adın tarixə
“Quş ağılta Buş!” - yazılar!
Qurbanlıq qoyun deyil
bəşər sənə.
Şair könlümdən qopan
qəzəb şimşəyim düşər sənə,
kül olarsan!

Yer oğlu!

Yer oğlu!..
Kainat övladı gəlir qarşından!
Hazır ol! Ağılımla onu qarşıla!
Dərsdə söz düşəndə Buşdan, İraqdan,
Kainat övladı güləcək bizə,
Yartıcı insanlar! - deyəcək bizə!

19.05.03

İraqa bahar gəlir

*(20 mart Bahar axşamı ABŞ prezidenti
Buş oğlu Buş İraqı bombaladı)*

İraqa bahar gəlir,
Bu bahara gətirdi qış,
Buş oğlu Buş.
Bəşərə yalan deyir,
Olmayanı olan deyir
Buş oğlu Buş.

Yalandı dünya

Yalandı dünya,
Nəyi qalıb,
yalındı dünya?

Vəhşiləşən Buş,
Yer qazanı zayladın,
ye, ye,
yalındı dünya!..

25.03.03.

Əllərim səməyə Günəş uçurdu

Buş oğlu bəşərə meydan sulayır,
Əsrin əsəbləri hər gün gərilir.
Zəncirsiz, zəncirdə inləyir cismim,
Bütün duyğularım zəncir gəmirir.

Yer şarı içimdə çalxanan gəmi,
Ürəyim, ləpələ, dalcalanma ki,
Qoy gəmi uyusun, unutsun qəmi.

Buş oğlu Buşları qərq elə könlüm,
Dünya təhlükəsiz üzsün içimdə.
Bütün sənişinlər gülsün, çağlasın,
Dünya məhəbbətlə gülsün içimdə.

Bəşəri mərkəzdi sevən ürəyim,
Silahsız, əsgərsiz dünya quracam,
Sözə baş əyməyən qudurğanları,
Sözlə dindirəcəm, sözlə qıracam.

Allaha ağ olub Buş oğlu, hər gün
Günəşi küsdürüb göydən qaçırdır
Amandı! Buzlayır insan zirvəsi,
Əllərim səməyə günəş uçurdu.

2003

İraq şairi A.Bəndəroğluna məktub

Demokratiya sözüne
Bizi də oyatdılar,
Doyunca oynatdılar,
Gözümüzü bağlayıb
Qaranlığa atdılar...
İndi haray çəkirik,
Kimdi baxan haraya,
Qan xışqıran yaraya?
Yetə bilmir əl ələ,
Dağ atıblar araya.

Gədə minib at, çapır,
Açıq gözdən tük qapır,
Nadanlığa dözməyən,
Adamlar kəndir tapır.

Şairin yox, sözbazın,
Kitabı cild-cild çıxır,
Alimi həyat sıxır.
Söz yapırıq nadanla,
Mənim sözüm küt çıxır.
Gündəlik siyahıdan
Şairlər cüt-cüt çıxır.

9.05.04.

Demokratiya

Oturmuşam Bakıda -
ekran önündə,
Ekranın pultu uşaq əlində.
Dünyanı uşaq oynadır
Və göstərir
Kim harda nə qaynadır.
Baxıram, ürəyim göynəyir,
Görəsən, bu gördüklərimi
Buşlar, şiraklar, putinlər
görməyir?
İsrail torpaq yoğurur
Fələstində qan ilə,
Buş oğlu Buş gülür
Və bunu,
Demokratiya! - bilir.
İraqda;
Demokrat avtomatlar insan biçir.
Demokrat vertolyotlar insan biçir.
Demokrat tanklar
İçində körpələr yatan
evlərin üstündən keçir.
Baxıram
əsir Qərbin demokratiya küləyi,
Ağzı süd qoxulu insan tökülür
evləri budaq-budaq
şəhərlərdə, kəndlərdə!..
Düşünürəm;
Demokratiya zəlzələsinə
düşüb bəşər,
Qorxuram,
Yer kürəsi Günəşin
əlindən düşər...

10.09.03

XXI əsrin faşizmi

Ömrüm mənimlə gedəcək
Dünyanın hər yerinə.
Ölüm mənimlə gedəcək,
Sülh yerinə, hər b yerinə.

Qəribədir bu ölüm,
Əl verirəm, əl vermir; -
hələ yetişməmişəm,
Məni dərmək əl vermir.

Qurulacaq məhkəmə,
Söz verilməyəcək heç kimə,
- Hamını ayaqlar gətirib - deyib,
Ayaqları həbs edəcəklər.
Mən də, ömrüm də, əllərim də
Ayaqlara qurban gedəcəyik,
həvəslə!
Bu, bir qürur olacaq
Gələcək nəslə.

Hamımız - Urra-a! - deyib
Yamanlarla, pislərlə
Birləşirik!
Qorxaq ziyalı deyilik ki,
deyək - fikirləşirik!..
Biz yaxşılar qalib gələcəyik
Və pislərə güləcəyik!
Biz, dünyanı yalansız, palansız,
Müharibəsiz görəcəyik;
Baxma ki,
XXI əsrin faşizmini cücərdib
Buş..
Dözürük,
Əbədi olmur qış!..

27.08.04.

Quş qripi - Buş qripi

Ayam, göydən baxıram,
Günəşəm, göydən axıram
Dünyanın içini görürəm,
cikini-bikini görürəm,
Dünyanın
yediği boğazında qalıb.
Dünyanın içəlatı pozulub,
Nəbzi azalıb.
Mən bilirəm,
Dünya itirib, qazanıb?!
Dünyaya ağrı verir
Yediği namərdlər,
Çəkdiyi dərdlər.

Buş ilişib
Bu dünyanın boğazında,
Nə qaytara, nə uda bilir.

Dünya zökəmdi;
Neyləsin qoca dünya,

Yüzü tikən, mini sökəndi.
Dünyanı quş qripi yox,
Buş qripi məhv edəcəkdir.
Görəsən,
Allah dünyaya
nə vaxt rəhm edəcəkdir?

22.07.06.

Quran ayəsinə çəkib dilimi,
Hər səhər nəfsimi təmizləyirəm.
Əlimdən nə gəlir, mən ürəyimdə,
Sənə nifrətimi əzizləyirəm.

6.03.04

Vaşinqton

Vaşinqton şəhəri,
Bir vaxt səni görməyə tələsirdim.
Adın çəkiləndə,
həsrətin küləyindən
Yarpaq kimi əsirdim.

Buş oğlu Buş,
Səni elə iyləndirib,
Məni səndən iyrəndirib
Çıxartdı ürəyimdən!

8.12.05

Buşu, hər gün
Düşməni kimi yaxalayıram,
La İlahə İllallah-deyib
- Buş deyən dilimi
Ağzımda yaxalayıram.

* * *

Buş oğlu Buş,
Sənin boyda dərdi var;
Dünya yata bilməyir...
Dinlik tapa bilməyir.

Bu tarixdi

Bu tarixdi, mən yazdım;
Buş oğlu Buş, mən sənə,
Qələmimlə qəbir qazdım.

Şərq harayı

*Təəssüf, çox təəssüf ki,
uzun illərdi müharibə əsasən
Şərq ölkələrində gedir. Nə üçün?*

Bəsdı, müsəlman kişilər, qorxmayın,
Məntiqə, mənaya varın, toxtayın!

Atmamış əl bir qəzəbə, bir kinə,
Bir düşünün, fikr eləyin bir gilə,
Düşmən edir kimləri kimlər kimə;
Bəsdı, müsəlman kişilər, qorxmayın,
Məntiqə, mənaya varın, toxtayın!
Mın ildi düşməndi ərəb ərəblə,
Bir-birinə diş qıcıdır tələblə.
Kimdir edən Misiri qanlı Hələblə?
Bəsdı, müsəlman kişilər, qorxmayın,
Məntiqə, mənaya varın, toxtayın!

İndi bir ev, ailə qurur ölkələr,
Nur geyinib gözdən itir kölgələr,
Bizdə didir bir-birini bölgələr,
Bəsdı, müsəlman kişilər, qorxmayın,
Məntiqə, mənaya varın, toxtayın!

Xırdalanıb hansı kama yetmisiz?
Hər biriniz bir ölkədə yetimsiz!
Yox var olub, siz əriyib itmisiz;
Bəsdı, müsəlman kişilər, qorxmayın,
Məntiqə, mənaya varın, toxtayın!

Nifrəti boğ, sən də ucalt Şərq evi,
Viranə qalsın dağılıb şər evi.
Biz də bilək öz evimiz hər evi,
Bəsdı, müsəlman kişilər, qorxmayın,
Məntiqə, mənaya varın, toxtayın!

Yer evimiz, göy damımızdır bizim,
Hər bəşər oğlu hamımızdır bizim,
Kimsənin halı halımızdır bizim,
Bəsdı, müsəlman kişilər, qorxmayın,
Məntiqə, mənaya varın, toxtayın!

Etdi Mühəmməd bizi yerdə qardaş,
Oldu könül şərdə, xeyirdə qardaş.
İtdi, ələ düşmədi bir də qardaş;
Bəsdı, müsəlman kişilər, qorxmayın,
Məntiqə, mənaya varın, toxtayın!
Dildə şüardır kişilik qeyrəti,
Cüt-cüt olub başlayırıq qeybəti,
İldən-ilə Şərqin itir qiyməti,
Bəsdı, müsəlman kişilər, qorxmayın,
Məntiqə, mənaya varın, toxtayın!

Sözlərimin düzlüyünü yoxlayın,
Birlik edin! Qorxmayın, ay qorxmayın!
Bəsdə suvardıq qan ilə torpağı,
Toxtayın, ay toxtayın, ay toxtayın!

24 fevral, 1996

BALACA BÖYÜKLƏR

Göy üzünə - Mənim! - dedim,
Göy də mənə qənim oldu.
Yer, mənimdən! - Dedim, güldü,
Yerin altı mənim oldu.

* * *

Əzəmətdi, vüqardı,
Yazda güldü, çiçəkdi,
Qışda qardı, Şamaxı.
Yalan dedik, həyadan,
Yeri yardı, Yerə girdi Şamaxı.
Qədimdi, çox qədimdi,
Adəm, həvva gələndə,
Bəlkə vardı Şamaxı?!

* * *

Bu yurdun tarixi qədim, çox qədim,
Həyat, bu sözümlə deməyə gəldim?
Söz deyib ürəyi boşaltdım, fəqət,
Təzədən qövr edib püskürdü dərdim.

* * *

Sənə köklənmişəm, sənə, ay gözəl,
Hər gün səni çalır duyğu tellərim.
Havana oynayır ürəyim, dilim,
Küsürsən, gözümdən daşır sellərim.

* * *

Gəlmisən saymazına,
Gedirsən saymazına.
Mən qaldım yana-yana.
Yanmazları yandırmağa,
Mən alovdan götür bir az.
Düzüm-düzüm söz demişəm,
Qanmazları qandırmağa,
Bir düzümlə götür barı.

* * *

Payız vaxtı
Arı görən gül kimi,
Allanıbdır,
Ballanıbdır dodaqların.
Sevincləri özgələ,ə,
Zülümləri mənə qalıb.
Qınamıram səni gözəl,
Taleyimi, bəxtimi
Doğulanda, ilan çalıb.

* * *

Səni elə sevirəm,
Belə sevgi görünməyib.
Unutma ha... a...
Bu sevginin yanında,
Bu sevginin yanında
Nifrət yatır. Oyanar!

* * *

Nə böyük yazıqsın, ey ulu insan,
Pul üçün insana yalan deyirsən.
Nə alçaq, rəzilsən, - İnsanam! - Deyən,
Olmayan işlərə - Olan - deyirsən.

* * *

Sən mənim qəlbimə axa bilmədin,
Qırıldı körpülər səni görəndə.
Düşündüm: - İnsansan! - Sinəmi açdım,
Qəm dolu dəryalar sənə gələndə.

* * *

Bu nə oyundu, gülüm,
Qədimsən,
Qəlbimsən,
Mənimsən! Sənsizlikdə!
Tükənməzmi bir oyun,
Söhbət açaq səssizlikdə.

* * *

A dərdim, sən mənim ürəyimdəsən,
Sənin hambalınam, kürəyimdəsən.
Bilmirəm nə ilə girdin qanıma,
Bəlkə də suyumda, çörəyimdəsən?!

* * *

Əvvəl;
Vətənimiz, obamız-elimiz, sonra evimiz!..
Yoxdursa; Vətənimiz, obamız-elimiz,
Yoxdur evimiz!..
İllərdi vətəndən
Qatar-qatar torpaq açırıq,
Ev qoyub qaçıırıq!..
Vətəndaş,
Bəsdir oldun evdaş!..

Dostum Mail Alcanova

Mail müəllim, həyatdı;
Qənd əriyər, su, bal olar,
Duz əriyər, su, lal olar.
Bulud yağar - əriyər,
Torpaq gülə çevrilər.
Ürəklərə sevgidən
Xal düşər, can əriyər,
Sevilməyən sevilər.

* * *

Bu dünya baş-ayaqdı!
O, sayacaq yerində.
Nə qədər baş, ayaqdı!..

* * *

Əl uzatdım tənəyə,
Əlim üzümdə qaldı.
Gördüm sənin üzünü,
Əlim üzümdə qaldı.

* * *

Gedirəm, gəlirəm qapına yüz yol,

Ay insafsız,
- Qonağım ol - demirsən.
Sevgi verib hisslərini oyatdım.
- Alışmısan, sinəm üstə
- Çırağım ol - demirsən.

* * *

Analar oxşayır öz balasını,
Şairlər oxşayır söz balasını.
Qızlar cilvələnir, şölələnilər,
Şairlər çəkirlər göz bəlasını.

* * *

Gör kimin yanında, kimdi dolaşan,
Belə haqsızlığa dözə bilmirəm.
Adımı qoyurlar sonda - dalaşan!

* * *

Çoxsa da dünyanın dərdi, bəlası,
Mənəm bu dünyanın qəm mübtəlası.

* * *

Xan çinar,
Hamıya ucadan baxan çinar,
Qürurlanır, sevinir
Boyuna baxan, çinar.
Payız gəlir,
Açılır yaxan, çinar,
Saralır rəngin, çinar.
Bu duruşa, qürura
Yaraşmır qorxu, çinar.
Səni bizdən ayırır
Aparır yuxu, çinar.
- Hələlik! - Deyirsən,
- Hələlik! - Deyirəm.

* * *

Sən yalan danışırısan,
Yalanla alışırısan.
Körpə-körpə yalana,
İsti qucaqsan,
Cəhənnəmdə bucaqsan.
Həqiqəti qarsacaq
Ürək adlı qazanda
Yalan bişirən ocaqsan!..

* * *

Bu gün səni görmüşəm
Gözlərim murdarlanıb,
Tutulub dilim,
Bir gözəl axtarıram
Gözlərimi gözəlliyə çəkəm,
Təmizləmə dirilim.

* * *

Gül ahı,
can incidir gül ahı.
Ölsün, varsa hər kimin
Gül yanında günahı!

* * *

Səhəri açılmayı bu qaranlığın,
Tökülür üstümə nigaranlığın,
Elə bil yaralı qaçan dovşanın,
Tökülür al qanı üstünə qarın.

* * *

Kükrəyəm, çağlayan dənizlər kimi,
Bəşəri çiyində əzizləyirəm,
Hər gün ürəyimi dalğalandırıb
Dibindən üzəcəm təmizləyirəm.

* * *

* * *

Bülbüləm, vətəndə cəh-cəh vururam,
Başımın üstündə qıy vurur Günəş.
Başı qarışıqdı, tovlayır məni,
Hələlik solmağa qoymayı Günəş.

* * *

Məni qorxulardan keçirtdin,
Qanını şerimə içirtdin,
Özünü sözümə köçürtdün,
Hər sözü, şerim sənsən,
Qalar yaratdığı, sənsən,
Ürək.

* * *

Ağla ki, boşalsın bulud gözlərin,
Görüm gözlərinin səmasını mən.
Sökülsün dan yeri hayla-harayla,
Eşidim gözlərin sədasını mən.

* * *

Sənə ürəyimin işığı düşüb,
Rənglərin seçilir biri-birindən.
Səni Əzrayılın əlindən aldım,
Demədin: - çox sağ ol, öldürildən!

* * *

Vaxtım çatmayı...
vaxtım çatanda
bəxtim çatmayı.
Gözüm qalıb yolunda,
Bağrım çatlayır.

* * *

Mən Bağdadda,
sən Bakıda...
Ürəyim sızlayır,
sənsizliyə qar yağır deyə,
ürəyim buzlayır.

* * *

Kəbə! Səndə təmizlənilib büllur olmuşam,
Tanrının üstümə saldığı nurla;
Tanrı möhürləyib ziyarətimi,
Hacıyam! Gəzirəm Yerdə qürurla.

** *

Xoş gəlmisən, ay Əzrail,

Nə var, nə yox, sən necəsən?
Yar aparıb umduğunu,
Boş gedərsən bu gecə sən.

* * *

Dilin niyə şərab olub?
Şərab qalıb xarab olub!

* * *

Hünər yoxdu
bu dünyanın kimsəsində,
Keçib gələ, qonaq ola
Gülüm, hüsnün süfrəsində.
Hüsnün tamaşasında
Könlümə düşən işıq
Məni elə yandırıb,
həkim dərman içirdir
qaşığı-qaşığı.
O gündən yuxular görürəm, -
qarma-qarışıq...

* * *

Bu hicrana dözən canı,
Hicran ilə dəfn eləyin,
Bu əməldə bir günahım
Varsa, məni əfv eləyin.

* * *

Kimsə can həkimi, göz həkimidi,
Şairlər dünyanın söz həkimidi.

Eşq!
Eşq söz deyil,
Məhəbbətin toxumudur,
Hər ürəkdə cücərməz!
cücərsə də, güc gəlməz.

* * *

Bu yol necə qıسادı,
Gedir qaranlığacan.
Bu yol necə uzundu,
Gedir işıqlığacan.
O çağları tapmadım,
Getdim uşaqlığacan.

* * *

Əllərin əlimdə çıraqdı,
İşığında şer yazdım.
Əllərin əlimdə söndü,
Gülüm, yolumu azdım.

* * *

Gecənin sözü qara,
Gündüzün sözü ağdı.
O, bunu söyəcək,
Bu, onu,
Nə qədər ki, sağdı.

* * *

Aç ovcunu, ağlayım,
Göz yaşımı üzə çək.

Çək gözümün yağını,
Pas bağlayan düzə çək.
* * *

Söz atomdu - fəlakətdi.
Amandı,
nadan sözə toxunmasın,
Lal sükutun
ölüm nəğməsi oxunmasın!
* * *

Hava rütubətli, yarpaqlar nəmdi,
Səmada quşlar da uçur ahəstə!
Sübh çağı Bakını yalayıb keçib,
Dilinin şəhi var hər şeyin üstə!
* * *

Bu yolum, - həyat yolu,
Həyatın boyat yolu.
Görən hardan başlanır
Füzuli, Boyat yolu?!
* * *

Ətəyindən asılmışam,
Allahım.
Qaldır məni yanına,
Ətəyini kəs ya da.
Nadanına bağlayıb
Atma məni gəl, oda.
Vermə nadan doğmaya,
Qul elə qanan yada.
* * *

Ürəklərin sözüyəm,
Bulaqların gözüyəm,
Nadan, sözüün doğrusa,
Doğra məni, dözüürəm.
* * *

Olmayanı olan kimi deyənlər,
Dal qapıdan töküləni yeyənlər,
Hürsün, hürsün! İt hürməsə, darıxar!
- Mən də varam! - demək üçün
Pıspısa iy buraxar!
* * *

- Sabir! - deyir ürəyimiz!
Hər addımda, hər qarışda
Sabir olur gərəyimiz!
* * *

Sanma yalan olandı,
Yalan ki var, ilandı.
Həqiqətlər sarayı,
Yalan ilə talandı.
* * *

Ulu Tanrı! Mənə də üz tut barı,
Bəs deyilmi, imtahana çəkildim?
Qocalıram - kiçilirəm günbəgün,
Bəs deyilmi, tikilmədim, söküldüm?
* * *

Ulu Tanrı! Qızılgüləm kolluqda,
Kol böyüyür, görünmürəm, itmişəm.
Saralmışam, ləçəklərim tökülür,
Elə bil ki, daş üstündə bitmişəm!

* * *

Əriyir həyatım, əriyir ruhum,
Əriyib tökülür qoynuna, Vətən;
Bu, mənim borcumdu, verirəm sənə,
Bu, minnət deyildir boynuna, Vətən.

* * *

Qasıq deyiləm ki, aşa əyiləm,
Kəsək deyiləm ki, daşa əyiləm,
Siyasət meydanı qartalsız qalıb,
Yoxdu bir dolu baş, başa əyilim.

* * *

Ürək əlimdə quşdu,
Ürək əlimdən uçdu,
Daha canlı deyiləm,
Hüzurunda əyiləm!

* * *

Tanrı qismətidi, a şeirim, səni
Yazdı günlərimin görəcəyinə.
Ümid qatarına mindirib səni,
Göndərdim ömrümün gələcəyinə.

* * *

Narım gülövşə deyil,
Gülüm bənövşə deyil,
Ay daş atan, daş atma,
İskəndər şüşə deyil.

* * *

Mənim sinəm
Günəş udan göy kimidi.
Gözlərimin işığı
Al GGünəşin külüdü.
Vətən ağac, yarpağam,
Bir də gördün,
Payız gəldi, kürüdü.

* * *

Əvvəl
Ömrüm yedi dünyanın nəyi var,
Sonra, dünya yedi ömrümü.
Dünya boynuna almadı günahını.
Dedi: - Yerinə yetirdim Tanrı əmrini.

* * *

Sözündən ürəyim elə üşüdü,
Dedim ki, - bu, soyuq qışın işidi.
Ömrümün günləri zəhərləndilər,
Dilin zəhər dolu ilan dişidi.

* * *

Yenicə istəyirdi
Ürəyim səni duya,
Yolun, izin qurtardı.
Doğrudanmı, qısasən,

Bu qədər, dünya?!

* * *

İskəndərəm, dərdim çox,
Qəm gülləri dərdim çox,
Dərib günə sərdim çox,
Qurudub ruzu edim.

* * *

Etibarın oğluyam,
İskəndərin nəvəsiyəm,
Etibarın, Elnurun,
cahangirin dədəsiyəm.

* * *

Söz buludundan yağıb
Yamaclarda sızqovlanan sözləri yığıb
Söz çayına axan sözlərin dərəsiyəm.
Söz ümmanına, dənizinə söz daşıyıram.
Hər gün ömrümü belə başlayıram.

* * *

Ocağı ocaq olsa,
Buxarısı əyri olsa da
Tüstüsü düz çıxar evin.
Havasına yad nəfəsi qarışsa,
Divarları adam sıxar evin.

* * *

Sağ əlin sol ələ yazığı gəlir,
Sağ əlim sol əldən güclüdür deyə.
Dilim gözlərimə paxıllıq edir,
Gözlərim həyata güzgüdür deyə.

* * *

İşığı üzümdə sınan sonam,
Sən günəş olmusan, mən Ay,
Səni sevəndən.
Sənsiz olsam,
- Ay tutulub! - deyərlər.

* * *

Qanqal qızılgül olmaz,
Qızılgül qanqal olmaz.
Qanmazlar qana bilməz,
Qananlar qanmaz olmaz.

* * *

Səninlə savaşım da
Gözlərimdə ölümü gördüm,
Əlim susdu.
Əzrayıl qorxaram deyə,
Bəlkə də utanıb uzaqlaşdı
Və
Səni pusdu!
Səhər qapınıza tabut qonmuşdu...

* * *

Gördüm sinəni dağlı,
Sinəmə çökdü ağrı.
Görüm kimsə qalması
Eldə qapısı bağlı.

* * *

Halalım haram oldu,
Sinəmdə yaram oldu,
Əzizənin üzündən
İt gəlib yarım oldu.

* * *

Gedir son ucuna dünyanın ömrüm,
Harda qırılacaq? Deyə bilmərəm.
Götürüb çiyinə Yer kürəsini,
Nə vaxt yorulacaq? Deyə bilmərəm.

* * *

Əvvəl şaqqalayın məni,
Sonra birləşdirin
İkiyə bölünmüş Azərbaycan kimi.
Soyutsa, bu soyudar
Özümdə özümə olan kini.

* * *

canımı canına qurban demişəm
Gəl, apar ürəyin nə vaxt istəsə.
Bütövəm, kamiləm, xəyanətim yox,
İnanma, bir nəfər məni pisləsə.

* * *

Buluddan sıyrılan quşbaşı qartək,
Özünü sinəmdə tapasan, gülüm.
Əriyib torpağa hopan qar kimi
Əriyib qəlbimə hopasan, gülüm.

* * *

Bahar gəlir,
ömrünü sürmüş,
Təpədən dırnağacan çürümüş,
Ağaclar oyanmayır;
Çırtdamır tumurcuq dodaqları
Yarpağa hamilə deyil budaqlar...

* * *

- Salam, səhəri mənsiz.
- Salam, səhəri sənsiz!
- Sağ ol, axşamı mənsiz.
- Sağ ol! Axşamı sənsiz!

* * *

Par-par parıldayırsan,
Günəş altda qızıltək.
Günəşlə yox, əzizim,
Səninlə qızır ürək.

* * *

Üzünə o qədər xal düzülüb ki,
Elə bil üzünə kişmiş dağılıb.
Ürəyim güzgüdür, əks edib xalı,
Mənim ürəyimdə əksi dağ olub.

* * *

Olmadın yorğanım, nə də döşəyim,
Yaşa nadanlıqla, yaşa, eşşəyim.
Törəmə, varlığın həyata bəsdı,

Doğuldun, yaşadın, bu da bir nəsdı.

* * *

Özündədahilər özündə qalıb,
Yaşadıb ömrünü hədə, boş yerə.
Hamı - Mən! Mən! - deyib qulaq batırır,
Xalqımız möhtacdı şairə, şeirə.

* * *

Ah, mənim ürəyim, mənim gözlərim,
Sən niyə duyursan, niyə görürsən?!
Tərif de nadana, şişsin, qabarsın,
Eşşək adam olar? Niyə gülürsən?!

* * *

Bir dəri, bir sümük üstündəyəm mən,
Özüm öz ömrümün qəsdindəyəm mən!

* * *

Əzizim, çox yaxşıyam,
Yaxşıyam, çox yaxşıyam,
Ana adlı buludun,
Bir damla yağışıyam.

* * *

Bu yazılar şeir deyil
sözün, şeirin çirkidi.
Bunu yazan kimdisə
şair deyil, çərçidi.

İki dəlinin söhöğbəti

Sən dəli,
Mən dəli.
Mən dəlinin sən dəliylə nə işi?
Sən dəlinin mən dəliylə nə işi?
Qoy söyüşsün,
Qoy döyüşsün ağıllılar!
Qoy qaraya ağ desinlər,
ağa-qara!
Baş qoşmayaq biz onlara!

* * *

Ayaqlamadım qarışqanı,
Qorxdum
Tanrı eşidər qarğışını!
Ayaqlamadım qarışqanı,
Eşidirdim alqışını!
Eşidirdim qarışqanın
- Qarışqalar,
insanlığa güvənin! - çağırışını...

* * *

Bir kərə açılıb,
Bir kərə bağlanan cibləridi
bu torpağın qəbirlər.
Bu dünyanın
kimsə deyil vecinə,
hər ölən

torpaq qoyur cibinə.

* * *

Mən heç kimin
İstisinə qızınmadım,
Heç kimdən incimədim,
Həmişə özümdən incidim...

* * *

Nə barama qurdu, nə hörümçəyəm,
Düz deyib, özümə tor hörəcəyəm.
Yaltaqlar öləcək, ağa öləntək,
Əbədi həyatı mən görəcəyəm.

* * *

Göydəki günəş də, göydəki Ay da,
Eşqin, məhəbbətin qığılcımdı.
Göydə çaxan şimşək, ilk məhəbbətin
Qəzəblə sıyrılan qılıncımdı?

* * *

* * *

Eşqin açılmayan fəlsəfəsini,
Mən də baş işlətdim, açə bilmədim.
Bütün ömrüm boyu çalışdım qaçam,
Bu dərddən, bələdan qaça bilmədim.

* * *

Gözəlmiş,
sənsizlik nə dərin quyu!
Burdamı qalacam
mən ömrüm boyu?

* * *

Ürəyimin qaranlığı
söküldü,
İşıq təbəssümünlə.
Gecəmdən
Ürəyimin ulduzları töküldü,
sən güləndə.
Ömrümün səhəri açıldı,
Dünyanın işıqlı üzü oldum.
Fırlanıram nurunla,
qaranlıq üzümə kimi.
Gözləyəcəm işıqlı üzümə kimi,
nigaranlıq üzüləcə.

* * *

Heç kəsə yağdı deyiləm!..
Əriyən çirkinliyin yağdı deyiləm,
Təmizləri bulayam.
Bayquş deyiləm,
Ölüm ulayam.
Şairəm,
Adamların sevinci
Ürəyimdən su içir,
Ayaqlara dəyən daş
Ürəyimdən keçir...

* * *

Başı ayağına dəyir, qocalıb
Hələ də özünü sınayır bəşər.
At, eşşək, dəvəsi çıxıb yadından,
Silahlar yemləyir, sulayır bəşər.

* * *

Paxıllıq
Paxılı bir dərdə salıb,
Qalmışdı arada günorta kimi.
Yığışdı, bu səhər kurorta getsin,
Öldü kurorta kimi.

* * *

Səbir ver Allahım,
Səbir ver mənə!
Səbri paylayıb qurtarmısansa,
Qəbir ver mənə!..

* * *

Qaraya - Ağ! - deməklə,
Qara ağ olmur, olmur.
Təpəyə - Dağ! - deməklə,
Təpə dağ olmur, olmur.

* * *

Qadın,
Sənsən bu dünyanın eşqi, həvəsi,
Sənsiz bu dünyanın nədir ləzzəti?!
Yediyim çörəyə, içdiyim suya,
Əlin toxunmasa, gedir ləzzəti!

* * *

Bir var, quru, qupquru şerlər,
Bir var, sulu, dumduru, şerlər,
Bir də var, bal kimi,
Dərdə dərman şerlər.

* * *

Püləməsə zurnasını zurnaçı,
Paslanar istedadı, küsər zurnası.

* * *

Günəş yanıb
yığıldığı üfüqdən
tüstülədi, tüstülədi,
və bu tüstü hər yanı bürüdü,
Adına gecə dedilər.

* * *

Bilməsin naşı;
İçimin gecəsindən gəlir, -
gözümün yaşı.

* * *

Dilimin sözü qönçə,
Sözümün közü qönçə,
Ürəyim çiçəkləyər,
Gözlərim səni görsə.

* * *

Dəryadı bu könlüm,

dərya sözlə bulanmaz.
Quldu təkcə sevgimə,
hər yetənə qul olmaz.

* * *

Mələyə-mələyə gəlir dalımca,
Dərd mənim əlimdə quzu kimidi.
Dərdim şirin deyil, acı da deyil,
Dərd məndə çörəyin duzu kimidi.

* * *

Gecə yanır oduma,
Acıqlanıb qara çəkir adıma,
Adım qara götürmür.
Dağılıram gecələrin üstünə,
İşıqlanır səhərlər,
Yaşamağa başlayır səhərlər.

* * *

Sevincimi paylamışam
oğluma, qızıma,
Kədərimə
ürəyimdə qəbir qazıram.
Ürəyimin ağrısıdı mürəkkəbim,
qələmimi batırıb şer yazıram.

* * *

Çəməndi,
Yamacda göy çəməndi,
bu mələyə quzunun
anası Göyçədəndi.

* * *

Beynimin ağrısından
Ürəyimdə haray var.
Həyat, sənin yolunda
İskəndərə nə pay var?

* * *

Niyə düşmən kimi baxırsan mənə?
Döyüşüb aldığın bir torpaq bilib,
Qələbə bayrağı taxırsan mənə?!

Niyə, nadanlığın sənə yox, mənim,
Sıyrılıb qılınc tək kəsir başımı?
Yarımçıq insansan, nədən Yaradan
Hələ də yaşadır belə naşını?!

* * *

Allahın eşqindən asıb özünü,
Çiçəyi burnunda aşiqdi oğlum.
Gecə pusa-pusa gəlir qorxudan,
Gecəni yandıran işıqdı oğlum.

Az qalır telefonla qol-boyun yata,
Sıçrayır, telefon banlayan kimi.
Başına girməyir öyüd, nəsihət,
Yaşayır ürəyi anlayan kimi.

* * *

Açılmır;
- dirlənən yumaqdı dünya.
Baxıram şəklinə,
gör neçə rəngdi-
yamaq-yamaqdı dünya.
Biri qara, biri ağ
yanaqdı dünya.
Sevib, sevilməyib,
Sevilib, sevməyib,
Məhəbbətdən yanıqdı dünya.
* * *

Gecədir,
Yer kürəsi
əlimin kölgəsində dincədir.
Yaraları
lik-lik likkildəyir...
əllərimin kölgəsində incədir;
səhər açılınca
işə çıxacaq.
* * *

Mən səni görmüşəm,
Görməmiş olum.
Elə şirin ol ki,
Görməmiş olum.
* * *

Vaxtı dovşan kimi qovan təkərlər,
Elə bil zamanı göydən sökürlər,
Torpağın köksünə-yola tikirlər!
* * *

Düşməsə keçmiş yadına millətin,
Yetməyəcək söz dadına millətin.

Davamı II kitabda

Mündəricat

Gəl, bir nəğmə oxuyaq

Ön söz	
Gəl, bir nəğmə oxuyaq	
Daş üstündə bir qız gördüm	
Göydü gözün	
Pıçıltı	
Oxucuya	
Ürəyim işıqla doludur mənim	
Oxumasan, yaxşıdı	
Hara gedirsən	
Doymadım	
Bir qız sənə oxşadı	
Bu, mənim əfsanəm	
Budur olanım	
Gözlərin kimi	
Yaraşğın	
Sən hardan biləsən	
Sən elə gözəlsən	
Əlimizdən deyimlər.....	
Ay qız.....	
Arı və gül	
Allah, Allah	
Bu səhər üzünə ayılmışdım.....	
Gözlərinde	
Köhnə tanışlar	
Bilmirəm.....	
Bumu	
Mən dalğalar qoynunda	
Elə soyuq "Sağ ol" dedin	
Yol üstə bitən gül	
Gəncəyə gəldim	
Gözlərinin göylüyündən	
Təsdiq və inkar	
İstəmirəm	
Dünya dağılmaz ki.....	
Gizli-gizli.....	
Saçlarından öyrənib.....	
Daha bu oyunlar nəyə görə	
Ay Günəşin balası.....	
İçəcəm səni.....	
Gözlərin.....	
Ölüdirildən.....	
Əllərin	
Özümə qaytar məni.....	
Dünya cənnət olsa da.....	
Səndə ki, bu eşq var.....	
Aç gözlərinin qapısını.....	
Gül və qız.....	
Gec deyil	
Səndən sonra.....	
Keçmişəm	
Yazığam, öldürmə məni.....	
Nə yaxşı ki.....	

Şam.....
 Darıxma, qarım.....
 İnsalığın fəlsəfəsi.....
 Elan.....
 Oxşa məni.....
 Sızlayıram sızım-sızım.....
 Sənsizlik
 Alın, sizə qaytarıram
 Sənin gözlərimdə.....
 Sevgi nağılı
 Mən həyatam, dənizəm.....
 Bu pərdənin o üzü
 Həsrətini də çox bilirlər mənə.....
 Şimşəklədin üstümə.....
 Güzəl qadın.....
 Hara gedir bu cənnət.....
 Sevgi qüdrəti.....
 Mən Günəş atayam, sən torpaq qadın.....
 Qadın.....
 Görüşünə yetincə.....
 Altmış doqquz yaşımda.....
 Nəzirəm.....
 Doyarmı, gözəlliyə ac
 Hardasan
 Ay eşqim.....
 Gülümsündün.....
 Həsrətin sevinc gümanı.....
 Sən sonuncu mərtəbədə.....
 Gizlindi eşqim.....
 Gülüm, hardasan.....
 Dərdinə şərəkəm.....
 İcazə ver.....
 Səni sevəndən.....
 Tək mənim gözümlü.....
 Mənim də Allahım var.....
 Ürəyimdən keçirsən.....
 Sevənlər, sevməyənlər.....
 Baxmasa gözümlü.....
 O kənd gözəli.....
 Var idim, yox idim.....
 Ürək, ürək.....
 Ağlama, ürəyim.....
 Ürək quldur, mən quldur.....
 Mənim könlümə
 Cavanlar.....
 Mən öluncə.....
 Yerə yazığın gəlsin, gülüm.....
 Bu, möcüzə deyilmi.....
 Eşqə layiqsən.....
 Axı, mən.....
 N-ya.....
 Sən işıqsan.....
 Sən demə.....
 Gəldin
 Söz vüsahı.....
 Küsmərik daha.....

Əllərin, əllərim.....
 Sevgilim.....
 Heyf sənə, heyf mənə.....
 Sən də belə gözəlsən.....
 Sevgi günüyəm.....
 Dolub sinəmə dərdin.....
 Gözlərimi qınama.....
 Darıxma, gəlirəm.....
 Mümkünmü.....
 Gözlərin nağılı.....
 Neyləyək.....
 Kimsə bilməsin.....
 Torpaq alacaq.....
 Tellərin və sən.....
 Mənə sevgi verin.....
 Peyğəmbər ürəyi gəzdirirəm.....
 Qəzəllər.....
 Ömrüm.....
 Mənə tanış gəlirsən.....
 Gedim, getməyim.....
 Bəlkə.....
 Sənsizlik.....
 Gül.....
 Əllərimin kölgəsi.....
 Sən Günəşsən, mən Yerəm.....
 Qalıb.....
 Elə şirinsən.....
 Mən sənin yanında kiçildim, gülüm.....
 Əllərim.....
 Diri ölüm.....
 Günəş qızı.....
 Bahar seli saçların.....
 Gözlərinin işığı.....

Məndən keçir ağrılarım, a dünya

Vaxt.....
 Halallıq.....
 Yağam.....
 Vaxt içində.....
 Ey hey.. y.....
 Təzad- 1.....
 Təzad-2.....
 Soyunub gedirəm mən bu dünyanı
 Bir suala cavablar.....
 Ömrüm boyunca.....
 Bizik.....
 Gözlərimdən asmışam.....

 Ölüm növbəsindəyik.....
 İskəndər yoxsa da.....
 İnsan.....
 Bezdim.....
 Mənəm.....
 Fəsfəsidir.....
 Dərd.....

Hamiləlik.....
 Dərdimi.....
 Bütün dərdlər mənimdi.....
 Ayrılıram İraqdan.....
 Bu dünya.....
 Bacarmadı Günəş də.....
 Bir qutu kibrit kimi.....
 Ruhum.....
 Neft.....
 Həqiqətəm.....
 Kəsibəm.....
 İsinə dünya.....
 İşıqdı adam.....
 Bir anlıq ömür.....
 O üzündə kimlərdi.....
 Bu ulu göylərin işıq əliyəm;.....
 Ağrı.....
 Qaçmaq istəyirəm Yer kürəsindən.....
 Yer kürəsi.....
 Yer kürəsi gəmidi.....
 Fırladıq dünyanı.....
 Fırlanım el başına.....
 Dəli olum, ağıllı.....
 İnsandan insanlıq gözləyir hər şey.....
 Özümü eşirəm.....
 İnanmıram.....
 Ağlağan uşaq.....
 Hələ yarı kəsək, yarı palçıqam.....
 Yer ölməsin.....
 Tanrıya müraciət.....
 Doğulmuşuq.....
 Yanıram, yanacam.....
 Işıq sal.....
 Dərd məni öldürür.....
 Bu gün.....
 Nurlu tunel kimiyəm.....
 Vaxta qəbir qazıram.....
 Neft qoxusu.....
 Təyyarədə.....
 Günəş məndə çevrilir.....
 İçimdə.....
 Qorxuram, qəbrimi sel apara.....
 Bəlkə.....
 Yer atım.....
 Var idim indicə.....
 Öz işində.....
 Böyük adam
 Eşqi dolaşan dünya.....
 Məndən qalan zamanı möhürləmişəm.....
 Hardan gəlmişəm.....
 Işıq.....
 İçim.....
 Həyat bərc verilir.....
 Dünya zibillənib.....
 Boğazda çatı dünya.....
 Qəfəs Yer.....

Min ildi, milyon ildi.....
 Dünya belə olmazdı.....
 Qorxuram dörd çıxı ceyran dalına.....
 Bir dilim alovdu insan.....
 Zərurətədi.....
 Dünya, sənə bənzəyirəm.....
 Darıxma.....
 Şair ürəyi, Yer kürəsi.....
 Göylə Yer arasındayam.....
 Yeri insan udacaqdır.....
 Geciksəydim bir an da.....
 Hökmdar və şair.....
 Hər şeyin dili var
 Ay ölü.....
 Yuxu.....
 Bu, nədir, İlahi
 Ömrün fəlsəfəsi.....
 Dünya mənə ləzzət verir.....
 Dünya və mən
 Kədərli notlar.....
 Təklük.....
 Həyat fəlsəfədir
 Dünya, səni əzizləməyə gəldim.....
 Üç yol.....
 Mən
 Yenə döyüş, qan.....
 Hər doğulanla.....
 Bu həyat
 Göyəm.....
 Dahilər.....
 Qotur dünya
 Dünya o dünyadır ki.....
 Fəhlə.....
 Mənə verin Yer şarını
 Göy oğlu.....

Bu yol hara gedir, İlahi

Qarabağ harayı.....
 Ucalardan uca Tanrı
 Tanrım
 Ya Məhəmməd.....
 Quranımız nurlansın
 Allahın yoludur ömür yolumuz.....
 Namaz.....
 Hörumçək
 Allaha görə.....
 Haqqa gəlin, haqqa.....
 Tanrı möhürlədi
 Ulu Tanrım.....
 Tanrı.....
 Ağaclar, insanlar
 Allah, Allah.....
 Yarəbb.....
 Elə sevgi ver
 Səhər açılır.....

Allah bilər sonrasın.....
Allahım, haray
İlahi, ilahi, bağışla məni.....
Qayıdın Allaha.....
Bağışla, İlahi
Ulu Tanrı.....
İnsanı.....
İlahi, sağ ol
Uşaqlarla görüşdə.....
Kəbədə tanrı ilə söhbət.....

Şərq harayı

Bağdadım
Buş oğlu Buşa teleqram.....
Buş oğlu Buş.....
Ucuzlaşan Buş
Yer oğlu.....
İraqa bahar gəlir.....
Yalandı dünya
Əllərim səmaya günəş uçurdur.....
İraq şairi A.Bəndəroğluna məktub.....
Demokratiya
XXI əsrin faşizmi.....
Quş qripi - Buş qripi.....
Buş oğlu Buşa.....
Vaşinqton
Buşa.....
Şərq harayı.....
Bu, tarixdi.....

Balaca böyüklər

Bu kitabın kompüter işində çətinlikləri mənimlə birgə dəf edən, işə böyük məhəbbət və qayğı göstərən Elnarə xanım Səmədovaya minnətdaram.

MÜƏLLİF